

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1. Τζονα
ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.85
ΑΡΙΘ. 36000

NEOPELLO

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 23
18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1939-Α'

1
18

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικὸς Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, διοικου-
μένων ὑπὸ Ἀνωτάτου Λοιικητικοῦ Συμβουλίου
προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ
τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις
καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀνατληροῦμενος ὑπὸ
τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου
κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ 1.—ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Ὁδὸς Λεωχάρους 19 (Β' ὄροφος)
Ἀριθ. Τηλεφ. 32-094

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Ὁδὸς Λεωχάρους 19

Ἀριθ. Τεύχ. 23—18 Μαρτίου 1939
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ἐ. ἀ. καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Μελῶν καὶ μὴ
μαθητῶν μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (Ἑσωτερικῶ) Δρ. 160—200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 80—100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 40—50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Λίρ. Ἀγγλίας 1
Ἀμερικῆς Δολ. 6
Αἰγύπτου Λίρ. 1

Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιω-
τικῶ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητες):
ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Γεν. Γραμματεῖαν Ε.Ο.Ν., Πλατ. Συντάγματος

Διὰ τοὺς κ. κ. Συνδρομητὰς καὶ Ἀναγνώστας μας

Ὅπως καὶ στὰ προηγούμενα τεύχη ἐγράψαμε,
λόγῳ τῶν μεγάλων δαπανῶν πού ἔχει ἡ ἐκδοσ. τοῦ
Περιοδικοῦ, ἀναγκάσθηκε ἡ διεύθυνσίς του νὰ αὐξήσῃ
λίγο τὴν τιμὴ του.

Οἱ Φαλαγγίτες, οἱ Φαλαγγίτισσες, οἱ Σκαπανεῖς,
οἱ Σκαπάνισσες, οἱ μαθηταὶ καὶ οἱ στρατιῶται γιὰ νὰ
ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ γιὰ ἓνα ἔτος (συνδρομὴ ἔτη-
σία), πρέπει ν' ἀποστείλουν 160 δραχ. ἂν θέλουν γιὰ
ἕξ μῆνες 80 καὶ γιὰ τρεῖς μῆνες 40.

Γιὰ ὅλους τοὺς ἄλλους ἰδιώτας ἡ συνδρομὴ εἶναι
δραχ. 200, ὑποδιακριμένη ἀνάλογα μὲ τὰ χρονικὰ
διαστήματα πού θέλουν.

Γιὰ τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας, Σχολικὰς Ἐφο-
ρεῖας, Ἑταιρίας, Ἀγροτικὰ Ταμεῖα καὶ γενικῶς γιὰ
πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἡ ἔτησίᾳ
συνδρομὴ εἶναι δραχ. 300.

Οἱ Δήμοι καὶ Κοινότητες καὶ οἱ Σχολικὰς Ἐφο-
ρεῖες, ὅσες δὲν ἔχουν πληρώσει μέχρι σήμερα, πρέπει
νὰ ἐμβάσουν δραχ. 200. Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἀπρι-
λίου ὅμως πρέπει νὰ γράφουν στὸν προϋπολογισμό
τοὺς 300 δραχ. γιὰ κάθε ἔτησίᾳ συνδρομὴ.

Ἡ συνδρομὴ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ποτὲ μικρότερη
ἀπὸ τρίμηνη. Εἰδικῶς ὅμως γιὰ τοὺς μικροὺς συνδρο-
μητὰς μας καὶ γιὰ τοὺς στρατιώτας ἔγινε ἡ ἐξαίρεσις

νὰ στέλνουν τὴν τρίμηνη συνδρομὴ των, ἂν δὲν μπο-
ροῦν ὁλόκληρη, σὲ δύο δόσεις. Ποτὲ ὅμως σὲ περισ-
σότερες, γιατί εἶναι ἀδύνατη ἡ παρακολούθησίς των
μέσα σὲ χιλιάδες συνδρομητὰς.

Παρακαλοῦμεν καὶ πάλιν καὶ ἐφιστῶμεν τὴν
προσοχὴν τῶν κ. κ. συνδρομητῶν ὡς ὅτις ἐμβά-
ζουν οἰονδήποτε ποσὸν δι' ἐπιταγῆς ταχυδρομι-
κῆς νὰ ἀναγράφουν εἰς τὸ ἀπόκομμα ταύτης
μετὰ τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς διευθύνσεως των καὶ
τὸ τι ἐκπροσωπεῖ τὸ ἀποστελλόμενον ποσὸν
τοῦ ἐμβάσματος.

Πρέπει νὰ προσεχτῇ πάρα πολὺ ἡ διεύθυνσις πού
μας δίδουν οἱ συνδρομηταὶ μας.

Εἶναι ἀπαραίτητα τὰ ἑξῆς στοιχεῖα:

Ὄνομα, ἐπίθετο ἀποστολέως, Διεύθυνσις (ὁδός,
πόλις ἢ χωριό, ἐπαρχία καὶ Νομός).

Αὐτὸ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν συνδρομητῶν καὶ διευ-
κόλυνσι τοῦ Περιοδικοῦ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες ὅπως ὁποῦν
χρηματικὰ ποσὰ εἰς τὸ Περιοδικὸν «Νεολαία» νὰ τὰ
ἀπευθύνουν εἴτε ἀπλῶς πρὸς τὸ Περιοδικὸν «Νεολαία»,
ὁδὸς Λεωχάρους 19, εἴτε πρὸς τὸν κ. Σπ. Ρούβαλην,
Γεν. Γραμματέα τῆς Ε.Ο.Ν. διὰ τὸ Περιοδικὸν «Νεο-
λαία», ὁδὸς Καραγεώργη τῆς Σεργίας 4.

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗ-
ΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡ-
ΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

ΔΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΝΑ ΕΛΕΓΧΗ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑΝ

Ἡ ἐκπαίδευσις ἐπὶ Καποδιστρίου καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα.

Α'.

Ἀξίζει νὰ εὔρουν θέσιν εἰς τὰς στήλας τῆς
«Νεολαίας» αἱ σκέψεις τὰς ὁποίας προεκάλεσαν
εἰς «Ἑλληνα πατριώτην» τὰ δύο τελευταῖα ἄρ-
θρα μας διὰ τὴν ἐθνικὴν ἐκπαίδευσιν.

«Θὰ ἐπιτρέψετε, μᾶς γράφει, καὶ εἰς ἓνα ἄν-
θρωπον ὁ ὁποῖος δὲν ἀνήκει πλέον εἰς τὰς τάξεις
πού καθορίζει, ἀπὸ ἀπόψεως ἡλικίας, ἡ λέξις «νεο-
λαία», νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ ἔργον σας, διότι
πιστεύει ὅτι μόνον μία ἀρτίως διαμορφουμένη
καὶ διαπαιδαγωγουμένη νεότης δύναται νὰ ἐξα-
σφαλίσῃ τὸ λαμπρὸν μέλλον πού ἡμποροῦν ἀκό-
μη νὰ ἔχουν ἡ Ἑλλάς μας καὶ ἡ ἑλληνικὴ φυλή.
Μὴ πρὸς κακοφανισμόν τῶν ἐπαϊόντων, τῶν δο-
κησισόφων καὶ ὅλου τοῦ πλήθους τῶν Ἑλλήνων
πού φαντάζονται ὅτι κατέχουν τὴν πεμπτουσίαν
τῆς σοφίας! ἡ νεολαία αὕτη καὶ καμμία ἄλλη
εἶναι ἡ αὐγὴ τοῦ νέου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.
Ἄν θελήσωμεν νὰ προσέξωμεν θὰ ἴδωμεν ὅτι
εἰς κάθε ἐποχὴν ἡ ἑλληνικὴ ἀκμὴ συμπίπτει μὲ
τὰς περιόδους ἐκείνας τῆς ἐθνικῆς ζωῆς, κατὰ
τὰς ὁποίας ἡ πολιτεία εἶχε τὸν ἀπόλυτον ἔλεγ-

χον τῆς ἐκπαίδευσεως καὶ αὕτη ἔδιδε τὸν τόνον
καὶ τὴν μορφήν εἰς τὴν παιδείαν.

Ἐξ ἄλλου δὲν φαντάζομαι νὰ ὑπάρξουν ἄν-
θρωποι τόσο κακόπιστοι ὥστε νὰ παρερμηνεύ-
σουν τὴν φράσιν: «Ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος εἶναι
λαὸς ἀγροτῶν καὶ τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν καὶ τὰ
παιδιὰ τοῦ λαοῦ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐκπαιδεύων-
ται παρὰ ὡς ἀγρόται καὶ τεχνίται καὶ ἐργάται»,
τὴν ὁποίαν ἀνεφέρατε εἰς τὸ ἄρθρον σας τῆς 4ης
Μαρτίου. Ἄν μοῦ ἐπετρέπατε, θὰ ἀνέτρεχα ὀλί-
γον εἰς τὸ παρελθὸν διὰ νὰ φέρω εἰς τὴν μνήμην
ἓνα ἄλλο σελαγίζον εἰς τὸ ἑλληνικὸν στερέωμα
ὄνομα: τὸ τοῦ Καποδιστρίου. Μόλις ἔφθασεν εἰς
τὴν Ἑλλάδα καὶ εὐρέθη εἰς τὸν τόπον αὐτὸν τὸν
αἰμόφυρτον καὶ φορτωμένον χαινούσας πληγὰς,
δὲν ἐδυσκολεύθη ν' ἀντιληφθῇ τί ἔπρεπε νὰ κάμῃ
διὰ ν' ἀποδώσῃ ὁ πάντοτε ζωντανὸς ἑλληνικὸς
λαὸς ὅ,τι λαθάνον ἐκρυβεν εἰς τὰ κατάβασθα τῆς
ψυχῆς του. Δὲν ἤργησεν ὅμως καὶ νὰ εὐρεθῇ ἐμ-
πρὸς εἰς ἓνα κενὸν λογισματισμόν, αὐτὸν τὸν
ἴδιον πού ἔγινεν ἀφορμὴ νὰ μὴ ὀμιλῇ ἡ Ρουμα-
νία καὶ ἡ Ἀλβανία καὶ αὕτη ἡ Βουλγαρία ἑλλη-

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝΤΟΚΩΣ ΠΡΟΣ 4% ΕΤΗΣΙΩΣ

Εσωτερικῶς μέχρι Δραχμῶν . . . 100.000.— || Κεφάλαιον Καταθετῶν . . . Δραχ. 3.300.000.000
Ἐξωτερικῶς » » . . . 500.000.— || » Ἀποθεματικὸν . . . » 280.000.000

Πᾶς κάτοχος βιβλιαρίου Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου δύναται νὰ ἐνεργῇ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις εἰς
ὅλα τὰ Ταχυδρομεῖα τοῦ Κράτους.

Οἱ τόκοι τῶν ἀποταμιευομένων ποσῶν κεφαλαιοποιοῦνται κατ' ἔτος καὶ ἀνατοκίζονται.

Τὸ 1/3 τοῦ ἀνωτάτου ὀρίου καταθέσεων, ἥτοι δραχ. 33.500, δὲν κατάσχεται εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν.

Οἱ κουμπαράδες τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου εἶναι τὸ καλύτερον καὶ προσφορώτερον μέσον
οἰκονομίας.

νικά. Ἐνῶ τίποτε δὲν εἶχομεν, ἐνῶ ἐχρειάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς πονηρίαν διὰ νὰ μάθουν οἱ Ἕλληνες τοῦ 1828 νὰ τρώγουν πατάταν, τοῦ ἐξητοῦσαν γυμνάσια, ἀκόμη δὲ καὶ Πανεπιστήμιον. Ἀλλ' ὁ Κερκυραῖος εὐπατρίδης, ὁ ὁποῖος ἤξευρε νὰ κοῦῃ τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα νὰ βλέπῃ, ἤξευρε νὰ δίδῃ καὶ τὰς ἐπιβαλλομένας ἀπαντήσεις.

«Ἀλλ' ἡμπορεῖ, ἀπεκρίνετο, νὰ ὑπάρξῃ σπῖτι χωρὶς θεμέλια; Πῶς ἡμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἄνωτέρα παιδεία, ἂν προηγουμένως δὲν ὑπάρξῃ κατωτέρα;»

«Καὶ χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν ἵδρυε δημοτικὰ σχολεῖα, τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο, καὶ ζήτημα εἶναι κατὰ πόσον, ἂν ἐξοῦσε, θὰ ἵδρυε δύο γυμνάσια.

»Ἀλλὰ μὲ τὸν φωτεινὸν τοῦ νοῦν ἀντελήφθη καὶ κάτι ἄλλο, κάτι ποὺ μὲτ' αὐτὴν μίαν ἐκατονταετίαν θ' ἀντελαμβανόμεθα καὶ θὰ τὸ ἐπιστεῦαμεν.

»Ἀπὸ τότε ἠκούετο τὸ παραμῦθι ὅτι οἱ Ἕλληνες εἴμεθα κυρίως λαὸς ἐμπόρων καὶ ναυτῶν. Ὁ Καποδίστριας ὅμως, χωρὶς νὰ παραβλέπῃ ὅτι ἕνα μέγα μέρος τῆς ἐλληνικῆς εὐημερίας θὰ ἐστηρίζετο εἰς τὸν Ἕλληνα ναυτικὸν καὶ τὸν Ἕλληνα ἔμπορον, ἐσχημάτισε τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι χώρα κατὰ πρῶτον λόγον γεωργική. Αἱ πρῶται ὑποτυπώδεις ἀπογραφαὶ ἀπεδείκνυν ὅτι τὰ 60 % τῶν τότε ἐλευθέρων Ἑλλήνων ἦσαν γεωργοί, τὸ ποσοστὸν δὲ τῶν γεωργῶν θὰ ἦτο ἀκόμη μεγαλύτερον εἰς τὰς τουρκοκρατούμενας ἐλληνικὰς χώρας. Καὶ χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν, παραλλήλως πρὸς τὴν ἵδρυσιν δημοτικῶν σχολείων, προέβαιναν εἰς τὴν ἵδρυσιν γεωργικῶν σχολείων, πειραματικῶν ἀγρῶν — ναί, πειραματικῶν ἀγρῶν — ἐθνικῶν οἰκοτροφείων, εἰς τὰ ὁποῖα περισυνέλεγε δὲν τὰ Ἕλληνοπούλα τὰ ὁποῖα ἔχασαν τοὺς γονεῖς τῶν εἰς τὴν φοβερὰν ἀνθρωποσφαγὴν τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος, καὶ τεχνικῶν σχολείων, εἰς τὰ ὁποῖα ἄλλα Ἑλληνοπούλα ἐδιδάσκοντο πῶς νὰ κερδίζουν τὸ ψωμί τῶν ἐν ἰδρῶτι καὶ μόχθοις καὶ διὰ τῶν ὁποίων παρείχετο εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ τεχνικὸς ὀπλισμὸς, ποὺ θὰ καθίστατο ἀπαραίτητος εὐθὺς ὡς τὸ καρυοφίλι ἔπαυε νὰ λαλῇ. Ἐκαμε δηλαδὴ ὁ Καποδίστριας, χωρὶς τὸν φόβον τῶν παρεξηγήσεων ποὺ τρομάζετε σεῖς, ἐκεῖνο ποὺ λέγετε ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ: Ἐμόρφωνε τὰ παιδιὰ τῶν Ἑλλήνων γεωργῶν καὶ τεχνιτῶν ὡς ἀγρότας καὶ τεχνίτας, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους θάναδεικνύοντο αὐριοὶ οἱ ἱκανώτεροι καὶ οἱ καταλληλότεροι νὰ κυβερνήσουν, ἄνθρωποι ὅμως ποὺ θὰ προήρχοντο ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τοῦ λαοῦ καὶ κατὰ συνέπειαν θὰ ἐγνώριζον τοὺς πόθους τοῦ, τὰς ἐπιθυμίας τοῦ, τὰς φιλοδοξίας τοῦ.

»Εφῆρμοζε μὲ ἄλλους λόγους ὁ Καποδίστριας ἐκεῖνο ποὺ λέγομεν σήμερον διευθυνομένην παιδείαν, ὅχι διότι ἀνετράπησαν συστήματα, ἢ ὅτι ἡ γῆ ἔπαυσε νὰ διαγράφῃ τὴν αἰωνίαν κίνησίν της, ἀλλ' ἀπλῶς διότι, ὅπως ὀρθῶς παρατηρεῖτε, τὸ σημερινὸν Κράτος ξέρει τί θέλει, τί ἐπιδιώκει καὶ πρὸς ποῖα ἰδεώδη φέρει τὴν φυλὴν.

»Εἶναι περίεργον, ἀλλ' εἰς κάθε ἐποχὴν οἱ ἄνθρωποι ἀρέσκονται νὰ παίζουν μὲ τὰς λέξεις.

Εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Καποδιστρίου κανεὶς δὲν ἤξευρε τὰς λέξεις «διευθυνομένη παιδεία». Ὅλοι ἐθεωροῦσαν φυσικὸν νὰ ἔχῃ τὸ Κράτος τὸν ἐλεγχον τῆς παιδείας καὶ ἀκόμη νὰ τοῦ ζητοῦν περισσότερα ἀπὸ ὅ,τι ἡμποροῦσε νὰ προσφέρῃ. Καὶ ἀργότερα συνέβαινε τὸ ἴδιον, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι εἰς ἕνα καθεστῶς εἰς τὸ ὁποῖον τὸν πρωταρχικὸν ρόλον ἔπαιζαν τὰ κόμματα καὶ οἱ κομματάρχαι ἔχασε καὶ ἡ παιδεία τὸν σκοπὸν της. Καὶ λογικῶς. Οἱ διδάσκαλοι, οἱ ὁποῖοι εἶναι καὶ αὐτοὶ μέρος τοῦ συνόλου, ἀφέθησαν εἰς τὴν τύχην τῶν καὶ τὸ σχολεῖον ἀντὶ νάποθῃ τὸ καμινετήριον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ ἐξήρχοντο Ἕλληνες μὲ θετικὸν νοῦν, μὲ σαφῶς ἀποκρυσταλλωμένας πεποιθήσεις, ἐξήρχοντο νέοι Ἕλληνες μὲ τὸν ἐγκέφαλον φουσκωμένον, ἀνερμάντιστοι, τοῦ τύπου τῶν ρητόρων ἐκείνων ποὺ διεσάλπιζον εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος ὅτι θὰ ἦτο ἀρκετὸν νὰ κηρύξῃ ἡ Ἑλλάς τὸν πόλεμον καὶ νὰ ἐξελκίσουν τὰ ἐλληνικὰ στρατεύματα (τὰ ὁποῖα ζήτημα ἂν εἶχον δύναμιν τριάντα χιλιάδων ἀνδρῶν) καὶ θὰ ἔφθανον ἀήττητοι φάλαγγες εἰς τὴν Φιλιππούπολιν σαρῶνουςαι Τούρκους καὶ Βουλγάρους.

»Βέβαια καὶ αὐτὸ ἦτο ἕνας πατριωτισμὸς. Πατριωτισμὸς ὅμως ὁ ὁποῖος δὲν ἐστηρίζετο εἰς τὴν πραγματικότητά καὶ εἰς τὰς ἱκανότητάς τοῦ Ἕθνους. Ὁ διδάσκαλος ἔλεγε λόγια, χωρὶς καὶ αὐτὸς νὰ ξεύρῃ τί ἔπρεπε νὰ ἐπιδιώξῃ ἡ φυλὴ, τί ἦτο ἱκανὴ νὰ πράξῃ, ἀφίνετο ἔρμαιον τῶν πεποιθήσεων ποὺ ἐμόρφωνε ἀπὸ τὴν φορὰν τῶν πραγμάτων, ἀπὸ τὸ κουθεντολόι τοῦ καφενείου ἢ τῆς πλατείας. Ναὶ «δὲν ἡμπορεῖ νὰ εὐθύνεται ὁ διδάσκαλος ὅταν ἡ ἰδία ἡ Πολιτεία, ἕως χθές, δὲν ἐγνώριζε ποίους σκοποὺς ἔθετεν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, δὲν ἐγνώριζε τί ἐξήτει ἀπὸ τὸ σχολεῖον». Τὰ πράγματα ὅμως ὅπως οὐδὲποτε συνέβαινον ὅπως τὰ διαζωγραφίζετε: «Τὸ δημοτικὸν ἐτοίμαζε τροφίμους διὰ τὸ γυμνάσιον καὶ τὸ γυμνάσιον ἐξεφύρνιζε θεσιθήρας καὶ πτωχοπροδρόμους» ποὺ τὰς ὑπηρεσίας τῶν τὰς ἐμετροῦσαν μὲ τὸ ποσὸν τοῦ μισθοῦ ποὺ θὰ ἔπαιρναν, ἐνῶ τὰ χωριατόπαιδα, κάθε φορὰν ποὺ ἐκαλοῦντο νὰ ὑπηρετήσουν τὴν Πατρίδα τῶν, προσέφεραν τὰ γερά τῶν μπράτσα καὶ τοὺς ἀρτίους πνεύμονάς τῶν ἀσυζητητί, μολοντί πολλάκις δὲν ἤξευραν οὔτε τὸ ὄνομά τῶν νὰ γράψουν. Δὲν ἐχρειάζοντο ὅμως νὰκούσουν τὰς κενολογίας τῶν ρητόρων τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος ἢ μερικοὺς περιέργους διδασκάλους τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς, διὰ νὰ γνωρίζουν ὅτι δὲν ὑπάρχει μεγαλειτέρα ἀγάπη ἀπὸ τὴν τῆς πατρικῆς γῆς.

»Εκεῖνο ποὺ δὲν ἔκαμε τὸ σχολεῖον, τὸ ἔκαμε τὸ ὀρμέφυτον, ἡ κληρονομικότης, τὰ πέντε κολλυθογράμματα τοῦ παπᾶ τοῦ χωριοῦ.

»Σήμερον ὅμως τὰ πράγματα εἶναι πολὺ διαφορετικά. Σήμερον ἡ ἀνθρωπότης κινεῖται μὲ ἄλλον ρυθμὸν καὶ καμμία δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία δι' ὅλους μας ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι κατὰ πρῶτον λόγον χώρα γεωργικὴ καὶ ἐν ἀκολουθίᾳ βιομηχανικὴ, ἐμπορικὴ καὶ ναυτικὴ. Ἐπιβάλλεται κατὰ συνέπειαν νὰ ἐναρμονισθῇ καὶ ἡ παιδεία, νὰ τοποθετηθῇ εἰς τὰ πλαίσια ποὺ χαράσσουσιν αἱ σημεριναὶ πραγματικότητες, καὶ πρὸ παντός

νὰ ἐμφυσηθῇ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ παιδιοῦ τὸ μέτρον τῆς ὀρθῆς κρίσεως. Νὰ μὴ τοῦ λέγωνται πράγματα τὰ ὁποῖα καὶ ἡ παιδικὴ του ἀκόμη κρίσις δὲν ἡμπορεῖ νὰ παραδεχθῇ καὶ διὰ τὰ ὁποῖα θὰ διατηρῇ πάντοτε ἀμφιβολίαν. Ἐπιβάλλεται νὰ ὑπάρξῃ ἕνα σαφῶς καθωρισμένον πρόγραμμα, ἕνα ἐλληνικὸν ἰδεῶδες, ἕνας σκοπὸς κατευθυντήριος ποὺ θὰ εἶναι βᾶθρον καὶ θεμέλιον καθ' ὅλην τὴν χρονικὴν διάρκειαν τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ἑλληνόπαιδος καὶ ὁ ὁποῖος θὰ ἔχῃ ὑπ' ὅψιν τὴν μίαν αἰωνίαν καὶ ἀδιαμφισβήτητον ἀλήθειαν: ὅτι ὁ πατριωτισμὸς πρὸς κανένα ἐπάγγελμα, πρὸς καμμίαν τέχνην, πρὸς καμμίαν ἐπιστήμην δὲν εἶναι ἀντιμέτωπος. Ἡ σημερινὴ ἐπιστήμη ἔχει ἀποδείξει ὅτι μόνον ἄνθρωποι παράφρονες καὶ ἀνισόρροποι, ἢ σὸνμπ τῆς χειρίστης ποιότητος φαντάζονται ὅτι ἐπιστήμη καὶ θρησκεία εἶναι ἀσυμβίβαστα πράγματα καὶ — διατί νὰ μὴ τὸ διακηρύττωμεν ὑπερηφανευόμενοι; — τὰ ἐν Ἑλλάδι γενόμενα διετράνωσαν ὅτι ἀποτελεῖ ποταπὸν βορεῖνον ψεῦδος ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ὁ ἐργάτης δὲν ἡμπορεῖ νὰ εἶναι πατριώτης ὅσον εἶναι ὁ ἱατρός, ὁ ἔμπορος.

»Ἰσως ὅμως ὅλα ὅσα συνέβησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ ἀπειληθεῖσα τελειωτικὴ καταστροφή της, χωρὶς τὴν παρεμβολὴν τῆς 4ης Αὐγούστου, νὰ μὴ ὑφῶντο ἀπειλητικὰ φάσματα εἰς τὸν γαλανὸν οὐρανὸν μας, ἂν ἡ παιδεία ἦτο διευθυνομένη ὅπως τὴν ἠθέλεν ὁ Καποδίστριας, ἢ ὅπως τὴν εἶχαν οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας. Καὶ τί ἐγένετο μὲν εἰς τὴν ἀρχαίαν Σπάρτην, οἱ ἀναγνώσται τῆς «Νεολαίας» γνωρίζουν ἤδη ἀπὸ διάφορα δημοσιεύματα εἰς τὰς στήλας ταύτας. Τί ἐγένετο ὅμως εἰς τὰς Ἀθήνας; Τὸ θέμα εἶναι εὐρύτατον καὶ δυστυχῶς, ὅχι εὐκόλον νὰ ἐκτεθῇ εἰς ὀλίγας γραμμάς. Περικοπαὶ ἀρχαίων συγγραφέων καὶ ἄπειροι ἐπιγραφαὶ μᾶς διαφωτίζουν ἐν προκειμένῳ καὶ διαψεύδουν μερικοὺς αὐθαιρέτους ἰσχυρισμοὺς περὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς ὁποῖαν τάχα εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι εἰς τὰ σχολεῖα τῶν.

»Εκεῖνο ἐν τούτοις τὸ ὁποῖον τυγχάνει ἀδιάψευστον, εἶναι ὅτι ὅλαι αἱ ἐλληνικαὶ πόλεις, καὶ ἰδιαίτερος αἱ Ἀθῆναι, ἔδιδαν ἰδιαίτεραν σημασίαν εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ παιδιοῦ, εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ ἐφήβου, εἰς τὴν διάπλασιν τοῦ χαρακτῆρός του, εἰς τὸν ἐμποτισμὸν τοῦ μετὴν ἰδέαν τῆς Πατρίδος, εἰς τὴν ἐμφύσησιν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ τῆς πεποιθήσεως ὅτι διὰ νὰ εἶναι ἐλεύθερος πολίτης πρέπει νὰ ἔχῃ συνείδησιν τῶν υποχρεώσεων καὶ τῶν καθηκόντων τοῦ ἀπέναντι τῆς Πατρίδος τοῦ. Ἡ Ἀθηναϊκὴ πολιτεία ἀνελάμβανε τὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ τῆς νεαρωτέρας σχεδὸν ἡλικίας καὶ τὸ πρῶτον πρᾶγμα ποὺ ἐπροσπαθοῦσε νὰ τοῦ ἐμπνεύσῃ ἦτο ἡ ὑπερηφάνεια διότι ἦτο ἐλεύθερος καὶ Ἀθηναῖος. Δι' αὐτὸ τοῦ ἔδιδεν ἰδιαίτεραν θέσιν εἰς τὰς θρησκευτικὰς καὶ ἄλλας τελετὰς καὶ παρηκολούθει τὰ βήματά του διὰ τῶν ἐγκριτωτέρων πολιτῶν. Κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῶν Ὡσχοφορίων ἐφήβου,

ἐκλεγόμενοι ἀπὸ τὰ εὐγενέστερα σπῖτια τῶν Ἀθηνῶν, εἰκόνιζον τὰ θύματα τὰ ὁποῖα ἐστέλλοντο ἄλλοτε ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων εἰς τὸν Μινώταυρον ἑκράτοῦσαν κλάδους ἀμπέλου καὶ μετέβαινον ἐν πόμπῃ ἀπὸ τὰς Ἀθήνας εἰς τὸ Φάληρον καὶ ἀπὸ τὸ Φάληρον εἰς τὰς Ἀθήνας, διὰ νὰ ἐορτάσουν ἔτσι τὴν νίκην τοῦ Θησέως καὶ τὴν εὐτυχὴ ἐπάνοδόν του ἀπὸ τὴν Κρήτην. Εἰς τὰ Παναθήναια μικρὰ παιδιὰ συνώδευαν μὲ τὰ τραγούδια τῶν τὰς ἱεράς ἀγρυπνίας ποῦ προηγουμένη τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ παιδί ἐλάμβανε συνείδησιν τῆς ἀξίας ποῦ τοῦ ἀπεδίδετο, ὑπερηφανεύετο, ἤθελε διαρκῶς νὰ φαίνεται καλύτερον, ἐδιδάσκετο θετικῶς τὴν θρησκείαν του, ὅσονδῆποτε καὶ ἂν ἡ ἀρχαία θρησκεία ἦτο κάτι τὸ ἐντελῶς ἀφηρημένον, καὶ πρωτίστως ἐμάνθανεν ἀπὸ τῆς νεαρωτέρας ἀκόμη ἡλικίας τὰ καθήκοντά του, τὰ ὁποῖα τοῦ ἐγίνοντο οὕτω συνείδησις συνυφασμένη μὲ τὴν ὑπαρξίν του.

»Ποῖαν σημασίαν εἶχαν αὐταὶ αἱ ἑορταὶ εἰς τὰς ὁποίας ἐλάμβανε μέρος ὁ μικρὸς Ἀθηναῖος μᾶς τὸ λέγει ὁ Ἰσοκράτης, ὁ ὁποῖος βλέπει εἰς αὐτὰς αἰτίαν τῆς δόξης τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς ὑπεροχῆς τῶν ἀπέναντι τῶν ἄλλων πόλεων.

»Ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλας τὰς λατρευτικὰς τελετὰς ποὺ ἐγίνοντο εἰς τὸ σπῖτι ὁ μικρὸς Ἀθηναῖος ἐλάμβανε μέρος εἰς αὐτάς. «Συνώδευε τὸν πατέρα του εἰς τὰς ἑορτάς τοῦ δήμου μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἑξιλέωνε τὴν ὄργην τῶν θεῶν ἢ ἰκέτευεν αὐτοὺς διὰ τινὰ εὐεργεσίαν. Ἐπὶ τῶν ἀναθηματικῶν ἀναγλύφων εἰκονίζεται περιβεβλημένος τὸν μανδύαν, ἐνῶ ὁ πατήρ, τὴν δεξιὰν ὕψωμένην ἔχων, εἰς σημεῖον λατρείας, ἀπευθύνει τῇ θεότητι τὰς εὐχὰς ἢ τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ. Εἰς τὰ θεάματα αὐτὰ κατανοεῖ τὰς υποχρεώσεις του, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀνάγκην ἰδιαίτερας διδασκαλίας διὰ νὰ τὰς μάθῃ. Μὲ παρόμοια παραδείγματα διαπλάσσόμενος τηρεῖ βραδύτερον τὰ θρησκευτικὰ παραγγέλματα, μεταδίδων εἰς τοὺς οἰκείους του τὴν παράδοσιν τῆς ὑπακοῆς καὶ τοῦ σεβασμοῦ».

»Ἡ κυρίως ὅμως διάπλασις τοῦ μικροῦ Ἀθηναίου συνετελεῖτο εἰς τὸ σχολεῖον, ὅπου τὸ πρῶτον πρᾶγμα ποὺ ἐδιδάσκετο ἦτο ἡ μετριοφροσύνη, ἡ συστολή, οἱ καλοὶ τρόποι, ἡ εὐγενικὴ ἀμίλλα, δραστηριότης, ὑπακοή, τήρησις αὐστηρὰ τοῦ καθήκοντος, πλήρης ἠθικὴ ἐντέλεια, αἰδώς: «πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύξαντος μηδὲν ἀκούσαι»¹.

»Αὕτη ὅμως, ἐπαναλαμβάνω, ἦτο ἡ ἀρχὴ τῆς διαπλάσεως τοῦ Ἀθηναῖοπαιδος. Θὰ ἴδωμεν εἰς τὸ ἐπόμενον πῶς εἰργάζετο τὸ ἀθηναϊκὸν σχολεῖον διὰ νὰ ἡμπορέσῃ νὰ ἀδείξῃ ἀνθρώπους ὅπως ὁ Μιλτιάδης, ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ Περικλῆς».

ΕΛΛΗΝ ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ

¹ Ἀριστοφάνους Νεφέλαι.

ΜΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

Εἰς τὴν μεγάλην Αἴθουσαν τῶν Τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου τελεῖται αὖριον ἑορτὴ ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ὑπερτεσσαρακονταετοῦς εὐδοκιμιάτης ἐπιστημονικῆς, διδακτικῆς καὶ λογοτεχνικῆς δράσεως τοῦ ἐπιφανοῦς καθηγητοῦ τῆς φιλοσοφίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καὶ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Θ. Βορέα. Ἡ συσταθεῖσα μεγάλη ἐπιτροπὴ ἐκ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Ἀκαδημαϊκῶν διὰ τὸν ἑορτασμόν εἰς σχετικὴν ἐγκύκλιόν της γράφει μεταξύ ἄλλων:

«Ὡν δὲ καὶ κράτιστος γνώστης τοῦ Ἑλλήνου λόγου καὶ ἔχων διάνοιαν διαυγῆ καὶ εὐρεῖαν καὶ ἔμπνευσιν ὑψηλὴν καὶ ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν παλαιῶν τῆς Ἑλλάδος σοφῶν βαίνων, ἀπεκρυστάλλωσεν ὁ Βορέας τὴν βαθύνουν καὶ ἐνθουσιώδη διδασκαλίαν αὐτοῦ εἰς πολλὰς καὶ ἀξιολογώτατας συγγραφάς, ἐδημοσίευσεν δὲ καὶ συλλογὰς ἀριστοτεχνικῶν μεταφράσεων ἐκ τῆς παγκοσμίου ποιήσεως.

»Ἐπὶ πλέον ὦν καὶ ζῶν παράδειγμα ἀρετῆς, καθωδήγησε καὶ καθοδηγεῖ τοὺς συγχρόνους Ἑλληνας πρὸς σὺν φρονῶν καὶ ἀρτίαν περὶ τοῦ κόσμου καὶ τοῦ βίου θεωρίαν».

ΤΟ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΝ ΕΠΙΠΕΔΟΝ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΟΥ

Ἡ πρὸ ἡμερῶν σύσκεψις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῆς Ἑργασίας κ. Δημητράκου μετὰ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλ. Κανελλοπούλου, καθ' ἣν ἐξητάσθη ἡ περίπτωσις τῆς συστηματικῆς ἀνυψώσεως τῆς μορφώσεως τῶν νέων ἐργατῶν καθὼς καὶ ἡ ὀργανικὴ σύνδεσις τούτων μετὰ τὰς ὀργανώσεις τῆς Ε. Ο. Ν., θέτει τὰς βάσεις τῆς νέας κατευθύνσεως τῆς ὀργανώσεως πρὸς τὴν πλευρὰν τοῦ ἐργαζομένου νέου, πρὸς τὸν ὁποῖον αὕτη στρέφεται μετ' ἰδιαιτέρας στοργῆς. Ἐκεῖνο ἰδιαίτερον τὸ ὁποῖον ἐπιδιώκει ἡ ὀργάνωσις μετὰ τὰς ἀφθονὰς μέσας, ὑλικά καὶ πνευματικά, ἅτινα διαθέτει εἶναι ἡ ἐν τῶν κόλποις της ἐξύψωσις τοῦ διανοητικοῦ καὶ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἐργαζομένου νέου καὶ τὴν ἐξύψωσιν τούτου θεωρεῖ ὡς ἕνα τὴν βασικὴν της σκοπὴν.

«Τὸ ἔθνος μας ἔχει ἀνάγκην θερμότητος καὶ ἡλίου διὰ νὰ ζήσῃ. Καὶ αὐτὴν τὴν θερμότητα καὶ αὐτὸν τὸν ἥλιον δὲν μπορεῖ νὰ τὸν δώσῃ κανεὶς ἄλλος παρὰ Σὺ, Νεολαία, καὶ ὡς ἄτομον καὶ ὡς σύνολον».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

Τὸ ἐκδοθὲν εἰς τὴν Ἰταλίαν βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἡ Ἑλλάς κατὰ τοῦ Κομμουνισμοῦ», τοῦ ὁποῦ αἱ ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν περίληψιν καὶ τὸ ὁποῖον περιγράφει τὰς ἐπιτυχίας τοῦ Νέου Κράτους εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς καταπολεμήσεως τῆς κομμουνιστικῆς καταληψίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, περιέχει μίαν βαρυσήμαντον φράσιν, πού θά ἦτο παράλειψις τὸ νὰ μὴ τὴν μεταφέρωμεν εἰς αὐτὴν τὴν στήλιν. «Ὁ κ. Ἰ. Μεταξᾶς, γράφει καταλήγων ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἱταλικοῦ βιβλίου, ἔπραξε τὸ πᾶν διὰ τὴν Χώραν του, εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς καταλύσεως τῶν ἀνατρεπτικῶν θεωριῶν, ἀνατρεπτικῶν τοῦ πολιτισμοῦ ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ἡ αἰωνία Ἑλλάς ἔδωσεν εἰς τὸν Κόσμον».

Εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ πού σχεδὸν εἶχε λησμονηθῇ, ἰδιαίτερος ἀπὸ ἐκείνους πού ἔπρεπε νὰ τὸ γνωρίζουν καὶ νὰ τὸ ἐνθυμοῦνται περισσότερον, ἀπὸ τοὺς μορφωμένους δηλαδὴ, ἦτο τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ κομμουνισμὸς, βάρβαρον καὶ ἄθεον ἐπινόημα, ἦτο βαθύτατα ἐχθρικός πρὸς τὸ κάθε τι πού ἐξέφραζεν ὁ Ἑλληνισμὸς ὡς ψυχικὴ καὶ ὡς πνευματικὴ καλλιέργεια. Ἀλήθεια, ἔπρεπε νὰ εἶχε παραμορφωθῇ καὶ διαστρεβλωθῇ ἡ ἑλληνικὴ ἀντίληψις τοῦ Κόσμου εἰς τὴν διάνοιαν— ἂν εἶχον διάνοιαν— τῶν διανοουμένων ἐκείνων, πού ἐφαντάσθησαν ὅτι ἠμποροῦσε νὰ ἐπιβληθῇ καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ κάτω ἀπὸ τὸν πάμφωτον ἑλληνικὸν οὐρανὸν τὸ σύστημα τῆς ὀργανωμένης δουλείας, πού ἤρχετο ἀπὸ τοὺς σκυθικοὺς ζόφους διὰ νὰ δουλώσῃ τὸν ἄνθρωπον καὶ νὰ ἐκμηδενίσῃ τὴν προσωπικότητά του, χωρὶς νὰ κινδυνεύσῃ νὰ ἐξαλειφθῇ ὅ,τι ἑλληνικὸν ὑπῆρχεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ὅμως ὑπῆρχαν πολλοὶ τέτοιοι, πού παρίστανον τὸν διανοούμενον καὶ τὸν καλλιεργημένον ἄνθρωπον. Καὶ ὅμως ὅλοι αὐτοί, ἂν πραγματικὰ τοὺς συνεκίνοι τὸ κοινωνικὸν πρόβλημα τῆς ἐποχῆς, θά ἠμποροῦσαν, θά ἔπρεπε νὰ μποροῦν, μετὰ τὸ φῶς τῆς γνώσεώς των, ν' ἀνατρέξουν εἰς τὰς ἑλληνικὰς πηγάς, ὅπου θά εὕρισκαν ὅχι ἕναν μονάχα τρόπον πού ἐφήρμοσαν οἱ ἄνθρωποι εἰς τὸν τόπον αὐτὸν κατὰ τὸ παρελθὸν διὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν ἀνάλογα προβλήματα, χωρὶς οὔτε ἡ ζωὴ τοῦ λαοῦ ν' ἀναστατάσῃ, οὔτε νὰ αἰματοκυλισθῇ ἀπὸ ἐμφύλιον πόλεμον ὁ τόπος, οὔτε νὰ καταστραφῶν πνευματικαὶ ἀξίαι αἰώνων καὶ νὰ συσσωρευθοῦν ὕλικά καὶ ἠθικά ἐρείπια.

Ἀλλ' ὁ κομμουνισμὸς, ὅπως παντοῦ, καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα περισσότερον, ἦτο ἠθικὴ πώρωσις καὶ στρέβλωσις παρὰ σύστημα πού εἶχε ἀληθινὴν πηγὴν τὴν ἀνθρωπιάν διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ διὰ τὸν λαόν. Ἦτο μίαν μορφή συσσωρεύσεως χολῆς καὶ παθολογικοῦ μίσους ἐναντίον τῶν ψυχικῶν καὶ διανοητικῶν φυσιολογικῶν ἀνθρώπων, ἐναντίον τῆς Κοινωνίας καὶ ἐναντίον τῆς ἀνθρωπότητος. Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ἐνθυμούμεθα πνευματικῶς πάντοτε.

«Δὲν μπορεῖ ἡ Νεολαία νὰ καθυστερήσῃ εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀναδημιουργίαν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θά καθυστερήσῃ. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὅλοι θά ἀκολουθήσετε ἐνθουσιώδεις καὶ ὀρμητικοί».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΤΙΜΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἰνστιτούτου Χημείας καὶ Γεωργίας, πού ἀνήγειρε μίαν Ἑλληνικὴ βιομηχανικὴ ἐπιχείρησις εἰς μνήμην τοῦ ἱδρυτοῦ της, ἐτιμήθησαν μετὰ ὅλην τὴν ἐπισημότητα τῆς παραστάσεως τοῦ Κράτους, μετὰ τὴν παρουσίαν τῆς Α. Μεγαλειότητος καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ παλαιὸν Κράτος, τὸ Κράτος τῆς εὐθηνῆς ρητορείας, τοῦ κενοῦ λόγου καὶ τοῦ κοινωνικοῦ παρασιτισμοῦ, δὲν εἶχε συνηθίσει τὴν ἑλληνικὴν ἐργασίαν εἰς ἀναλόγους ἐκδηλώσεις τιμῶν. Καὶ ἦτο τοῦτο μίαν ἄλλην πλευρὰ τῆς ἠθικῆς του ἀναπηρίας. Τὸ Κράτος ἐκεῖνο ἐξελάμβανε τὴν ἐργασίαν ὡς ἰδιωτικὴν ὑπόθεσιν τῶν ἀτόμων. Καὶ ἴσως μάλιστα ὡς περιφρονημένην ὑπόθεσιν. Καὶ αἰτία αὐτῆς τοῦ τῆς ἀντιλήψεως ὑπῆρξε τὸ γεγονὸς, ὅτι εἰς τὸ πλαίσιον τῆς ἐργασίας εἶχον βλαστήσει ἀκατεύθυντοι αἱ ἀντιθέσεις καὶ αἱ ἐχθρότητες, πού, εὐτυχῶς, πρὶν προφθάσουν νὰ καταλύσουν τὴν Ἑλληνικὴν Κοινωνίαν καὶ ν' ἀπειλήσουν αὐτὴν τὴν ζώην τοῦ ἔθνους, ἐπέφεραν τὴν κατάλυσιν τοῦ Κράτους ἐκείνου.

Τὸ σημερινὸν Κράτος ἐπανέδωσεν εἰς τὴν ἐργασίαν τὴν θέσιν της ὡς κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς υποθέσεως περισσότερον πάσης ἄλλης. Τὴν ἐτοποθέτησεν εἰς τὸ ὑψηλὸν βάθρον πού τῆς ἀνήκει καὶ ἀπὸ τὴν πρᾶξιν τοῦ αὐτὴν ἠντλησεν τὴν ἠθικὴν δύναμιν διὰ ν' ἀσκήσῃ εἰς τὸν τομέα τῆς ἐργασίας τὸν τόσον γόνιμον διὰ τὴν κοινωνικὴν καὶ ἐθνικὴν εὐρρυθμίαν καὶ τάξιν ρυθμιστικὸν καὶ ἐναρμονιστικὸν ρόλον του, τοῦ ὁποῦ πάλιν καρπὸς εἶναι ὅχι μόνον ἡ κοινωνικὴ εἰρήνη καὶ ἡ ἁρμονία τῶν διαφόρων παραγόντων τῆς ἐργασίας, ἀλλὰ καὶ ἡ σταθερῶς βαίνουσα αὐξήσις τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτος καὶ ἡ βελτίωσις τῶν ὄρων τῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ.

Ἰδιαίτερος ἡ συγκινητικὴ χειρονομία τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἀποκαλύπτουσαν τὴν προτομήν τοῦ ἀληθινοῦ Νικολάου Κανελλοπούλου, ἀνδρὸς ὄντως ἐθνικοῦ, τοῦ ὁποῦ κολοσσιαία ὑπῆρξεν ἡ ἐπίδρασις εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας καὶ τοῦ ὁποῦ φέρει τὸ ὄνομα τὸ γέννησιν τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας καὶ τοῦ ὁποῦ φέρει τὸ ὄνομα τὸ ἐγκαινιασθὲν μοναδικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἀνατολὴν ἐπιστημονικὸν ἱδρυμα, ἐνείχε σημασίαν πολὺ εὐρύτεραν τῆς ἀπνομῆς ὑψηλῆς τιμῆς πρὸς τὴν μνήμην ἐκλεκτοῦ καὶ ἀγαπητοῦ φίλου. Ἦτο πρωτίστως ἐκδήλωσις εὐλαβείας πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς ἐργασίας καὶ τῶν γόνιμῶν καὶ δημιουργικῶν ἐργαζομένων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι διὰ τοῦ μόχθου καὶ τῆς ἐπινοίας των κατεργάζονται ὅχι τὴν ὕλην τῆς εὐμερίας μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχικὴν ἀρετὴν τοῦ ἐθνικοῦ συνόλου.

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ ΤΕΥΧΟΣ

Ἡ «Νεολαία» θά μετὰσχῃ εἰς τὸν ἑορτασμόν τῆς Ἑθνικῆς Ἐπετείου διὰ τοῦ πανηγυρικοῦ της τεύχους, τὸ ὁποῖον θά ἀφήσῃ ἐποχὴν εἰς τὰ ἐκδοτικά χρονικά τόσο ἀπὸ ἀπόψεως ὕλης ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως καλλιτεχνικῆς ἐμφανίσεως.

Τὸ τεῦχος αὐτὸ θά εἶναι ὁλόκληρον ἀφιερωμένον εἰς τὴν Ἑθνικὴν μας Ἐπετείον, πλουσίως εἰκονογραφημένον, μετὰ πολυχρώμους εἰκόνας ἔργων μεγάλων ζωγράφων ἐμπνευσμένων ἀπὸ τὴν Ἑθνικὴν μας Ἐποποιάν. Εἰς τὸ τεῦχος αὐτὸ θά ὑπάρχῃ συνεργασία τῶν κορυφαίων τῶν λογοτεχνῶν μας, εἰδικῶν ἱστορικῶν συγγραφέων, Ἀκαδημαϊκῶν κλπ.

Τὸ πανηγυρικὸν τεῦχος τῆς «Νεολαίας» θά εἶναι διὰ πάντα Ἑλληνα ἕνα Ἑθνικὸν Λεύκωμα.

ΜΙΑ ΔΩΡΕΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Ε. Ο. Ν.

Ὁ κ. Ζαχ. Χατζηδάκης ἐκ τῶν διευθυντῶν τῆς ἐφημερίδος «Φωνὴ τῆς Κρήτης» καὶ ἕνας τῶν κυριωτέρων μετόχων τῆς Ἑταιρείας «Λουτρόπολις Κινέττας», παρουσιασθεὶς εἰς τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον κ. Ἀλ. Κανελλοπούλου προσέφερεν 20 στρέμματα πευκοφύτου ἐκτάσεως εἰς τὸ ὠρεῖον δάσος τῆς Λουτροπόλεως Κινέττας πλησίον τῆς ἀκτῆς πρὸς ἱδρυσιν στρατοπέδου ἢ χρησιμοποίησιν δι' οἰονδήποτε σκοπὸν τῆς Ε. Ο. Ν.

Ὁ κ. Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν ἐκπροσωποῦντα τὴν Ἑταιρείαν κ. Χατζηδάκην ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τῆς Ε. Ο. Ν.

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓ. ΤΑΦΟΥ

Ὁ Νὰός τῆς Ἀναστάσεως, τὸ λαμπρότερον τοῦτο κειμήλιον τῆς Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὸ ὁποῖον κατὰ τοὺς τελευταίους ἐν Παλαιστίνῃ ἐπισυμβάντας σεισμοὺς ὑπέστη σοβαρὰς βλάβας, ἔχει ἀνάγκην τῆς ὕλικῆς διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ συνδρόμου τῶν ἀπανταχοῦ Ὀρθόδοξων. Ἡ Ἀγιοταφικὴ Ἑταιρεία ἐζήτησε τὸν ὁβολὸν ἰδιαίτερος τῶν Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων, εἰς τοὺς ὁποῖους κυρίως θεωρεῖται ἀνήκων ὁ Νὰός. Ὁ πρὸς τοῦτο δὲ ἔρανος ὅστις τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐζητήθη καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμβωνοῦ τῶν ἐκκλησιῶν πρόκειται νὰ διενεργηθῇ κατ' αὐτὰς. Δὲν ἔχομεν καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι τὸ χριστιανικὸν ἑλληνικὸν κοινὸν θά ἐπιδείξῃ τὴν αὐτὴν προθυμίαν ἣν καὶ ἀλλοτε εἰς ὁμοίαν περίπτωσιν ἐπέδειξε, ὁπότε, ὡς ἀναφέρεται, οἱ μὲν εὐποροὶ ἐπώλουν τὰ κοσμήματα αὐτῶν, οἱ δὲ ἄποροι τὰ οἰκιακά των σκεύη.

ΜΕ ΤΟ ΝΙΚΗΦΟΡΟ ΦΩΚΑ

Ύμνος : Μ. ΑΝ.

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Προτού επιχειρήσης κάτι, προτού αποφασίσης κάτι, κρύψου στο πιο από-μερο μέρος του έαυτού σου... εκεί όπου η φωνή του μίσους και της άγλης δέ φτάνει... όπου το σφιγμένο το στενό, το άτομο, δεν σε πλανιά και ρώτησε: «Η πράξη μου ποιόν πρόκειται να ωφελήσει;» «Αν η ωφέλεια που θα φέρη περιορίζεται μόνο στο άτομό σου, είναι βέβαια δίκαιη η πράξη σου, κανείς δεν μπορεί να σε κατηγορήσει γι' αυτήν, μά δεν ενδιαφέρει και κανένα... Δεν ξεχωρίζεις ακόμα από το αγαθό ζωό εξυπηρετεί με κάθε τρόπο τον έ-αυτό του χωρίς να βλάψει κανένα. Αν η ωφέλεια που θα φέρη απλώνεται σ' ολόκληρη την πατρίδα, η πράξη σου είναι γενναία, ηρωική... ευχάριστη μπροστά στο Θεό που θα την ε-λογήσει. Αν η ωφέλεια της φτάνει πιο πέρα ακόμα, περνά τα σύνορα της πατρίδας σου και της εποχής σου κι' αντανακλά σαν ευεργεσία σ' ολόκληρη την αιώνια ανθρωπότητα, η πράξη σου δίχως άλλο είναι ανάξια του Θεού που σ' έπλασε καθ' ο-μολογή σου...

Αρχισε να νυχτώνη. Οί σκιές πύκνωναν ολοένα και περισσό-τερο... Μόλις ξεχώριζε στο βά-θος του ορίζοντα η θάλασσα με τις στερνές ανταύγειες του δι-ελιού. Ο πάτερ Εὐτύχιος μιλού-σε και περπατούσε συνάμα σκύ-βοντας λίγο... θαρρείς, κάτι διά-βαζε στο μυαλό του που υπήρχε από πριν, μά τώρα μόνο διατυ-πώνονταν σε λόγια και φράσεις δεμένες με νόημα καθαρό... και κυλούσαν γρήγορα γρήγορα ή μια πίσω από την άλλη σαν τα περιστέρια τα τρομαγμένα από μια πέτρα που έπεσε ξαφνικά στη σκοτεινή σπηλιά τους.

Ο Γρηγόρης άκουε με προσο-χή. Τώρα καταλάβαινε πόσο ο δάσκαλός του τον αγαπούσε, από τον τρόπο του και τη φωνή του, που είχε ένα ξεχωριστό μα-λακό τόνο... Τα λόγια του ως τόσο δεν μπορούσε να τα κατα-λάβη δόλοτα... μάντευε μόνο το νόημά τους και τα δέχονταν με τόσο ευχαρίστηση όπως το χῶμα τη σιγαλή ανοιξιάτικη βροχούλα... Ξαφνικά ο πάτερ Εὐτύχιος σταμά-τησε και άναψε ένα χοντρό κερί που είχε πάντα στο τραπέζι για να δια-βάσει τη νύχτα.

Δέ με καταλαβαίνεις βέβαια... ε-ίσαι μικρός ακόμα... μά κάθε φορά που θα έχω ευκαιρία θα σου γράφω...

αν θα ξέρω βέβαια που βρίσκεσαι.

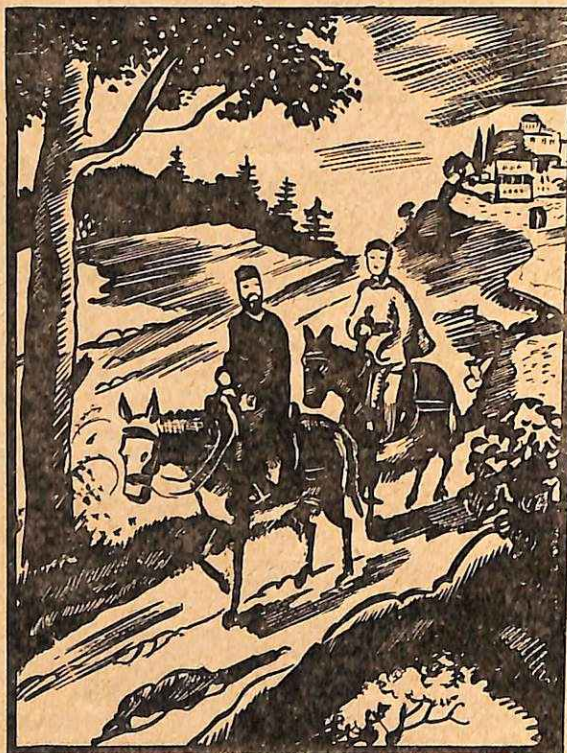
Μά θα φύγω άμέσως; Απόψε κιό-λας; ρώτησε ο Γρηγόρης.

Μόλις ξημερώση... Πρωί-πρωί μαζί με τον Αθανάσιο... Είναι άποφα-σισμένο πιά.

Ακολούθησε πάλι σιωπή... Η στι-γμή είχε μια παράξενη έπισημότητα. Ποτέ ο Γρηγόρης, όσο κι' αν η τύχη του άλλαζε, δεν μπόρεσε να την ξε-χάσει... Μερικά γεγονότα τυπώνονται, θαρρείς, στη θύμησή μας με γραμμές τόσο βαθιές που ποτέ πιά, τίποτα, ούτε ο καιρός, ούτε τα βάρσανα και οι χαρές δεν μπορούν να τα σθύσουν...

Η τρεμάμενη φλόγα του κεριού φώτιζε ένα κύκλο γύρω και πιο πέρα οι σκιές χοροπηδούσαν στον παλμό της, έτσι που τα ράφια, τα βιβλία, το τραπέζι φαίνονταν σαν φανταστικά, μια πλάνη του ματιού, και μοναχά το άδρό πρόσωπο του καλόγερου και τα λόγια που έκειναι άρδαιά να ξε-μεναν σταθερά και είχαν πραγματική ύ-παρξη και αξία.

Κάθε άνθρωπος έχει ένα σκοπό

Έξελθονταν πολύ πρωί απ' το μοναστήρι.

στη ζωή του... Από τον σκοπόν αυτό κι' από τον τρόπο που τον ξετρέπει δείχνεται η αξία του... Δίνε όλη σου την ψυχή σ' αυτό που πιστεύεις, αν θέ-λεις να σωθής... Και κάθε βράδυ κάνε τον απολογισμό σου: «Τί έκανα σή-μερα; Ήταν το περισσότερο που μπο-ρούσα; Κι' αν όχι, τί μ' έμπόδισε;». Ομολόγησε με ειλικρίνεια, ονομάτισε

ξεκάθαρα αυτό που στάθηκε μπροστά σου κι' απομάκρυνέ το χωρίς διατα-γμό... «Ο,τι και νάναι, άκοις;». «Ο,τι και νάναι! Μην ξεγελάσης ποτέ τον έαυτό σου με ψεύτικες δικαιολο-γίες. Να τον σέβεσαι αν θέλεις και οι άλλοι να κρατούν για σένα σεβασμό. Αυτό είναι το μυστικό της έπιτυχίας!

»Όταν βλέπης ανθρώπους ξεπεσμέ-νους που παραδέρνουν άκυβέρνητοι έδω και κεί περίγelo και καταφρόνια των άλλων, να ξέρης πως κάποτε, με κάποιο τρόπο δεν σεβάστηκαν τους έ-αυτούς τους... Και τώρα πιά τους πηρε ο κατήφορος και δεν μπορούν να κρατηθούν. Στη μεγάλη πολιτεία που θα πάς θα συναντήσεις βέβαια σοφούς δασκάλους, πλούσιους άρχόντους και φτωχούς μεροκαματιάρηδες. Ανάμεσα σ' αυτούς είσαι υποχρεωμένος να δια-λέξης τους φίλους σου... Ένα πράμα να θυμάσαι πάντα: Μην κρίνης τους ανθρώπους από το παρουσιαστικό τους. Πάντα σχεδόν η κουταμάρα και μαζί η άχρηστη συντροφισιά της ή έπαρση παρουσιάζεται με πολύ-χρωμα φτερά και χρυσά στολί-δια. Πολύ σωστά... Γιατί αν δεν τα είχε κι' αυτά για να ξεγελά τα παιδιά και τους άπλοίκους, πως θα μπορούσε να ζήσει; Η άλλη την σοφία συνοδεύεται πάν-τα από την εργατικότητα, τη μάννα της, από την απλότητα και την ευγένεια που είναι τα παιδιά της, από την έπιμονή και την ύπομονή, γιατί αυτές την ά-νάθρεψαν. Άγάπη τους ανθρώ-πους, τα ζῶα ακόμα και τ' ά-ψυχα πράματα, αν θες να σου δείξουν την καρδιά τους... Η ά-γάπη είναι η μεγαλύτερη δύ-ναμη του σοφού».

Την άλλη μέρα, άξημέρωτα ακόμα, ο Αθανάσιος και ο Γρη-γόρης ήταν στο πόδι. Ο ήγού-μενος τους έδωσε χρήματα για να εγκατασταθούν στη Θεσσα-λονίκη και συστάσεις άρκετές σε φίλους και γνωρίμους που θα μπορούσαν να τους βοηθή-σουν όπου να κατατοπιστούν στη μεγάλη πολιτεία.

Με πόση συγκίνηση έφευγαν από το Μοναστήρι όπου έζησαν δέκα ολόκληρα χρόνια, μπορεί ο καθένας να φαντασθή. Ο Α-θανάσιος έκει μέσα βρήκε τη γαλήνη που ποθούσε ύστερα από

τόσες περιπέτειες κι' ανησυχίες. Από-κτησε νέες συνήθειες που τις αγαπά ο άνθρωπος και πολύ δύσκολα τις ά-ποχωρίζεται, όταν μάλιστα φτάση σε προχωρημένη ηλικία. Θα προτιμούσε δίχως άλλο να τελειώση εκεί τα χρό-νια της ζωής του και να ξεκουράση για πάντα το βασανισμένο κορμί του κάτω από τα κυπαρίσσια και τους μυ-

ρωδάτους θάμνους, δίπλα στο δίδυμο άδερφό του... Μά το χρέος που του άνάθεσε ο Θεός ήταν πολύ βαρύτερο, όπως του είπε ο πάτερ Εὐτύχιος, πολύ δυσκολώτερο από την καλογερική ά-σκηση και γι' αυτό ακριβώς δεν μπο-ρούσε να τ' άπαρνηθή.

Όσο για το Γρηγόρη μεγάλη βέ-βαια ήταν η λαχτάρα να δῇ, να μάθῃ. Μήπως αυτή δεν τον παρακίνησε να φύγῃ κρυφά; Κι' ως τόσο τώρα που ήρθε η στιγμή ν' άποχαιρετήση για πάντα τον τόπο, που πέρασε τα παι-δικά του χρόνια, και το δάσκαλό του, αισθανόταν την καρδιά του να σφιγ-γεται από τη λύπη...

Στην έξωπορτα ο πάτερ Εὐτύχιος τον έπιασε κατά τη συνήθειά του σφι-χτά από τον ώμο και τον κοίταζε με το διαπεραστικό του βλέμμα κατά-ματα...

Γρηγόρη, του είπε, να γίνης ά-ν-τρας... Αυτή είναι η στερνή μου πα-ραγγελία που κλείνει όλες τις άλλες μέσα της. Πάρε κι' αυτά... Είναι τα χα-ρίσματά μου... Δεν έχω τίποτα άλλο να σου δώσω... μ' αν κάποτε βρεθής στην ανάγκη να τα μεταχειριστής μπο-ρεί να σου φανούν το πολύτιμα κι' από τ' ακριβώτερα διαμάντια.

Και του έδωσε τρεις περιγυμνές δι-πλωμένες και βουλωμένες με μολύβι χυμένο... Η πρώτη είχε την έπιγραφή: «Όταν είσαι άπελπισμένος». Η άλλη: «Όταν είσαι πολύ εύτυχισμένος». Η τρίτη: «Όταν δεν ξέρης ποιά δρόμο ν' ακολουθήσης».

Μη σπάσης τη βούλλα παρά μόνο αν βρεθής σε τέτοια στιγμή... κι' αν τ' άποχαιρέσεις σου το ρωτήσης τρεις μέρες και δέ σου δώση άπόκριση...

Και τώρα ο Θεός μαζί σου...

Είπε και γύρισε άπότομα τη ράχη. Ο Γρηγόρης τόν παρακολούθησε με το βλέμμα, καθώς απομακρυνόταν με σταθερά μεγάλα βήματα, ώσπου χά-θηκε πίσω από το καθολικό...

Δυό μουλάρια περίμεναν μπροστά στην έξωπορτα και χτυπούσαν με ά-νυπομονησία τα πόδια τους...

Καθαλλίκεψαν και ξεκίνησαν...

Ύστερα από λίγο το Μοναστήρι είχε χαθή στην απόσταση και η πε-ρασμένη ζωή τους εκεί μέσα μονάχα στη θύμηση θά ζούσε πιά, σαν όνει-ρο... Η πρωινή δροσούλα έμούσκευε τα ρούχα τους και τα μαλλιά τους καθώς περνούσαν κάτω από τα δέν-τρα που ύψωνονταν καμαρωτά με το καινούργιο φύλλωμα...

Ο Γρηγόρης ήταν τώρα σά ζαλι-σμένος... Κοίταζε... κοίταζε και δέ χόρταινε. Οί αίσθήσεις δεν πρόφταναν, θαρρείς, να του φέρνουν έντυπώ-σεις από παντού... κι' όλα συγχίζον-ταν μέσ' στο μυαλό του κι' έκαναν ένα ανακάτωμα από χρώματα, κελαδη-ματα πουλιών και βουητά νερών που κυλούσαν... από μυρουδιές άνάντες που έφερνε από κοντά κι' απόμακρα το δροσερό άεράκι της αύγῃς.

(Ακολουθεί)

ΤΟ ΑΥΡΙΑΝΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνθρώπος τις μετὰ δακρῶν λέγων: Διδάσκαλε, ἔφερα πρὸς σε τὸν υἱόν μου, ἔχοντα πνεῦμα ἁ λ α λ ο ν . 18 Καὶ ὅπου πιάσῃ αὐτὸν σπαράττει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ καὶ ἐξηραίνεται καὶ εἰπον πρὸς τοὺς μαθητὰς σου νὰ ἐκβάλωσιν αὐτό, ἀλ- λά δὲν ἠδυνήθησαν. 19 Ἐκεῖνος δὲ ἀπο- κριθεὶς πρὸς αὐτὸν λέγει: Ὁ γενεὰ ἄπι- στος, ἕως πότε θέ- λω εἰσθαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε θέλω ὑπο- μένει ὑμᾶς; φέρετε αὐτὸν πρὸς ἐ μέ ε . 20 Καὶ ἔφεραν αὐτόν. Καὶ ὡς εἶδεν αὐτὸν εὐθὺς τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκύλιε- τόν. 21 Καὶ ἠρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ: Πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶπε: Παιδί- ον. 22 Καὶ πολλὰκις αὐτὸν καὶ εἰς πῶρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπο- λῇ αὐτόν· ἀλλ' εἰ τι δύνασαι, βοή- θησον ἡμῖν, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. 23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ: Τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δύναται τῷ πιστεύοντι. 24 Καὶ εὐθὺς κρά- ξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου μετὰ δα- κρῶν ἔλεγε: Πιστεύω, κύριε· βοή- θει μου τῇ ἀπιστίᾳ. 25 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐ- πέτιμψε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ: Τὸ πνεῦμα τὸ ἁλῶλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σοι ἐπιτάσσω, ἐξελ- θε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσελθῇ εἰς αὐτόν. 26 Καὶ κράξαν καὶ πολλὰ σπαράξαν αὐτὸν ἐξῆλθε, καὶ ἐγέ- νετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέ- γειν ὅτι ἀπέθανεν. 27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρὸς ἤγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη. 28 Καὶ εἰσελ- θόντα αὐτὸν εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτόν κατ' ἰδίαν, ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό. 29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς: Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. 30 Καὶ ἐκείθεν ἐξελθόντες παρε- πορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἦθελεν ἵνα τις γνῷ· 31 ἐδίδα- σκε γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώ- που παρασπίδεται εἰς χειρὰς ἀνθρώ- πων, καὶ ἀποκτενεῖσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστή- σεται. 32 Καὶ ἐξελθόντες διέβαινον διὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ δὲν ἤθελε νὰ μάθῃ (τοῦτο) οὐ- δεὶς. 31 Διότι ἐδίδα- σκε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρασπίδεται εἰς χει- ϶ς ἀνθρώπων, καὶ θανατω- θείς τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστήθῃ.

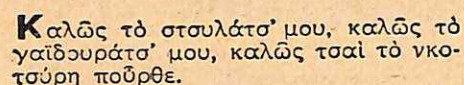
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Τὰ πονηρά πνεύματα, γὰρ τὰ ὁποῖα μιλεῖ σήμερα τὸ Εὐαγγέλιο, εἶναι ἐ- χθρὸς ἄρατος, προαιώνιος, ὑπουλος καὶ πανούργος, ποὺ ἐπιβουλεύεται πάντα τὸ αἰώνιον μέλλον μας. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ὀπλισθοῦμε καὶ μετὰ ἐναν- τίων του καὶ νὰ λάβωμε μέτρα προφυ- λάξεως καὶ νὰ ἀμυνθοῦμε. Πιστοὶ καὶ ὑπῆκοι στὶς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, νὰ τὸν παρακαλοῦμε νὰ μᾶς λυτρώ- νη ἀπὸ τὸ πονηρόν. Ἀνάμεσα στοὺς ἀν- θρώπους τοῦ Θεοῦ δὲν ἔχει καμμιὰ ἐ- πιρροή τὸ πονηρὸν πνεῦμα.

Θέσιν ἔχει μονάχα μετὰ τῶν ἀν- θρώπων τῆς ἀμαρτίας ὅπου ἄρχει καὶ ἐξουσιάζει καὶ τοὺς καταδυναστεύει, καὶ τοὺς κρατεῖ αἰχμαλώτους, κάτω

ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν του, ἡ ὁποία εἶναι τὸ κράτος τοῦ αἰώνιου θανάτου. Ἐάν δὲ ὅσοι δουλεύουν στὴν ἀμαρτία δὲν μετανοήσουν ἀπὸ καρδίας, ἀν δὲν ἀ- παρνηθοῦν τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου, τότε αὐτοὶ εἶναι τέκνα αὐτοῦ καὶ θὰ λά- θουν τὸ οἰκτρὸν τέλος ποὺ ὥρισεν ὁ Θεὸς γιὰ τὸν διάβολον καὶ τοὺς ἀγ- γέλους του.

Ἀμα μὲνουμε πιστοὶ στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ ἔχουμε σύμμαχον τὴ βοή- θειά Του, τότε σπὸν ἀγῶνα μας κατὰ τοῦ διαβόλου ὄχι μονάχα θὰ ἀποφύ- γωμε ἀπὸ τὶς πλεκτάνες του, ἀλλὰ θὰ ἀναδειχθοῦμε καὶ νικητὲς σπὸν πνευ- ματικὸν ἀγῶνα. Ἐστὶ ἀσφαλὲς θὰ κερδίσωμε τὴν οὐράνιον εὐτυχία. «Ν»

Εἶναι χτίστες ταξιδευταὶ οἱ Λαγκα-
δινοί. Ὅταν τοὺς ρωτήσετε: «Ποιὸς
ἔχτισε τὸν κόσμος;» σᾶς ἀπαντοῦν:

Γυρίζουν από χωριό σε χωριό της Πελοποννήσου, αποτελούντες μικρά μπουλουκία, με τα έργαλεία και τα στρωσίδια των έπαινων στα γαϊθούρια και με τα άπασσιντο σκυλιά. Και γι-

Καλῶς τὸ στυλάτο', τὸ γαϊδουράτο' τσαί τὸ γκοτσόρη ποῦρθαν.

Στὴν Ἡπειρο, στὴν ὀρεινὴ Ροῦμε-
λη, στὴν ὀρεινὴ Θεςσαλία, στὴν ὀρει-
νὴ Αὐτοκὴ Μακεδονία, ποὺ βγάζουν
ὅλα αὐτὰ τὰ μέρη τεχνίτας, τὰ τοπικά
πειράγματα δὲν μετροῦνται. Εἶναι πει-
ράγματα ποὺ συνδέονται μὲ τὸ κύριο
ἐπάγγελμα τοῦ χωριοῦ. Λοιπὸν οἱ
Λαγκαδινοί, ποὺ εἶναι ἄριστοι κτίσται,
δὲ καίως ἐπῆραν τὸν τίτλο ὅτι ἔχτισαν
τὸν κόσμο. Τὸ ἴδιο ὅμως πείραγμα θὰ
τὸ ἀκούσετε καὶ στὴ Βούρμπανη τῆς
Ἡπείρου. Οἱ Βουρμπανῖται εἶναι
σπουδαίωτατοι χτίσται καὶ γεφυρο-
ποιοί. Διεκδικοῦν καὶ αὐτοὶ τὸν ἴδιο

Ποιὸς ξέρει!

Ἀποὶ κάτω περνᾷ πλατὺς καὶ ἀφρί-
ζουν ὁ Ἄραχθος. Πολὺ δύσκολο ἦτο
νὰ στερεωθῇ αὐτὸ το γεφύρι. Γι' αὐτὸ
λέγει το τραγοῦδι ὅτι ἔχτισαν στὰ θε-
μέλια του τοῦ πρωτοῦ ἀστοροῦ τὴν γυ-
ναῖκα καὶ ἔτσι γέινε δυνατό νὰ κτισθῇ
το γεφύρι.

Ὑπέροχοι οἱ πλανόδιοι κτίσται. Ἀπὸ χιλιᾶδες χρόνια τὸ ἐπάγγελμα ἐπῆγαινε παρονοηκόν, καὶ ἴσαν χωρὶά ὁλόκληρα ποῦ ἓνα ἐπάγγελμα μόνον ἔκαναν ἔχτιζαν. Καὶ τώρα κυριαρχεῖ σ' αὐτὰ τὰ χωριά τὸ παρονοηκόν ἐπάγγελμα, ἀλλὰ ὄχι ἀπολύτως. Καὶ ἡ μαστορικὴ δὲν εἶναι τώρα τελεῖως πλανοδία. Πολλοὶ κτίσται μένουν μωνίμως στὰς πόλεις ἢ στὰ χωριά. Παιδιά ὅσως μαστῶν ἐσπούδασαν εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ ἔγιναν ἀριστοὶ

μηχανικοί και αρχιτέκτονες. Ἐν τούτοις ὁ γέροί μας ἀτοράτοι πιστεύουν ἀπολύτως ὅτι ἡ δική των παλαιότερη τέχνη, ποῦ τὰ μουσικά της καὶ τὰ σχέδια μὲ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν γεφυρῶν, τῶν ἐκκλησιῶν, τῶν φρουρῶν, τῶν ὁδραγωγείων, τῶν μύλων, παρεδίδοντο ἀπὸ τὸν πρωτομάστορα, ὅταν πιά δὲν μπορούσε νὰ ἐργασθῇ, στόν καλύτερο κάλφα, ἥτο πολὺ καλύτερη ἀπὸ τὴν σημερινή. Ὡτο τέχνη μὲ συνεχῆ πατρογονικὴν παράδοσιν αἰῶνων καὶ χιλιετηρίδων.

Κανείς δὲν θυμᾶται στὰ Λαγκάδια τῆς Γορτυνίας να ἔκαναν ἄλλη δουλειὰ πρὸ τοῦ κτίστη. Στὴν Κόνιστα τῆς Ἡπείρου ὅλα τὰ χωριά λέγονται μαστοροχώρια. Κανείς δὲν θυμᾶται να ἔκαναν οἱ κάτοικοι ἄλλο ἐπάγγελμα ἀπὸ πάππου σὲ πάππου. Καὶ οἱ Ζουπανιώτες τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας τοῦ ἴδιου καὶ αὐτοί. Καὶ οἱ Δρακιδῶτες τοῦ Πηλίου, καὶ οἱ Ἀγραιοὶ τῆς Μυτιλήνης, καὶ οἱ Σκαρπαθιώτες καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι.

Στὴν Κόνιτσα τῆς Ἠπείρου εἶναι
καὶ ἓνα χωριό, οἱ Χιονᾶδες. Λέγουν
λοιπὸν αὐτοῦ:

«Μιὰ φορὰ ἤμασταν ἑκατὸ πινέλλα».

Ἐννοοῦν ὅτι ἦσαν ἑκατὸν ἀγιογράφοι. Γιατὶ ὅλος ὁ ἀνδρικός πληθυσμός ἐνα ἐπάγγελμα εἶχε τοὺς Χιονάδες. Ἐζωγράφιζαν εἰκόνας ἀγίων φορητάς καὶ τοιχογραφίας. Πολλοὶ ὅμως ἀγιογράφοι ἦσαν καὶ ἀπὸ τὴν Σαυαρίνα, ποὺ εἶναι τὸ ὑψηλότερο χωριὸ τῆς Ἑλλάδος. Ἐπάνω στὸ Σμολίκια τῆς Πίνδου. Εἶναι δὲ ὁ Σμολίκια μετὰ τὸν Ὀλυμποῦ ἡ ὑψηλότερη τῆς Ἑλλάδος κορυφή.

Τόσο είχαν ξεασκηθῇ στὴν τέχνη τῆς
ἀγιογραφίας καὶ τόσο γρήγορα, λόνω
τῆς πείρας των, ἐδούλευαν οἱ Χιονοδι-
τες καὶ οἱ Σαμαριναῖοι ἀγιογράφοι,
ὥστε νὰ κυκλοφορῇ καὶ γι' αὐτοὺς τὰ
ὠραιότατο ἀπὸ πείραγμα.

Ἡ γυναίκα ἐνὸς πρωτοζωγράφου —
ἐξούλευαν καὶ αὐτοὶ κατὰ ὁμάδας
καὶ ἐλέγοντο ζωγράφοι ὄχι ἀγιογρά-
φοι — εἶχεν ἐτοιμάσει τὸ φαί καὶ κα-
θὼς ἐπλησίαζε τὸ μεσημέρι
ἐπῆγε νὰ φωνάξῃ τὸν ἄνδρα
της. Ὁ ἄνδρας τῆς εἰργάζετο
στοὺς τοίχους μιᾶς ἐκκλη-
σίας.

— "Ελα ἄνδρα καὶ τὸ φα
εἶναι ἕτοιμο.

— "Ερχομαι γυναίκα." Έχα-
τον ένα Άπόστολο ζωογραφη-
σει. Μοι μένουν οι ένδεκα.
"Όπου και νάναι τούς τελει-
ώνω κι' έφθασα.

Μὲ τόση ἀσύλληπτη γρηγοράδα ἐδούλευαν. Ἐτοβγῆκε καὶ τὸ παραπάνω ἀνέκδοτο.

Σήμερα είναι τῶν ἀδυνάτων ἐδύ-
νατο νὰ ζωγραφίσουν τοιχογραφί-
στας ἐκκλησιαστικά κατὰ τὸν τρόπο ποὺ
εἰργάζοντο οἱ παλαιότεροι ἁγιογρά-
φοι. Αὐτὴ ἡ ἁγιογραφία ἐλέγετο «στὴ
φρέσκο». Ἐτοίμαζαν ἓνα μέρος τοῦ
τοιχοῦ τῆς ἐκκλησίας μετὰ τὸν κατά-
ληλο σοβὰ. ἔκαναν μετὰ τὸ ἀνθυθό-
λιο τὸ σχέδιο καὶ ἀρχίζαν νὰ δου-
λεύουν ἀσφαπταίως μετὰ νεροχρώμα-
τος. Ὁ τὸ βορὰν ἐπρεπε νὰ τελειώσῃ ἀπα-
λύτως τὸ τμήμα αὐτό, γιὰ τὴν ἄλλη-
ῆμέρα ἐστένυννε ὁ τοίχος καὶ δὲ
ἀπερρόφα τὰ χρώματα. Αὐτὴ δὲ
ζωγράφους στὸν φρεσκοσοβαντισμέν-
τοίχο, ἐδημιούργησε τὰς τοιχογραφί-
ας τῶν βυζαντινῶν ἐκκλησιῶν ποὺ δι-
ατηροῦνται ζωηρότατα ἑκατοντάδες
χρόνια. Οἱ σημερινοὶ ζωγράφοι, μὴ ἔχον-
τες τὴν ταχύτητα τῶν παλαιῶν κά-
νουν τὰς τοιχογραφίας μετὰ λαδοχρώ-
ματα. Αὐτὰ δὲ ὡς τὰ χρώματα
τῶν ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ τὰ χρώματα
δὲν ἔχουν πολλὴν ἀντοχή.

(Συνέχεια στη σελίδα 776)

Εἰς τὸ Β' Γυμνάσιον Ἀρρένων

Εἰς τὸ γυμνάσιον αὐτὸ ἡ ἰδέα τῆς Ε. Ο. Ν. εἶχεν ἀρχίσει νὰ διαγράφεται ἀπὸ τὸ παρελθὸν ἔτος. Ὅπως μᾶς ἀνέφερον ὁ γυμνασιάρχης τῶν, οἱ μαθηταὶ τοῦ Β' Γυμνασίου ἔδειξαν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον. Κατ' ἀρχὰς φυσικὰ ἐνεγράφησαν εἰς τὰς τάξεις τῶν Φαλαγγιτῶν οἱ μεγάλοι μαθηταί. Ἀκολούθως δὲ ἡ προσέλευσις ἐπεξετάθη καὶ μεταξὺ τῶν μικρῶν μαθητῶν. Τοιοῦτοτρόπως ἡ ἐπίσημος Ὀργάνωσις τῆς Νεολαίας εὗρε σχεδὸν ἐτόιμους τοὺς μαθητὰς τοῦ Β' Γυμνασίου.

*Εκείνο τὸ ὁποῖον εἶναι ἄξιον ἰδιαι-
τέρας παρατηρήσεως εἶναι τὸ ὅτι ὅλοι
οἱ καθηγηταὶ ἔχουν ἀναλάβει μὲ με-
γάλην προθυμίαν τὸ βαρὺ καὶ ὑπεύθυ-
νον ἔργον τὸ ὁποῖον τοὺς ὑπέδειξεν ἡ
Ἑθνικὴ Κυβέρνησις.

Εἰς αὐτὸ τὸ γυμνάσιον ἐγένοντο καὶ ἐξακολουθοῦν αἱ διαλέξεις διὰ τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν πνευματικὴν ὑγείαν τῶν μαθητῶν. Ἰδού μερικά ἀπὸ αὐτάς: Μία διάλεξις διὰ τὴν ἰδέαν τῆς Βασιλείας καὶ τοῦ ἱερὸν πρόσωπον τοῦ Βασιλέως. Εἰς αὐτὴν ἐδόθη μία πληρὴς εἰκὼν τῶν βαρυσυμάντων ἀσχολιῶν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τί ἀκριβῶς Αὐτὸς ἐκπροσωπεῖ: εἶναι τὸ "Ἔθνος. Ἡ ψυχὴ του, τὸ ἰδανικόν του, τὸ «πιστεῶν» του. Εἶναι ὁ ἐνθουσιασμός του.

Εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Γεννήσεως τοῦ
Σωτῆρος πάλιν ὁ ἀρμόδιος καθηγη-
τὴς ἀφ’οὗ ἀνέπτυξε τὴν σημασίαν τοῦ
ἐρχομοῦ τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν κόσμον,
ἐκάμε καὶ σχετικὸν παραλληλισμὸν
διὰ τὸ συντελοῦν μενοῦν ἔργον τῆς Ἐ-
θνικῆς Ἀναδημιουργίας καὶ τοῦ ἐνδι-
αφέροντος μὲ τὸ ὅποιον περιβάλλει τὴν
Νεολαίαν δὲ Ἀρχηγός.

“ Ἀλλῃ ἐπίσης διάλεξις ἦτο ἐξ Ἰσου
ἐνδ:αφέρουσα. Ὁμίλησαν περὶ ὑγείας
τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς καὶ περὶ
πειθαρχίας εἰς τὰς ἀρχάς τοῦ Κρά-
τους τῆς 4ης Αὐγοῦ-
στου.

Τέλος σημαντικού ενδιαφέροντος ήτο και η διάλεξις περί της φθοροποίησης επιδράσεως του Κομμουνισμού εις την ιδέαν της Πατρίδος, της Θρησκείας και της Οικογενείας και της ανάγκης της προσηλωσεως των μαθητών εις τὰ ἔθνηκα ιδεώδη. Δίχως αὐτὰ πράγματι εἶναι ἀδύνατον νὰ ζήσῃ ἕνας ἄνθρωπος. Ἀποκτηνώνεται. Χάνει ὅτι καλὸ ὑπάρχει εἰς τὴν ψυχὴν του. Χάνει ὅλη τὴν εὐγένεια τῆς σκέψεώς του. Δὲν ἔχει πλέον συγκινήσεις. Μεταβάλλεται εἰς μίαν μηχανὴν ἣ ὅποια ἐργάζεται αὐτοματικά. Παύ-

ει νὰ ἐκπληρώνη τὸν προορισμό του. Λησμονεῖ ὅτι κάθε ἄνθρωπος ἐπλάσθη κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν τοῦ Θεοῦ. Γίνεται ἄχρηστος καὶ ἐπικίνδυνος στὴν κοινωνία.

Τέλος ἐγένετο ειδικὴ ὁμιλία διὰ τὴν Ἑθνικὴν Ὀργανισμῶν τῆς Νεολαίας, διὰ τὸν προορισμὸν τῆς καὶ τὰ ἰδανικά της καὶ ἐξυμνήθη τὸ πατρικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ Προέδρου τῆς Ἑθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν συνεργῶν του.

Οι καθηγηταὶ δὲν παραλείπουν φυσικὰ νὰ ἐφαρμόζουν ἀπόλυτα τὸ καθορισθὲν πρόγραμμα: Κάμουν ἐκδόμας, διδασκοῦς περιπατοῦς καὶ οδηγοῦν τοὺς Φαλαγγίτας εἰς τὴν Ἑκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος διὰ τὴν τέλειαν τῶν θρησκευτικῶν τῶν καθήκοντων.

Ἀκόμη δὲ ἐπροθυμοποιήθηκαν νὰ ὀργανώσουν μίαν σειρὰν διαλέξεων εἰς τοὺς ὑποτομείς τῆς περιφέρειας τοῦ Β' Γυμνασίου διὰ τὴν πλήρη μόρφωσιν τῶν Ἑλληνοπαίδων, τὰ ὅποια τοὺς ἔχει ἐμπιστευθῇ ἡ Ἑθνικὴ Κυβέρνησις.

Εἰς τὸ Β' Γυμνάσιον Θηλέων

Πρώτη έντύπωσις; Μία πινακίς εἰς τὴν εἰσόδον: «Ζήτη τὸ Ἔθνος». Κάθε μαθητὴς τὴν ἀντικρύζει καθὼς περνᾷ τὴν πόρτα τοῦ σχολείου. Εἶναι μία δι- ἀρκὴς ὑπόμνησις τῆς ἰδέας τῆς Πα- τρίδος.

Καὶ ὁ γυμνασάρχος τοῦ γυμνασίου
δὲν εἶναι μόνον ἓνας εὐσυνείδητος ἐκ-
παιδευτικὸς. Εἶναι καὶ ἓνας ἀνθρωπῶς
μὲ ὑψηλὰ ἰδεώδη. Εἰς τὴν ἰδέαν τῆς
πλήρους ἀναστηλώσεως τῆς Ἑθνικῆς
ἀξιοπρεπειᾶς ἐπίστευε καὶ ὅταν ὡ-
γιάζαν οἱ ἑμμισχοὶ πράκτορες τῆς Ἐ-
ρυθρᾶς Κολάσεως. Καὶ αὐτὰς τὰς
ιδέας τὰς ἔχει ἐμπνεύσει εἰς τὰς ὀκτα-
κοσίας μαθητρίδας τοῦ σχολείου του.

«Ἡ Πατρίς, μὰς λέγει, σπριζέται
εἰς τὴν Νεολαίαν τῆς. Εἰς αὐτὰς τὰς

Οι μαθηταὶ τοῦ Β' Γυμνασίου εἰς τὸν ἀνδριάντα τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου

μελλούσας μητέρας και εις τα παῖδ' αὐτοῦ ἀφ' ὧν θά γένοντο οἱ ὑπερασπισταὶ τῆς. Τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνελάσθαι, ὅσον καὶ ἂν εἴναι βαρὺ, εἶναι ὅμως καὶ εὐχάριστον. Θὰ ἔχομεν τὴν ἱκανοποίησιν ὅτι εἰργασθήμεν γὰρ κάτι καλόν. Γιὰ τὰ κάμουμε ἀληθινούς "Ελληνας καὶ εἰς τὴν ψυχὴν καὶ εἰς τὸ σῶμα ὅλα αὐτὰ τὰ παῖδιά που εἶναι γεμᾶτα ζωῇ καὶ δύναμει.

»Καὶ αὐτὴ τὴν εὐκαιρίαν τῆς πλήρους ἀναπτέρωσης τῶν ἑλληνικῶν ἱδανικῶν μᾶς τὴν ἔδωκε ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως κ. Ι. Μεταξάς. Εἰς αὐτὸν ὀφείλουμε τὰ πάντα. Καὶ βλέπου με συγκίνησιν ὅτι κάθε ἡμέρα πῶς περὸν φέρνει μίαν καλλιτέραν αὔριον διὰ τὴν Ἑλλάδα.

»Εἰς τὸ γυμνάσιόν μας ἀπὸ τοὺς πρῶτους μῆνας τῆς συγκροτήσεως τοῦ πυρῆνος τῆς Νεολαίας ἔκρινα καλὸν νὰ ζητήσω τὴν συνδρομὴν τῶν γονέων καὶ τῶν κηδεμόνων τῶν μαθητῶν μου. Τοὺς ἐκάλεσα λοιπὸν εἰς τὸ σχολεῖον, τοὺς ὠμίησα καὶ τοὺς παρεκάλεσα νὰ μᾶς βοηθήσουν νὰ κάνομεν χρήσιμους ἀνθρώπους τὰ παιδιὰ τῶν.

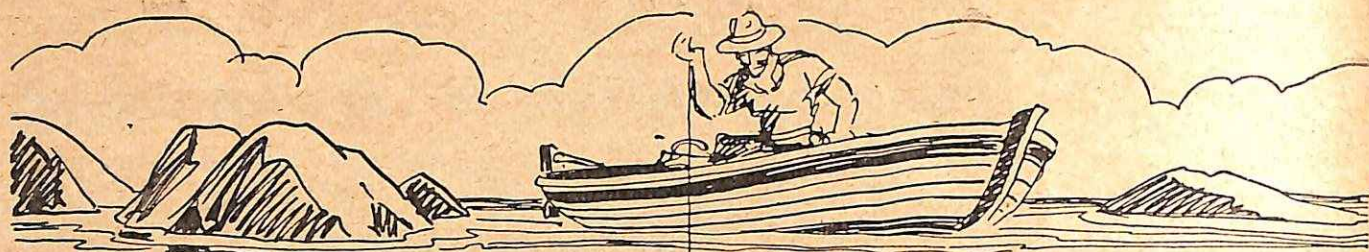
ἡ ἐπίδρασις τοῦ οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος καὶ τοῦ σχολικοῦ εἶναι ἐκείνη ποὺ διαπλάσσει τὸν χαρακτήρα ἐνὸς παιδιοῦ. Καὶ οἱ δυὸ ἔχουν τὴν ἴδιαν ἐαυθύνην. Δι' αὐτὸ ἐξήτησα τὴν συνδρομὴν των. Καὶ ἐφάνησαν πρόθυμοι. Μᾶς ἐνεπιστεύθησαν τὰ παιδιὰ των. Τοὺς ἐπέτρεψαν νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸν «Ε. Ο. Ν.» καὶ μᾶς ἐνίσχυσαν εἰς τὸ ἔργον μας.

»Εἰς τὸ γυμνάσιον ἐκώμασε ἕνα πλῆθος διαλέξεν διὰ τὴν ἰδέαν τῆς Νεολαίας, διὰ τὸν ποιητὴν Σολωμὸν καὶ τὸν Ἑθνικὸν Ὕμνον, διὰ τὸν δειμνησιὸν Στρατηλάτην Κωνσταντῖνον. Ἐπίσης κατεβόσκει στέφανον εἰς τὸν ἀνδριάντα Τους.

Αἱ μαθήτριάι ἐκάστην Κυριακὴν συγκεντρώνονται εἰς τὸ Μαρσάλειον διὰ τὰς σχετικὰς ὁδηγίας καὶ τὴν ἐθνικὴν ἐκπαίδευσίν των. Μία μαθήτριά διὰ τῆς ΣΤ' τάξεως ἔχει ἀναλάβει τὸ ἔργον τῆς ἀρχηγοῦ.

Ὁ γυμνασιάρχης μᾶς
τὴν παρουσιάζει ἔπειτα
ἀπὸ λίγο. Εἶναι γεμά-
τη ἀπὸ ζωῇ καὶ ἐνθου-
σιασμόν. Μιλάει ἐμ-
πνευσμένα γιὰ τὴ Νεο-
λαία. Ἐκφράζει ἐπίσης
ὅλον τὸν ἐνθουσιασμόν
τῶν Φαλαγγιτιστῶν
τοῦ σχολείου τῆς καί-
τῃν εὐχάριστησιν των
πὺ ἀνήκουν εἰς τὴν
«Ε.Ο.Ν.» καὶ ἔχουν
ἀναλάβει τόσον ὑψηλὰ
καὶ εὐγενῆ καθήκοντα.

Θ. Δράκος

ΨΑΡΑΔΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Τὸ ψάρεμα μὲ καθετὴ εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἀπασχολεῖ τοὺς ἐπαγγελματικούς ψαράδες, ἀλλὰ περισσότερο ἐλκύει τοὺς ἐρασιτέχνες, ὅσοι ἔχουν κάπως μεγαλύτεραν φιλοδοξίαν ἀπὸ τὸ ψάρευμα τοῦ καλαμιοῦ.

Ἀλλὰ ἐπαγγελματικῶς ἀπασχολεῖ τοὺς πλέον πτωχοὺς ψαράδες, ὅσους δὲν ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ ἀγοράσουν ἕνα ψαράδικο καΐκι, καὶ παραγάδια καὶ δίχτυα. Εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἔμψυχα θαλασσινὰ ναυάγια, γέροι δυστυχισμένοι, παλαιοὶ ναῦτες ἢ ψαράδες, ὅπου μὲ τὸ ψάρευμα τῆς καθετῆς προσπαθοῦν τώρα νὰ βγάλουν τὸ ψωμί τῆς ἡμέρας.

Φθάνει δι' αὐτὸ τὸ ψάρευμα ἕνα μικρὸ βαρκάκι. Συνήθως κανένα παλιὸ φελουκάκι καΐκιου, ποὺ τὸ ἀγοράζουν μισοτιμῆς.

Ἀλλὰ χρειάζεται καὶ τὸ ἐργαλεῖο. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ καθετὴ, ὁ «καθέτης» τῶν ἀρχαίων. Ὀνομάζεται καὶ χανικό, ἀπὸ τὸ εἶδος τῶν ψαριῶν, ὅπου ψαρεύει συνήθως. Ἀποτελεῖται δὲ ἡ ὀρμιά ἀπὸ στριμμένη ἀλογότριχα καὶ διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν πυθμένα δένεται εἰς τὸ ἄκρον μολύβι ἀρκετοῦ βάρους, κωνοειδές. Κοντὰ εἰς τὸ μολύβι, κατὰ μικρὰν ἀπόστασιν, προσδένονται εἰς τὴν καθετὴν 5—8 ἀγκίστρια, δεμένα εἰς μεσηνέζαν μήκους μιᾶς περίπου σπιθαμῆς. Τὸ καλύτερο δόλωμα διὰ τὰ ἀγκίστρια τῆς καθετῆς εἶναι ἡ γαρίδα, δόλωμα ὅπου δὲν εἶναι πάντοτε πρόχειρον δυστυχῶς. Μετ' αὐτὸ ἔρχεται ἡ ἀθερίνα, κομμένη εἰς δύο, ὅταν δὲν εἶναι πολὺ μικρὴ, μικρὰ λουρίδες ἀπὸ καλαμάρι καὶ ἐν ἀνάγκῃ κογχύλια βγαλμένα ἀπὸ τὸ ὄστρακόν τους, ἰδίως τὰ ἐπιμήκη, σχήματος μικροῦ χωνιοῦ, τὰ ὁποῖα οἱ ψαράδες ὀνομάζουν σκαρτσίνια. Ἀλλὰ, μέσα εἰς λιμένες ἢ καθετὴ μὲ ψιλὰ ἀγκίστρια δολώνεται μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν, καὶ μὲ σκουλήκι, τοῦ εἶδους τὸ ὁποῖον ὑπάρχει εἰς ἐλάχιστον βάθος εἰς βουρκώδη παράλια, ὀλίγον ἔξω ἀπὸ τὸν αἰγιαλόν. Τότε συλλαμβάνονται ἐνίοτε καὶ μικρὰ μπαρμπούνια.

Πρέπει τὸ βαρκάκι νὰ ἀράξῃ πρῶτα. Ἐπειτα ρίπτει ὁ ψαράς τὴν καθετὴν, τὴν ὁποῖαν ξετυλίγει ἀπὸ τὸν φελλό, ποὺ εἶναι τυλιγμένη, ὅσο νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἐπάτῳσε· ὅτι ἔφθασε δηλαδὴ εἰς τὸν πυθμένα τὸ μολύβι, ἢ μολυβήθρα, ὅπως τὸ λέγουν οἱ ψαράδες. Τότε τὴν κινεῖ σιγὰ σιγὰ πρὸς τὰ ἄνω, διὰ νὰ γελασθοῦν τὰ ψάρια, νὰ τοιμήσουν.

Ἡ καθετὴ κοντὰ στοὺς παραλίου βράχους ψαρεύει πέρκες, σπάρους, λάμπαινες, χελούδες, γύλους (μὲ πολλὴν δυσκολίαν) καὶ ἄλλα πετρώψαρα. Εἰς τὰ ἀνοιχτὰ ψαρεύει κυρίως χάνους, (διὰ τοῦτο δὲ λέγεται καὶ χανικό) καὶ μικρὰ λιθρίνια ὅταν εὐρίσκονται.

Πρέπει ὅμως ὁ ψαράς νὰ γνωρίζῃ ποῦ πρέπει νὰ ρίχνῃ τὴν καθετὴ, δηλαδὴ εἰς μέρη πετρώδη καὶ τραγάνες, ἢ εἰς τὶς ἀποχές, ἐκεῖ δηλαδὴ ποὺ

τελειώνουν οἱ βράχοι μὲ κάθετον κλίσιν καὶ ἀρχίζει ἡ ἀμμουδιά, τὰ ὁποῖα ἡ πείρα τὸν κάμνει νὰ γνωρίζῃ ποῦ εὐρίσκονται. Διότι ἅμα τὴν ρίχνῃ εἰς φυκιὰδες ἢ ἀμμουδιές, δὲν ἱκανοποιεῖται οὔτε ἀπὸ τὰ εἶδη τῶν ψαριῶν, οὔτε ἀπὸ τὸ ποσόν.

Μεταξὺ τῶν ψαριῶν ὅπου πιάνονται μὲ τὴν καθετὴ, ὅπως καὶ μὲ τὸ καλάμι, μὲ πολὺ ψιλὰ ἀγκίστρια εἶναι καὶ τὸ πονηρότατον ψαράκι ὁ γύλος, μὲ ὥραιας καθ' ὀριζόντιον διάταξιν ραβδώσεις, μαῦρες, ζωηρῶς κόκκινες, κίτρινες καὶ πράσινες. Τόση δὲ εἶναι ἡ πονηρία του, ὥστε οἱ ψαράδες λέγουν δι' αὐτόν:

Γύλος εἶμαι σὲ γελῶ
Χάνος εἶμαι χάνομαι.

Τὸν δεύτερον στίχον, αὐθάδῃ παραπληρῆν τῆς ἀληθείας (ἐὰν ἐννοεῖται δι' αὐτοῦ ὅτι χάνεται διὰ τὸν ψαράν καὶ ὄχι ὅτι χάνεται ὁ ἴδιος), τὸν προσέθεσεν ἡ ἀνάγκη τῆς ὁμοιοκαταληξίας. Καὶ δὲν εἶναι δυστυχῶς ἡ πρώτη φορά, ὅπου οἱ ποιηταὶ θυσιάζουν τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ στίχου.

Διότι ὁ χάνος (Seranus Cabrilla) ὄχι μόνον δὲν χάνεται διὰ τὸν ψαράν, ἀλλὰ εἶναι ἴσως τὸ κουτότερο ψάρι, τὸ ὁποῖον εὐθὺς ὡς ἰδῇ τὸ δόλωμα τρέχει καὶ τὸ καταπίνει μαζὶ μὲ τὸ ἀγκίστρι. Καὶ συλλαμβάνεται τόσον ἀσφαλῶς, ὥστε οἱ ψαράδες τῆς καθετῆς δὲν ὑποβάλλονται κἀν εἰς τὸν κόπον νὰ τὴν ἀνασύρουν εὐθὺς ὡς συλληφθῇ ἕνας χάνος, ἀλλὰ περιμένουν νὰ κρεμασθοῦν τρεῖς καὶ τέσσαρες.

Εἶπα ἀνωτέρω ὅτι διὰ τὰς πέρκας πρέπει κανεὶς νὰ ψαρεύῃ πλησίον εἰς τοὺς κατακορύφους βράχους, ἰδίως ὅπου εἶναι βράχοι σπηλαιώδεις. Ὅταν ἐπιτύχῃ κατάλληλον μέρος, δύναται νὰ συλλάβῃ ἀφθονώτατες καὶ νὰ γεμίσῃ ἕνα πανέρι ἐντὸς ὀλίγης ὥρας, διότι ἀνασύρει τρεῖς καὶ τέσσαρες κάθε φοράν, ὅπου θὰ ρίψῃ τὴν καθετὴ.

Ἐνα τοιοῦτον πυκνοκατοικημένον συνοικισμόν ἀπὸ πέρκες εἶχα εὐρεῖ πλησίον τῶν κρεμαστῶν βράχων τοῦ ὄροπεδίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ ναὸς τῆς Σουνιάδος Ἀκρας ὀλίγον μακρὰν ἀπὸ τὸ στόμιον μικροῦ σπηλαίου, ὅπου ἀπὸ τῶν βράχων ρεεῖ ὡς λεπτότατο κρουσάλλινον νῆμα τὸ περίφημο νερὸ τῆς Σπηλιάς, τὸ γνωστὸν ἀπὸ ἔτη εἰς τοὺς κυνηγούς τοῦ Σουνίου, διὰ τὴν γλυκύτητά του, τόσον ἀντίθετον πρὸς τὰ ἄλλα νερά τῆς Λαυρεωτικῆς, ὅπου πολὺ ὁμοιάζουν πρὸς τὸ Γιάννος καὶ τὴν Καρμπάνα. Ἐκεῖ τὰς ἐτρυγοῦσα τὰς πέρκας ἐπὶ ἔτη, ὅπου, ἀπὸ τὰ τέλη Αὐγούστου μέχρι τῶν μέσων Σεπτεμβρίου εὐρίσκοντο κατ' ἔτος ἐκεῖ, διὰ τὸ κυνήγι τῶν ὀρυκτιῶν. Ἐτήρουν ζηλοτύπως τὸ μυστικὸν τοῦ πλουσίου τοῦτου θαλασσίου περκομεταλλείου. Ἀλλὰ τὰς δὲν ἔχω πλέον κανένα λόγον νὰ τὸ ἀποκρύψω. Θὰ ἦτο ἀφιλόνητον τοῦτο ἐκ μέρους μου.

Στ. Ἐμ. Λυκούδης

Σταμ. Πυλαρινός

Γερ. Λιθαδάς

Ἰωάν. Τυπάλδης

Γεώργ. Ἰακωβίδης

Ἰωσήφ Μομφερράτος

ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΤΑΝΗΣΙΩΝ

Παρ' ὅλες τὶς προσπάθειες τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς, ποὺ προστάτευε τὸ Ἐλεύθερο Κράτος τῶν Ἰονίων νήσων, γιὰ νὰ δημιουργήσῃ μεταξὺ τῶν Ἐπτανήσιων τὴν ἰδέαν τῆς ἐθνικῆς τῶν αὐτοτελείας, τὸ ἐλληνικὸ ἐθνικὸ αἰσθημα εἶχε κορυφωθῇ ἀνάμεσα στὶς πλατεῖες μάζες τῶν ὑπηκόων τοῦ Ἰονίου Κράτους.

Οἱ Κεφαλληνες, κυρίως, εἶχαν ξεφαντώσει σ' ἐθνικὰ αἰσθήματα καὶ ὁ ἀγώνας τοὺς γιὰ τὴν Ἐνωσὶν εἶχε πάρει τὴν πρᾶγματικότητά ἐπαιναστικὸν χαρακτήρα.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἐθνικῆς αὐτῆς κινήσεως ὀνομάσθησαν Ριζοσπάστες κι' εἶναι εἰναι γνωστοὶ στὴν ἐνδοξη ἱστορία τῆς ἀγωνισθείσης γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος.

Εἶναι ἀρκετὰ ἐνδιαφέρουσα ἡ ἱστορία τοῦ βαπτίσματος αὐτοῦ τῶν πρωτοπόρων τῆς ἐθνικῆς κινήσεως σὲ ριζοσπάστες.

Ἡ προστασία — ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις δηλαδὴ — εἶχε κυρώσει τὸ Σύνταγμα τοῦ Ἰονίου Κράτους καὶ εἶχε παραχωρήσει μερικὰ προνόμια στοὺς ὑπηκόους τῆς Ἰονίου. Τοὺς εἶχε δὲ ἀφήσει καὶ μιὰ σχετικὴ ὁπωσδήποτε ἐλευθερία. Ἐστὶν στὰ νησιά βυγῆκαν ἐφημερίδες, τὸ «Μέλλον» στὴν Ζάκυνθο, ἡ «Πατρίς» στὴν Κέρκυρα, ὁ «Φιλελεύθερος» τοῦ Ἠλίου Ζερβοῦ... Καὶ οἱ τρεῖς ἐφημερίδες, σὲ διαβάσεις, βέβαια, ἦσαν ὑπὲρ τῆς Ἐνώσεως. Μὰ ἄλλη τὴν Ἐνωσὶν τὴν ζητοῦσε χλιαρὰ, ἄλλῃ τὴν ζητοῦσε μὲ ζωηρότητα καὶ ἡ ἀρθρογραφία τῆς ἐδειχνε κάποια ἀδιαισχυσία.

Ἡ πιὸ ἀδιαισχυσία ἦταν ὁ «Φιλελεύθερος». Ἡ «Πατρίς», ποὺ τὴν ἔγραφαν ὁ Ἀρμένιος Βράιλας, ὁ Σπυρίδων καὶ Ναπολέων Ζαμπέλιος, πιὸ συντηρητικὴ, κοροϊδεύε κάπως τὴν ἀδιαισχυσίαν τοῦ Ζερβοῦ καὶ μὲ ἀρκετὴ δόσι εἰρωνείας τὸν κατωνόμασε «ριζοπάστη»...

Αὐτὸ ἦταν ἀρκετό. Ριζοσπάστης; Ριζοσπάστης. Μάλιστα! Καὶ ἐδέχθη τὸν χαρακτηρισμὸν. Καὶ στὸ «Φιλελεύθερο» δημοσιεύθηκε μιὰ ἐπιστολὴ τοῦ ἱστορικοῦ τῆς Κεφαλληνίας Γερασίμου Μαυρογιάννη ποὺ θὰ παραθέσουμε παρακάτω μερικὰ συγκινητικὰ ἀποσπάσματα τῆς, γιὰ τὴν ἐθνικὴ πνοὴ ποὺ τὰ διακρίνει:

«Στὴν Κεφαλληνίαν, γράφει μὲ τὸ ψευδώνυμο «εἰς ἀληθῆς Ριζοσπάστης Κεφαλήν», εἰμεθα ὅλοι ριζοσπάται. Ναί. Ἀς ἀνασπάσωμεν σύρριζα τὸ σεσηπὸς καὶ ξηρὸν τῆς πολιτείας μας δένδρον καὶ ἅς ἀνασπάσωμεν τὰς δηλητηριώδεις αὐτοῦ ρίζας... διὰ νὰ φυτεῶμεν ἀντ' αὐτοῦ νέον δένδρον αὐτόχθον, δένδρον Ἑλληνικόν, τὸ ὁποῖον ἀνθῇ καὶ καρποὺς ἀφθόνους νὰ δώσῃ διὰ νὰ μᾶς χορτάσῃ καὶ κλώνους πολλοὺς μὲ χλοερὰ φύλλα νὰ βλαστήσῃ διὰ νὰ μᾶς ἐπισκιάσῃ... Ἐννοοῦμεν κάλλιστα τὸν προορισμὸν μας, ὦ φίλε, Ἐλθέ τὴν ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ! Ἐλθέ νὰ μᾶς συλλάβῃς ἐπ' αὐτοφῶρα καὶ νὰ ἴδῃς τὴν σημαίαν μας. Τότε θὰ

μᾶς ἴδῃς ὅλους ἔχοντας φύλλον καθημαγμένης δάφνης, ναί, καθημαγμένης δάφνης, εἰς τὰ στήθη μας καὶ ἀτενίζοντας μὲ τοὺς δακρυσμένους μας ὀφθαλμοὺς πρὸς ἐκεῖνα τὰ νέφη ὅπου κεῖται ἡ Ἑλλάς μας!...».

Ἔτσι τὸ ὄνομα «Ριζοσπάστης» ἐπολιτογραφήθηκε στὴν ἱστορία τῶν Ἰονίων νήσων καὶ ἀπετέλεσε τὸ σύμβολο τοῦ μεγάλου πόθου τοῦ Ἐπτανήσιου λαοῦ: νὰ ἴδῃ τὰς Ἰονίους νήσους ἀναπόσπαστον τμήμα τῆς γλυκειᾶς μητέρας τῶν, τῆς Ἑλλάδος!...

Μὰ τὸ βάπτισμα αὐτὸ δὲν ἔμεινε χωρὶς συνέπειες.

Ἡ ὑψηλὴ ἀστυνομία κατήγγειλε τοὺς συντάκτας τοῦ «Φιλελεύθερου», τὸν Ζερβὸ καὶ τὸν Λιθαδᾶ, ὅτι προετοιμάζουν ἐπανάστασι γιὰ τὶς 25 Μαρτίου τοῦ 1849... Καὶ μάλιστα ἡ καταγγελία αὐτὴ προεκάλεσεν εὐρυτάτας ἀνακρίσεις καὶ πιέσεις!... Ἀποτέλεσμα; Καὶ οἱ δύο, Ζερβὸς καὶ Λιθαδᾶς, σιδηροδέσμοι, ἐστάλησαν ἐξορία στοὺς Παζοῦς!...

Μὰ αὐτὸ δὲν ἐπτόησε καθόλου τοὺς ριζοσπάστες ποὺ ἀπέμειναν!... Γιὰ τὴν ἴδια χρονιά στὸ Ἀργυσόλι γιορτάζεται μὲ φανατισμὸ ἡ Ἐθνικὴ ἑορτή... Καὶ ὁ Μαυρογιάννης σὲ στίχους, ὁ Νικόλαος Τζανῆς Μεταξᾶς σὲ μουσικὴ σκάρωσαν τὸ γνωστότατον τραγούδι, ποὺ καὶ στὰ χρόνια μας ἀκούεται καμμιὰ φορά:

Σὰν δὲν κόπτεται τὸ σπαθὶ μου
ἡ αἰχμὴ σὰν δὲν τρυπάει
ἡ ψυχὴ δὲν λημονάει
πὼς ἐπλάσθη ἑλληνικὴ!

Κι' οἱ ἀγῶνες συνεχίστηκαν ὁλόκληρα χρόνια, ἀγῶνες σκληροὶ, ἀγῶνες θυσιῶν... Εἰς μάτην οἱ Ριζοσπάστες ποὺ ὁ ἐπτανήσιος λαὸς τοὺς στέλλει ἀντιπροσώπους τοῦ στὴν πρώτη ἐλευθερία Βουλὴ στὴν Κέρκυρα, ψηφίζουν τὴν ἔνωσιν μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Εἰς μάτην διακηρύσσουν τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν λαῶν. Εἰς μάτην βροντοφωνοῦν ὅτι «ὁ λαὸς τῆς Ἐπτανήσου ἀπαρτίζει μέρος ἀναπόσπαστον τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς», εἰς μάτην ἀποφασίζεται ὅτι «ὁμόθυμος, στερεὰ καὶ ἀμετάτρεπτος θέλησις τοῦ ἐπτανήσιου λαοῦ εἶναι ἡ ἀνάκτησις τῆς ἐλευθερίας του καὶ ἡ ἔνωσις αὐτοῦ μετὰ τοῦ λοιποῦ Ἑθνους, τῆς ἐλευθερωμένης Ἑλλάδος!...» Ἡ προστασία δὲν ἐνδίδει!...

Καὶ μόνον στὰ 1862 ἡ ποθητὴ ἔνωσις πραγματοποιεῖται. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Α', ὁ ἀειμνηστὸς ἱδρυτὴς τῆς Ἑλληνικῆς Δυναστείας, κατερχόμενος εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ δοῇ τὸν Θρόνον τῆς, φέρει μαζὶ του καὶ τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ ἐθνικοῦ πόθου τῶν Ἑλλήνων...

Ἡ Ἐπτανήσιος παρεχωρήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἀποτελεῖ ἔκτοτε ἕνα λαμπρὸ στόλισμα στὸ χάρτη τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

Ἀγγελος Μεταξᾶς

Ἠλίας Ζερβός

Ναθ. Δομενεζίνης

Χριστόδ. Ποφάντης

Θηλέμ. Πατάς

Γεωργ. Δομενεζίνης

ΚΟΝΙΚΛΟΤΡΟΦΙΑ

Αυτή την εποχή που τόσο φροντίδα καταβάλλει το Κράτος για την επάρκεια του κρέατος είναι επίκαιρον να θυμηθούμε την σημασία που έχει η οικόσιτος κτηνοτροφία. Το κουνέλι, ή κόττα, ο χοίρος, τα περιστέρια, το αρνί, το κατσίκι που με τόσο ευκολία μπορεί ο χωρικός προ πάντων να ανατρέφει, γιατί και χώρο διαθέτει πάντα στο αγροτικό του σπίτι και τροφές φτηνότερες, θα μπορούσαν όχι μόνον να παρέχουν στην αγροτική οικογένεια το κρέας των καθ' όλον το έτος, μα και να στέλνουν στην αγορά για πούλημα. Είναι τόσο εύκολη η εκτροφή των ζώων αυτών και τόσο λίγο, όπως είπαμε στοιχίζει στον χωρικό, ώστε να μη δικαιολογείται κάθε αγροτικό σπίτι να μη έχει την επάρκειά του σε κρέας.

Παρακάτω δίδομεν μερικές πρακτικές οδηγίες για την ανατροφή του κουνελιού:

Από ένα ζευγάρι κουνέλια μπορεί σε λίγους μήνες να έχει κανείς πέντε και δέκα δκάδες κρέας.

Το θηλυκό κουνέλι γεννά συνήθως 5-6 μικρά κάθε φορά και η εγκυμοσύνη του διαρκεί μονάχα 30 ημέρες και γεννά πέντε ως έξι φορές το χρόνο. Τα μικρά πάλι γεννούν εύθως ως γίνονται έξι μηνών. Τρώγονται τα μικρά όταν γίνονται τριών μηνών και το κρέας τους είναι τρυφερό.

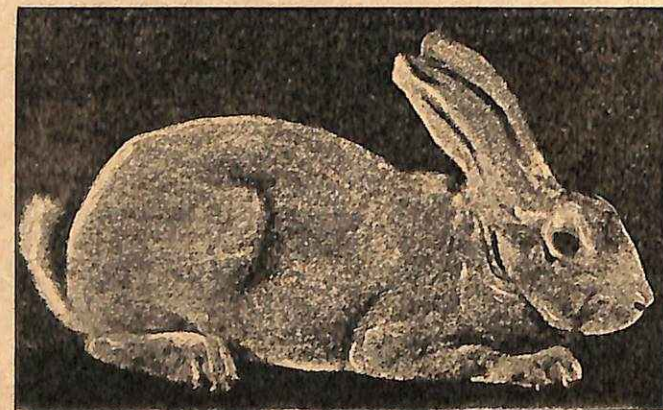
Στά χωριά συνήθως, που υπάρχουν μεγάλες αυλές, τα αφήνουν ελεύθερα χωρίς καμιά φροντίδα. Αυτά τότε κάνουν την κατοικία τους συνήθως μέσα σε τρύπες που ανοίγουν μονάχα τους μέσα στη γη κοντά στους τοίχους. Μονάχα τους ακόμα φροντίζουν για την τροφή τους που διαλέγουν μέσα από τα χορτάκια που φυτρώνουν στις αυλές. Έτσι όμως γίνονται πολλές ζημιές, γιατί με το να είναι ελεύθερα τα μικρά διατρέχουν κινδύνους από γάτους, σκύλους και από τα άρσενικά κουνέλια ακόμα που τα πνίγουν. Άλλα και μαζί ξεφεύγοντας από τις αυλές μπαίνουν στους κήπους και κάνουν ζημιές.

Γι' αυτό καλό είναι τα κουνέλια να τρέφονται κλεισμένα σε συρματοπλεγμένους χώρους και να τους γίνονται έστω και μια πρόχειρη κατοικία. Έξοδα πολλά δεν χρειάζονται γι' αυτό. Πρέπει ακόμη τα άρσενικά να μένουν χωριστά. Ένα άρσενικό πρέπει να υπολογίζεται για δέκα θηλυκά.

Άλλα και για τα κουνέλια κια πρέπει να υπάρχει ξεχωριστό μέρος όταν παύσουν να βυζαίνουν.

Η καλύτερη κατοικία είναι κτιστή. Μα και ξύλινη μπορεί να γίνει με πρόχειρα ξύλα. Για κατοικία μπορούν να χρησιμοποιηθούν ακόμη και μικρά παλιά βαρέλια άνοικτα από το ένα μέρος που τα τοποθετούμε σε ύψος επάνω σε στηρίγματα ψηλότερα από το έδαφος. Και κάσες ακόμη πετρελαίου ή άλλου είδους μπορούν να χρησιμοποιηθούν, φτάνει να έχουν πλάτος όχι λιγώτερο από 50 πόντους και βάρους ένα μέτρο. Το ίδιο πρέπει να έχουν και τα βαρέλια. Και στα μέν και στα δε πρέπει να τοποθετούμε μια πόρτα με κάγκελλα ή με συρματοπλεγμα ή δυο μικρές τρύπες γι' αερισμό.

Η κατοικία πρέπει να είναι σε μέρος στεγνό, γιατί η υγρασία βλάπτει τα κουνέλια. Το καλοκαίρι επίσης πρέπει να έχουν δροσιά.

Άσπρο κουνέλι.

Τροφή. — Τα κουνέλια τρέφονται σχεδόν αποκλειστικά με κάθε είδους χόρτα, ρίζες, φλοιούς, κονδύλους, σπόρους, πίτουρα, σανό και ιδίως ρόβη.

Όταν πρόκειται να σφαγούν παχαίνονται μία ή δύο εβδομάδες προηγουμένως με σπόρους ή βρασμένες πατάτες. Επίσης δίδουν καλή τροφή στα θηλυκά όταν βυζαίνουν.

★

Γενικές οδηγίες. — Δεν ορίζουμε παραπάνω τις διαστάσεις που πρέπει να έχουν οι κατοικίες, γιατί αυτές κανονίζονται, καθώς και ο συρματοπλεγμένος χώρος από τον αριθμό των κουνελιών που τρέφουμε. Πάντα οι κατοικίες πρέπει να είναι ευρύχωρες, εύαερες και να μπορούν εύκολα να καθαρίζονται τακτικά.

Τα κουνέλια σαν τρώνε πολλά τρυφερά χόρτα δεν έχουν μεγάλη ανάγκη από νερό. Όταν όμως δίνουμε σπόρους και στα θηλυκά,

λίγες ημέρες πριν γενήσουν, και κατά την εποχή, που βυζαίνουν, πρέπει να προσέχουμε να μη τους λείπει το νερό. Μπορεί το θηλυκό από την δίψα του να πνίξει τα μικρά του για να πιη το αίμα τους.

Τα μικρά δεν πρέπει να γεννηθούν πριν γίνουν έξι-έπτα μηνών. Τότε βάζουμε το θηλυκό στο διαμέρισμα του άρσενικού και το αφήνουμε μία - δυο ώρες.

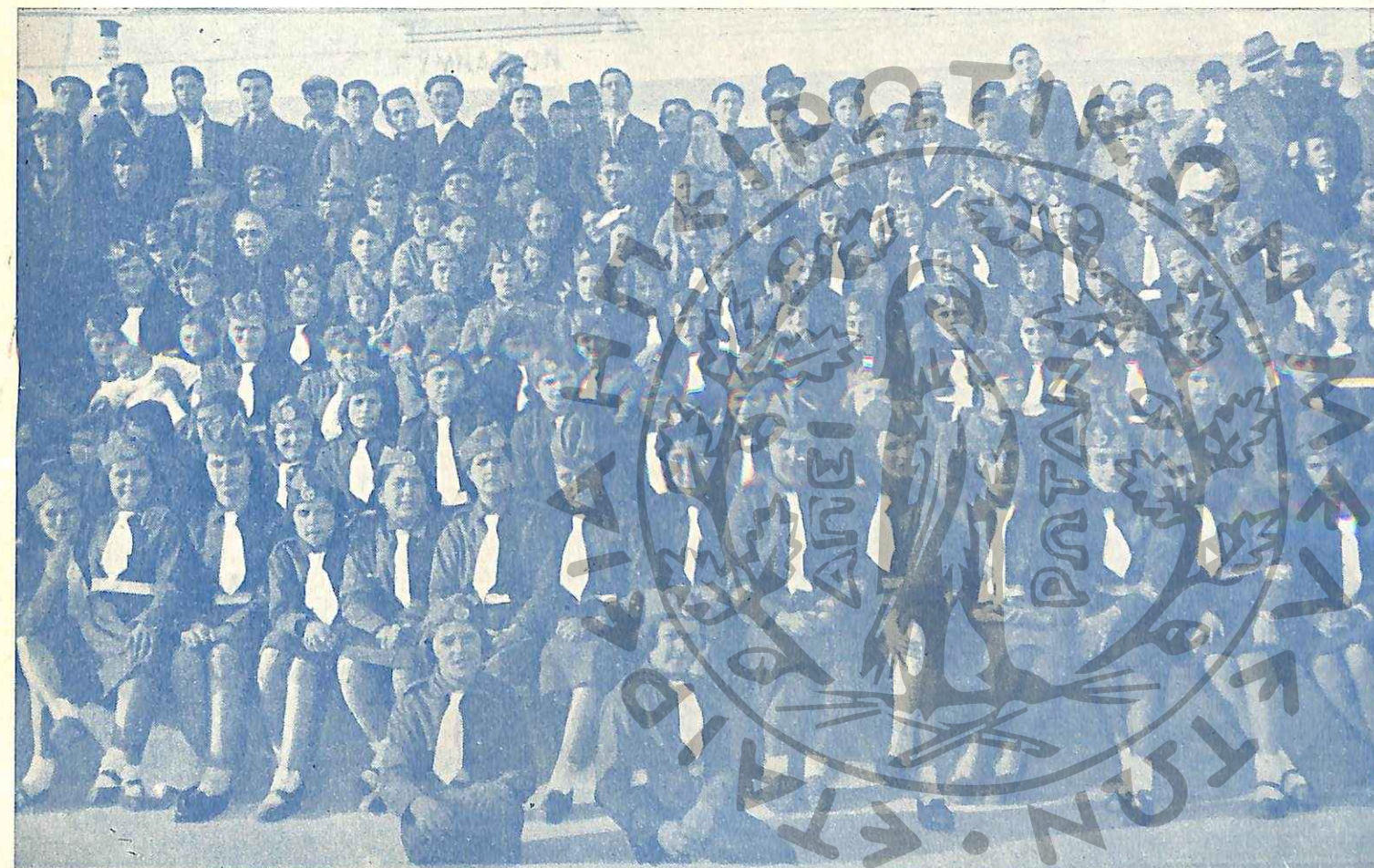
Το θηλυκό πρέπει να βυζαίνει τα μικρά του έξι εβδομάδες και, για να τα θρέψει καλά, δεν πρέπει να μείνει έγκυος πριν περάσει ένας μήνας από τη γέννα του.

Σά γεννήση το θηλυκό κουνέλι και θέλουμε να ισοδώμε μήπως κανένα από τα μικρά είναι πεθαμένο, για να το πετάξουμε, πρέπει να προσέχουμε, όταν ανοίγουμε την πόρτα, να μη τρομάξουμε το θηλυκό κουνέλι, γιατί τρομάζει εύκολα και πάρα πολύ.

Γι' αυτό, άμα γεννήση, καθαρίζουμε το διαμέρισμά του μόνο ύστερα από δέκα πέντε ημέρες. Τον άλλο καιρό πρέπει να το καθαρίζουμε τακτικά μία φορά την εβδομάδα και το καλοκαίρι να πλύνουμε με νερό το διαμέρισμα. Όταν η κατοικία των κουνελιών είναι πολύ καθαρή, δεν φοβούμεθα να πάθουν από ασθένεια και, αν συμβη να πάθουν, με την καθαριότητα και την καλή τροφή θα αποφύγουμε να προχωρήσει η ασθένεια και στα άλλα κουνέλια.

Φαλαγγίται της Υποδιοικήσεως Βόλου της Ε. Ο. Ν. κατά μίαν έκδρομην εις Μηλέας.

Φαλαγγίτισσαι της Σπάρτης παρακολουθοῦσαι τοὺς ἀγῶνας της Υποδιοικήσεως Σπάρτης της Ε. Ο. Ν.

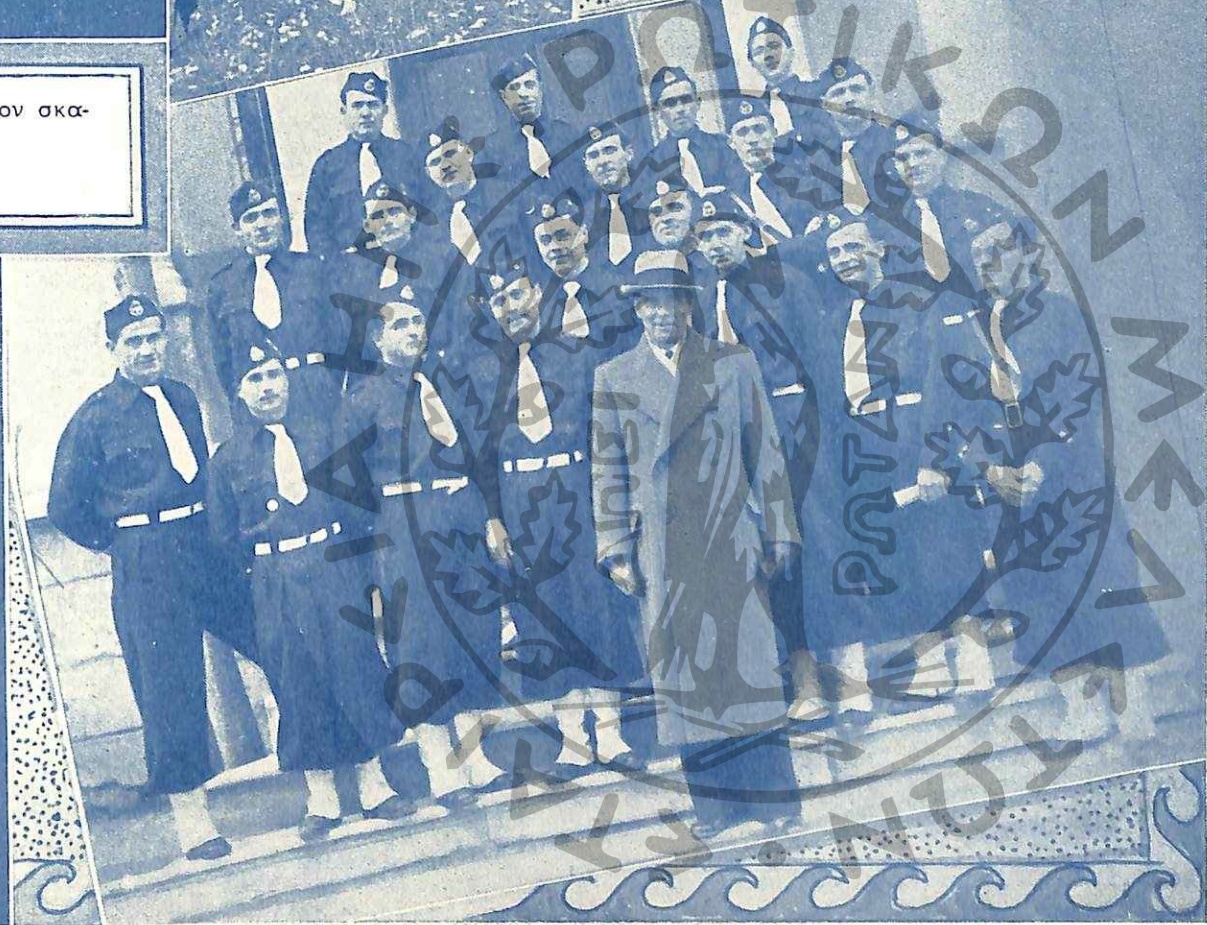
Ἀνω : Παρέλασις Φαλαγγιτῶν τῆς
 Ὑποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν. Λαρίσης.
 Δεξιὰ : Φαλαγγίται
 Μυτιλήνης.
 Κάτω : Φαλαγγίται καὶ Φαλαγγί-
 τισσαι τῆς Ὑποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν.
 Ἄρτης καταθέτοντες στέφανον
 εἰς μνημόσυνον τῶν ὑπὲρ Πατρί-
 δος πεσόντων.

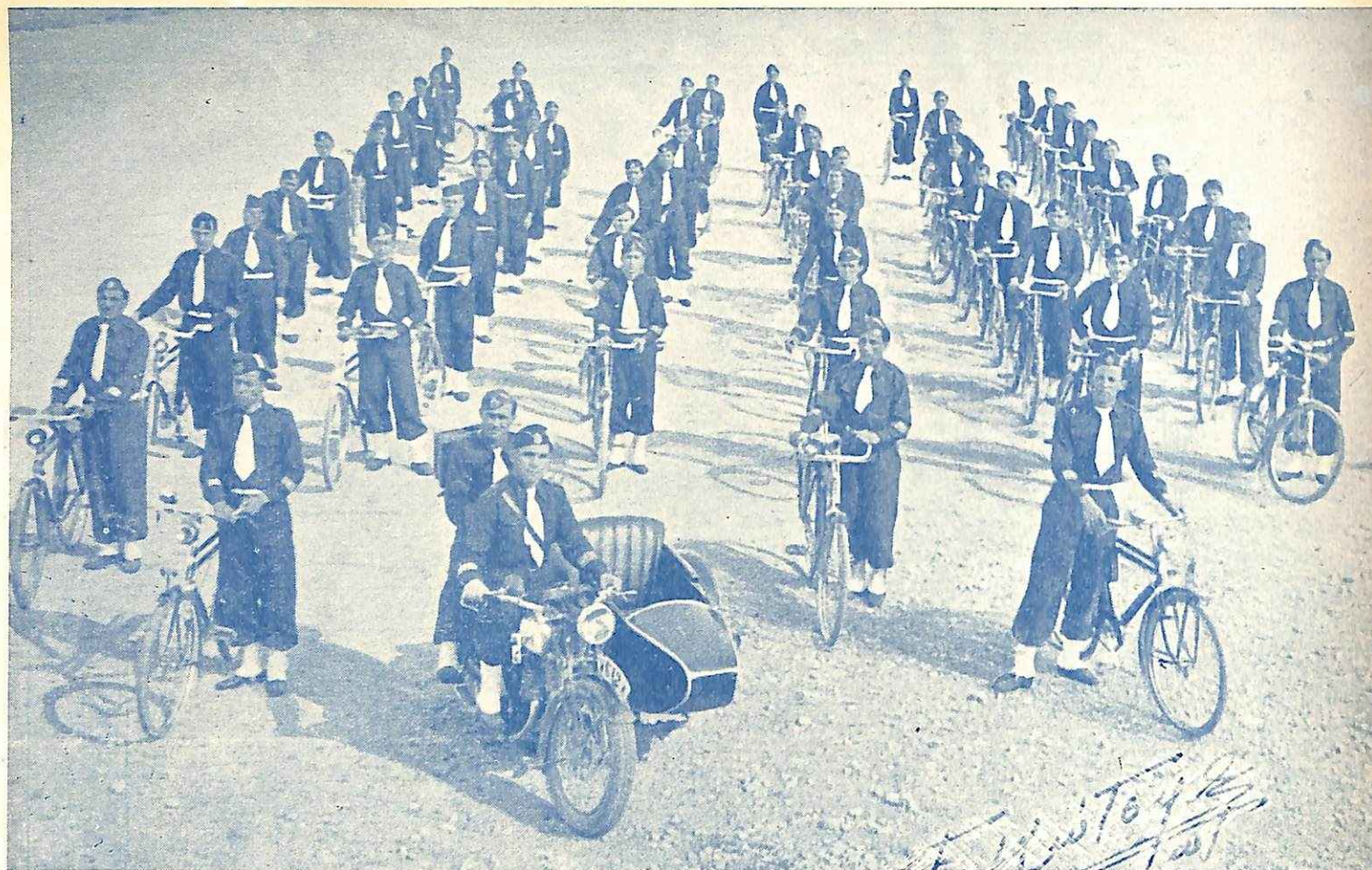

Ἀνω : Ὁ Ἀρχηγὸς ζητῶν πληροφορίας ἀπὸ τὸν μικρότερον σκα-
 πανέα τοῦ 5ου Ὑποτομέως.
 Κάτω : Βαθμοφόροι τῆς 182ας Φαλαγγος Σουφλίου.

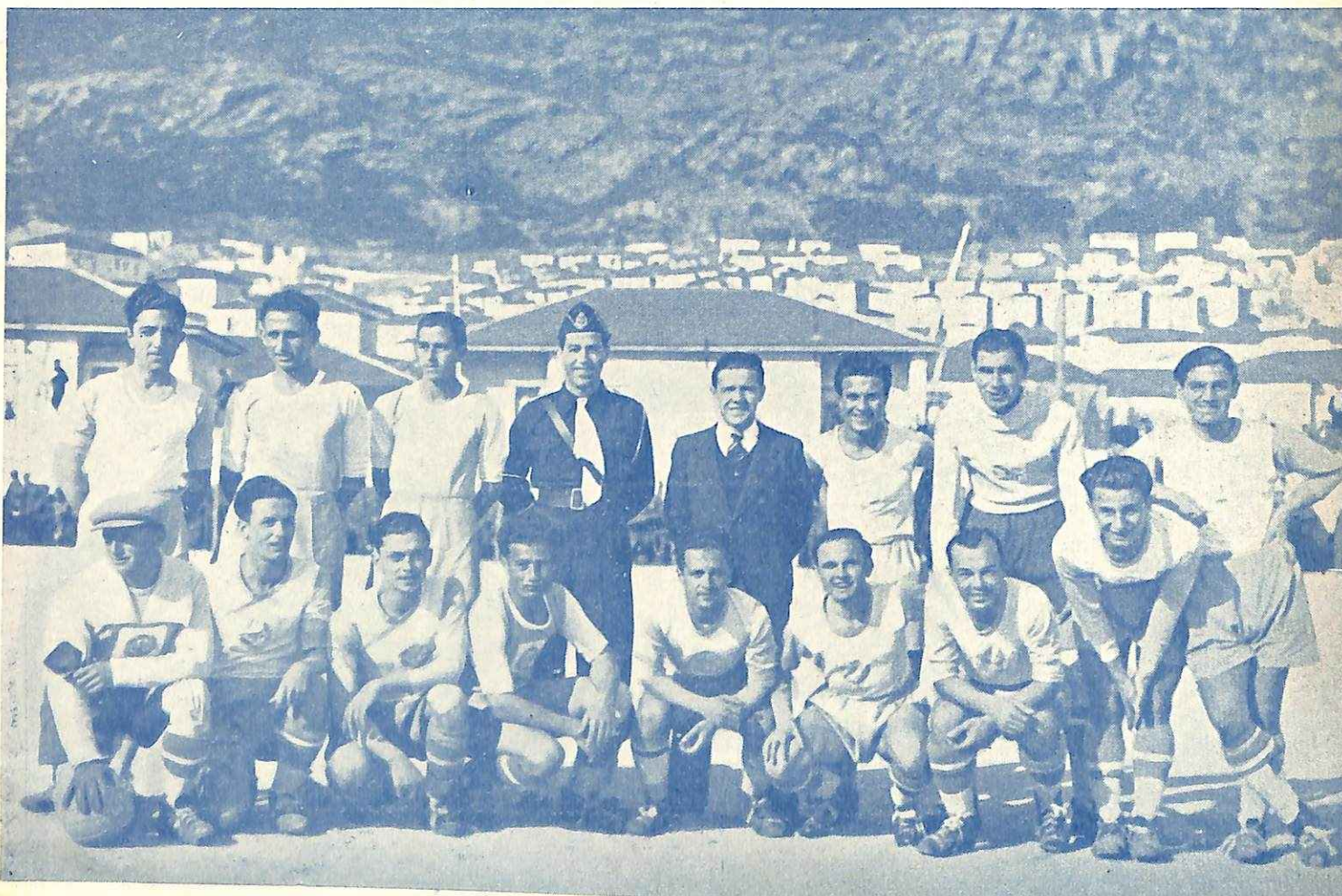

Ἀνω : Ἡ ποδοσφαιρική ὁμάς Λέ-
 σθου, ἡ ὁποία ἐνίκησε τὴν ὁμάδα
 Χίου μετέμματα 3-2.
 Ἀριστερά : Φαλαγγίται τῆς
 Ὑποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν. Εὐρυτα-
 νίας φυτεύοντες δένδρα.
 Κάτω : Ἡ Χορωδία τῆς Ὑποδιοι-
 κήσεως Ε.Ο.Ν. Φλωρίνης.

Το ποδηλατικόν τμήμα της Περιφερειακής Διοικήσεως Ίωαννίνων.

Η ποδοσφαιρική ομάδα της Υποδιοικήσεως Καβάλλας της Ε. Ο. Ν.

Η ΣΕΛΙΣ

Την Κοριζοίτη

Φιλικές κουβέντες

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΧΡΗΜΑ

Τίποτε πιδ πολύτιμο από τον χρόνο.
Σε κάθε δευτερόλεπτο, σε κάθε λεπτό που γάνουμε άσκοπα, ζημιώνουμε αφάνταστα τον εαυτόν μας. Ο χρόνος αυτός, ο βιαστικός συνοδοιπόρος μας, πόσο καλά γνωρίζει την αξία του...
Χαρά σ' αυτόν που τον προφθάνει και δεν χάνει άδικα τον καιρό του. Πρέπει να προσέχουμε και να λογαριάζουμε καλά κάθε τί, που θα κάνουμε. «Οί καιροί ού μενετοί».
Εκείνη τη μισή ή μία ώρα, που θα χάσουμε κατακρίνοντας τις πράξεις μιας γνωστής μας, είτε γυρίζοντας, δίχως πρόγραμμα και προορισμό, θα ήταν πολύ πιδ χρήσιμο να την διαθέσουμε για κάτι τι πιδ αξιόλογο, για κάτι τι πιδ ωφέλιμο. Και από καλές πράξεις και έργα η ζωή έχει τόση ανάγκη. Και έμεις οί ίδιες ακόμα έχουμε τόσες ελλείψεις, τόσες αδυναμίες, τόσες ατέλειες, διαθέτοντας τον χρόνο μας σε χρήσιμες απασχολήσεις (διάβασμα, κέντημα, νοικοκυριό του σπιτιού). Πόσο πολύ θα ωφεληθούμε...
Πριν καταπιαστούμε με οποιαδήποτε δουλειά, η και ακόμα ξεκινώντας το πρωϊνό για να αρχίσουμε τις καθημερινές μας ασχολίες, ας δίνουμε στον εαυτόν μας μια ωφέλιμη συμβουλή, λέγοντάς του σιγανά: «ΧΡΟΝΟΥ ΦΕΙΔΟΥ».

Χρηστίνα

* ΤΑ ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΑ *

Τα άσπρорρουχα, από τις βλάβες που έχουν, μπορούμε να τα διαιρέσουμε εις δύο κατηγορίας:

1. Στην πρώτη κατηγορία ανήκουν τα άσπρорρουχα, που έχουν ανάγκην άσημάτωνν επιδιορθώσεων: Έβγηκε ένα κουμπί; Πρέπει να το ξαναβάλουμε. Μια κουμπότρυπα ή μια θηλιά έχάλασαν; Πρέπει να πλησιάσουμε τα δύο άκρα της κουμπότρυπας και να ξαναφτιάσουμε γρήγορα τη θηλιά. Έξηλώθηκαν μερικά εκατοστόμετρα σε μια ραφή; Πρέπει να τα διορθώσουμε γρήγορα, γιατί, αν το παραλείψουμε στην προσεχή μπουγάδα θα έχουμε μια μεγάλη εργασία. Ένα κορδόνι ή μια θηλιά έχάλασαν σε μια πατσάβουρα, ή σε μια ποδιά της κουζίνας; Πρέπει να τα διορθώσουμε γρήγορα. Ένα μικρό σχίσμα έγινε σ' ένα άσπρорρουχο, που διατηρείται σε καλή κατάσταση; Άρκει να πλησιάσουμε τα δύο άκρα σε μια μικρή επιδιορθώσει κλπ.

Όλες οί λεπτές αυτές εργασίες, όσον και αν είναι άσήμαντες, πρέπει να

εκτελούνται το ταχύτερον, χωρίς άναβολή.

2. Στη δεύτερη κατηγορία υπάγονται τα άσπρорρουχα, που έχουν άνάγκην από σπουδαιότερες επιδιορθώσεις: Τα μανίκια ενός υποκαμίσου έτρύπησαν; Θα πρέπει να τα μαλώσουμε. Ένα σεντόνι έλωσε στη μέση; Θα είναι άνάγκη να χαλάσουμε την κεντρική ραφή, εάν έχη και να πλησιάσουμε τα δύο άκρα με μια νέα ραφή και έτσι θα μετατεθι το μέρος που πρόκειται να ύποστη το μάξιμουμ της φθοράς. Ο άγκώνας ενός νυκτικού έλωσε; Πρέπει να τον ενισχύσουμε μ' ένα μαντάρισμα στερεό κλπ.

Η λεπτολόγος επιδιόρθωση, όταν το άσπρорρουχο έπάλωσε, είναι μια εργασία ύπομονής, εις την όποιαν παραδίδεται κανείς όσο το όλιγώτερο. Συχνά βρίσκουμε πώς δεν άξίζουν τον κόπο τέτοιες επιδιορθώσεις. Όσον όμως μάς μένει καιρός άξίζει να μη τις παραμελούμε για να παρατείνουμε όσο μπορούμε περισσότερο χρόνο τη διάρκεια τους. Με τις μικρές έ-

* ΜΑΘΕΤΕ ΝΑ ΟΙΚΟΝΟΜΗΤΕ *

Όλα στη σημερινή εποχή είναι τόσο ακριβά, ώστε η άδιάκοπη άνανέωσις των φορεμάτων των παιδιών να είναι μια άπειλή για την ύσσορροπία του οικογενειακού προϋπολογισμού.

Εάν εν τούτοις είσθε επιδέξιος, μπορείτε να προσφέρετε μια οικονομία στο σπίτι σας μετασχηματίζοντας τα φορέματα των μεγαλύτερων για τα μικρότερα άδέρφια σας.

Σας δίνουμε έδω μερικούς έξυπνους μετασχηματισμούς.

Τι μπορεί να κάμετε με ένα παντελόνι φανελλένιο.

Το γκρίζο φανελλένιο παντελόνι, που ο μπαμπάς σας το φόρεσε όλο το καλοκαίρι, δεν είναι πλέον πολύ καινούργιο για να ξαναφορηθι. Μπορείτε όμως αν το χρησιμοποιήσετε από την άνάποδη, να κάμετε κάτι χρήσιμο για το σπίτι.

Σας δίνουμε δύο λύσεις: 1. Μπορείτε να το κάμετε μια πρακτική φούστα.

Οί πλάινες ραφές του παντελονιού θα πρέπει να βρεθούν στο μέσον, έμπρός και πίσω της φούστας. Οί έσωτερικές ραφές θα αποτελέσουν τις πλάινες ραφές. Έτσι τα στερεώτερα μέρη θα είναι στο μέσον, έμπρός και πίσω. Μια φανελλένια μπλούζα θα συνοδεύση άρα τα φούστα αυτή και το κορίτσι θα βρεθι καλά ντυμένο με λίγα έξοδα για να πάη στο σχολείο.

2. Μπορείτε να κάμετε δύο παντελονάκια για τα μικρότερα άδελφάκια σας.

Για τα άγόρια των 9 και 6 έτών το ίδιο παντελόνι του μπαμπά μπορεί επίσης να χορησιμοποιηθι. Μπορείτε να βγάλετε από αυτό δύο παντελονάκια. Από το έ-

πάνω μέρος του παντελονιού θα βγάλετε το παντελονάκι του μεγαλύτερου, που θα το φορέση με μια σεμιζέτα ριγέ. Από εκείνο, που θα μείνη θα κάμετε το παντελονάκι του μικρότερου παιδιού, που θα κουμπώνη σ' ένα μπλουζάκι από φανταζί ύφασμα.

Σε τι μπορεί να μετασχηματισθι ένα παλιό έπαινοφόρι

Η μεγαλύτερη άδελφή σας έμεγάλωσε. Με το έπανωφόρι, που δεν μπορεί πιά να φορέση, μπορείτε να κάμετε κάτι για τη μικρότερη άδελφούλα σας.

Πώς θα το μετασχηματίσετε;

Σας δίνουμε δύο λύσεις:

1. Λαιμός, μανίκια τριμμένα, ρεθέρ και ψεύτικες τσέπες θα καταργηθούν. Ένα κούμπωμα θα εξακολουθι να ύπάρχη έμπρός. Δύο μικρές τσέπες που θα βάλουμε στο κορσάκι, θα το γαρνίσουν. Το φόρεμα αυτό, χωρίς μανίκια, θα φοριέται με μια τραχηλιά με κοντά μανίκια από ύφασμα έμπριμέ. Στο λαιμό, μια έσάρπα από το ίδιο ύφασμα της τραχηλιάς θα φαίνεται και το σύνολον θα είναι πολύ καλό.

2. Άλλη λύσις: Μπορούμε ακόμη να κόψουμε από το κάτω μέρος του έπανωφοριού μια μικρή φούστα και από το έπάνω μέρος ένα μπολερό με κοντά μανίκια. Και τα δύο αυτά θα φοριούνται με μια μπλούζα φανταζί.

Και στη μια περίπτωση και στην άλλη, εάν το χρώμα του ύφασματος έχη κόψει από την καλή, πρέπει να το χρησιμοποιήσουμε από την άνάποδη. β.β.

πιδιορθώσει άποφεύγουμε μεγαλύτερες καταστροφές και βραδύνουμε τις δαπανηρές άγορές για να τα άντικαταστήσουμε.

Όταν όμως το άσπρорρουχο φθάση σε τέτοιο βαθμό φθοράς, ώστε να χρειάζονται πολλές ώρες εργασίας για να το έπαναφέρουμε σε κατάσταση, που

να μωρη να χρησιμοποιηθι έπειτα από κάθε μπουγάδα, άξίζει καλύτερα να το έγκαταλείψουμε ή μάλλον να το βάλουμε κατά μέρος για να το μετασχηματίσουμε κατά τρόπον οικονομικό, όταν θα έχουμε καιρό.

Βούλα Βασιλειάδου

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Από τότε δεν ξαναβγήκε στη θάλασσα. Κάποιες επίσκεψες έπρεπε να γίνουν κι' ο κ. Ουόλστον, ευτυχώς, ήξερε και ναυπηγική. Άλλα κι' η ναυσπιλοία δεν του ήταν έντελως άγνωστο πράγμα! Έπειτα μπορούσε να βασίζεται και στον Τζάκ, τον άτρόμητο δάδοχο του Φρίτς, που θάταν ικανός να κυβερνήσει και την «Ελισάβετ» όπως το καγιάκι. Έπρεπε μάλιστα να χαλινάγωγη κανείς το μεγάλο του ζήλο, που μπορούσε να τον σπρώξει σε καμμία άφροσύνη.

Ο κ. Ζερμάττ, ο Έρνέστος, η κυρία Ζερμάττ, η κυρία Ουόλστον κι' η Άννα έπιφορτισμένοι ν' ανεφοδιάσουν τούς σταυλούς και την αύλη, έξετέλεσαν το έργο τους μ' επιμέλεια. Υπήρχαν πολλά γεννήματα από παλαιότερους θερισμούς. Σά φυτοφάγα ζώα που ήταν, ούτε οι βόνασοι, ούτε ο δ'ναγρος, ούτε τα γαϊδουράκια, ούτε οι άγελάδες, ούτε το καμηλοπούλι δεν έκινδύνευαν να πεθάνουν της πείνας. Θά έξησφάλιζαν έπίσης την διατροφή των πουλιών της αύλης, του κορμοράνου της Τζέννυ, των δυο τσακαλιών, του πιθήκου και των σκύλων. Μόνο τον Μπαρόν και τον Φάκ θά έπαιρναν μαζί τους, γιατί στο διάστημα της έκδρομής μπορούσε να παρουσιασθί κι' ευκαιρία για κυνήγι, αν η πινάσσα θά έστάθμευε σε κατάλληλο μέρος της ακτής.

Έννοείται ότι για τις προετοιμασίες αυτές χρειάστηκε να έπισκεφθούν το Βάλντεγκ, το Έμπερφουρτ, το Τσουκερτόπ και το Πρόσπεκτ-Χίλλ, όπου ήταν μοιρασμένα τα διάφορα ζώα. Τα κτήματα αυτά ήσαν πάντα έτοιμα ώστε να δέχονται έπισκέπτες για λίγες ήμέρες. Και με τη βοήθεια του άμαξιού, ή προθεσμίας των τριαντάξή ώρων, που είχε ζητήσει ο κ. Ζερμάττ, έφθασε με το παρπάνω.

Η αλήθεια είναι ότι δεν είχαν να χάσουν καιρό. Τα σπαρτά έκιτρίνιζαν, έπλησιάζαν να ώρμασουν τέλεια, κι' ο θερισμός δεν μπορούσε ν' άργηση περισσότερο από δεκαπέντε ήμέρες. Άλλα ήταν βέβαιο πως η πινάσσα θά γύριζε και νωρίτερα.

Τέλος, τις 14 Μαρτίου, το θράδυ, ένα κιβώτιο κρέας παστό, ένα σακκί άλεύρι μανιόκας, ένα βαρέλι ύδρόμελι, ένα βαρελάκι κρασί, τέσσερα τουφέκια, τέσσερα πιστόλια, μπαρούτι, σκάγια, σφαίρες, αρκετά βλήματα για τα δυο κανονάκια της «Ελισάβετ», κουδέρτες, σεντόνια, άσπρόρρουχα, αδιάβρο-

χα, μαγειρικά σκεύη, φορτώθηκαν στο πλοίο.

Όλα ήταν έτοιμα για την αναχώρησι. Δεν είχαν πιά παρά να περιμένουν τα χαράματα και να έπωφεληθούν από τον άπόγειο που φυσούσε πάντα εκείνη την ώρα, για να φθάσουν ως το Άνατολικό Άκρωτήρι.

Κοιμήθηκαν ήσυχα τη νύκτα στο Φελσενχάιμ και στις πέντε το πρωί οι δυο οίκογένειες μπήκαν στην πινάσσα, συνοδευόμενες από τα δυο σκυλιά, που έκαναν χαρές μεγάλες.

Άμα οι ταξιδιώτες τοποθετήθηκαν στο κατάστρωμα, η βάρκα άνεβάσθηκε στην πρύμη. Έτοιμάσθηκαν τα πανιά, ο κ. Ζερμάττ έκάθησε στο τιμόνι, ο κ. Ουόλστον κι' ο Τζάκ έπιασαν τις σκότες, η πινάσσα ξεκίνησε με τις πρώτες πνοές και σε λίγο, πέρ' από το νησάκι του Καρχαρία, χάθηκαν τα ύψωματα του Φελσενχάιμ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Μόλις πέρασε το στενό, η πινάσσα άρχισε να γλιστρά στην επιφάνεια της πλατειάς εκείνης θάλασσας, που έκτείνεται από το άκρωτήρι της Ψεύτικης Έλπίδας ως το Άνατολικό. Ο καιρός ήταν ωραίος, ο ουρανός είχε στακτογάλαζο χρώμα, γιατί ήταν

σκεπασμένος από άραια σύννεφα, που έμετρίαζαν τις ακτίνες του ήλιου.

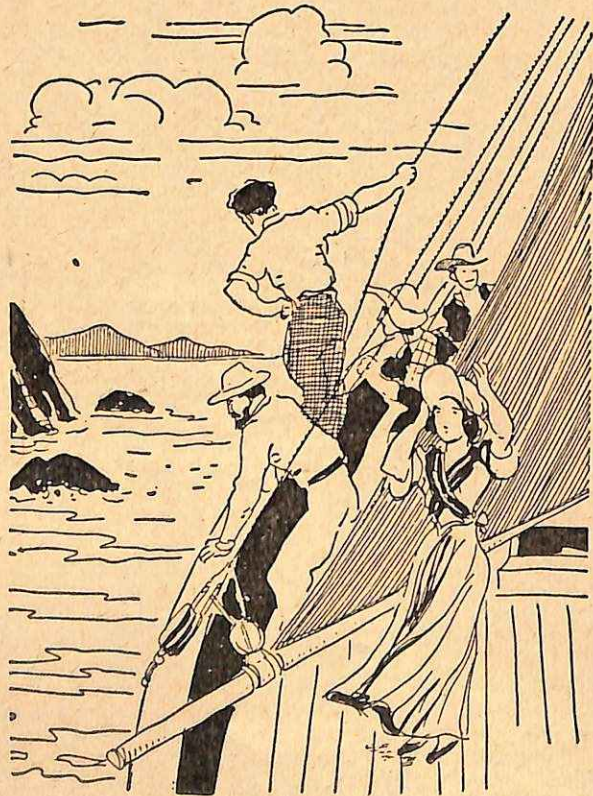
Ο άνεμος, που την πρωινή εκείνη ώρα φυσούσε, καθώς είπαμε, από την ξηρά, εύκόλυσε πολύ το ταξίδι της «Ελισάβετ». Μόνο άφου περνούσε το Άνατολικό Άκρωτήρι θά είχε τον άνεμο από τη θάλασσα. Το έλαφρό πλοίο είχε άνοιξει όλα του τα πανιά και γυρμένο λιγάκι άριστερά, έσχιζε με την καρένα του τα νερά εκείνα, ήσυχα σαν της λίμνης, κι' έκανε όκτώ κόμβους την ώρα, αφήνοντας πίσω του ένα μακρύ αύλακι από άφρους.

Η κυρία Ζερμάττ, η κυρία Ουόλστον κι' η Άννα, καθισμένες στη μικρή γέφυρα, γύριζαν κάπου - κάπου και πίσω. Τα βλέμματά τους διέτρεχαν τότε όλη την ακτή, από το Φαλκενχόρστ ως το άκρωτήρι της Ψεύτικης Έλπίδας, χαμηλό άκόμη από την απόσταση. Κι' άπολάμβαναν το ήδονικό λίκνισμα του γοργού εκείνου πλοίου, με τις τελευταίες πνοές το άπογείου, που τούς έφερναν τ' άρώματα του κατάφυτου νησιού τους.

Πόσες σκέψεις έρχόνταν στο νοῦ της κυρίας Ζερμάττ, πόσες άναμνήσεις ξαναγύριζαν από τα δώδεκα περασμένα χρόνια! Θυμόταν το παρ'άξενό εκείνο πλοίο, που είχε αυτόσχεδιασθί για τη μεταφορά των ναυαγών από κιβώτια, καλάθια, σανίδια και σχοινιά, το εύθραστο, το έπικίνδυνο εκείνο κατασκεύασμα, που με το παραμικρό μπορούσε να βουλιάξει... Αυτό την έβγαλε τότε σε μίαν άγνωστη άκρογιαλιά, μαζί με ό,τι είχε προσφιλέστερο στον κόσμο, - τον άντρα της και τούς τέσσερες γιουούς της, που ο μικρότερος ήταν μόλις πέντε χρόνων... Θυμόταν την άφιξη στο στόμιο του ρέματος των Τσακαλιών και την πρώτη σκηνή που στήθηκε στο μέρος εκείνο, που τώνόμασαν Ζελτχάιμ, για να γίνη κατόπι Φελσενχάιμ... Θυμόταν τούς φόβους της, τις θανάσιμες αγωνίες της κάθε φορά που ο κ. Ζερμάττ κι' ο Φρίτς ξαναγύριζαν στο ναυαγισμένο πλοίο με το ίδιο εκείνο παρ'άξενό κι' έπικίνδυνο πλοιάριο... Και τώρα να, ήταν μέσα σε μία ωραία πινάσσα, καλοτάξειδη, έφωδιασμένη άπ'όλα, κυβερνημένη λαμπρά και, χωρίς κανένα φόβο, πήγαινε με τούς άλλους να έξερευνήσουν τ' άνατολικά του νησιού... Πόσα έγιναν σ' αυτά τα δώδεκα χρόνια!... Τι σπουδαίες μεταβολές είδε τούς τελευταίους πέντε μήνας, και πόσες άκόμα θάβλεπε ίσως σε λίγο!...

Ο κ. Ζερμάττ κυβερνούσε σε σκεπασμένος από άραια σύννεφα, που έμετρίαζαν τις ακτίνες του ήλιου. Ο άνεμος, που την πρωινή εκείνη ώρα φυσούσε, καθώς είπαμε, από την ξηρά, εύκόλυσε πολύ το ταξίδι της «Ελισάβετ». Μόνο άφου περνούσε το Άνατολικό Άκρωτήρι θά είχε τον άνεμο από τη θάλασσα. Το έλαφρό πλοίο είχε άνοιξει όλα του τα πανιά και γυρμένο λιγάκι άριστερά, έσχιζε με την καρένα του τα νερά εκείνα, ήσυχα σαν της λίμνης, κι' έκανε όκτώ κόμβους την ώρα, αφήνοντας πίσω του ένα μακρύ αύλακι από άφρους. Η κυρία Ζερμάττ, η κυρία Ουόλστον κι' η Άννα, καθισμένες στη μικρή γέφυρα, γύριζαν κάπου - κάπου και πίσω. Τα βλέμματά τους διέτρεχαν τότε όλη την ακτή, από το Φαλκενχόρστ ως το άκρωτήρι της Ψεύτικης Έλπίδας, χαμηλό άκόμη από την απόσταση. Κι' άπολάμβαναν το ήδονικό λίκνισμα του γοργού εκείνου πλοίου, με τις τελευταίες πνοές το άπογείου, που τούς έφερναν τ' άρώματα του κατάφυτου νησιού τους. Πόσες σκέψεις έρχόνταν στο νοῦ της κυρίας Ζερμάττ, πόσες άναμνήσεις ξαναγύριζαν από τα δώδεκα περασμένα χρόνια! Θυμόταν το παρ'άξενό εκείνο πλοίο, που είχε αυτόσχεδιασθί για τη μεταφορά των ναυαγών από κιβώτια, καλάθια, σανίδια και σχοινιά, το εύθραστο, το έπικίνδυνο εκείνο κατασκεύασμα, που με το παραμικρό μπορούσε να βουλιάξει... Αυτό την έβγαλε τότε σε μίαν άγνωστη άκρογιαλιά, μαζί με ό,τι είχε προσφιλέστερο στον κόσμο, - τον άντρα της και τούς τέσσερες γιουούς της, που ο μικρότερος ήταν μόλις πέντε χρόνων... Θυμόταν την άφιξη στο στόμιο του ρέματος των Τσακαλιών και την πρώτη σκηνή που στήθηκε στο μέρος εκείνο, που τώνόμασαν Ζελτχάιμ, για να γίνη κατόπι Φελσενχάιμ... Θυμόταν τούς φόβους της, τις θανάσιμες αγωνίες της κάθε φορά που ο κ. Ζερμάττ κι' ο Φρίτς ξαναγύριζαν στο ναυαγισμένο πλοίο με το ίδιο εκείνο παρ'άξενό κι' έπικίνδυνο πλοιάριο... Και τώρα να, ήταν μέσα σε μία ωραία πινάσσα, καλοτάξειδη, έφωδιασμένη άπ'όλα, κυβερνημένη λαμπρά και, χωρίς κανένα φόβο, πήγαινε με τούς άλλους να έξερευνήσουν τ' άνατολικά του νησιού... Πόσα έγιναν σ' αυτά τα δώδεκα χρόνια!... Τι σπουδαίες μεταβολές είδε τούς τελευταίους πέντε μήνας, και πόσες άκόμα θάβλεπε ίσως σε λίγο!...

Ο κ. Ζερμάττ κυβερνούσε σε

Μπήκαν μέσα στην πινάσσα όλοι με χαρά.

τρόπο, ώστε να χρησιμοποιηθεί ο άνεμος, που έτεινε να πέση όσο ή «Ελισάβετ» άπομακρυνόταν από την ξηρά. Ο κ. Ουόλστον, ο Έρνέστος κι' ο Τζάκ κρατούσαν τις σκότες, για να τις τεντώνουν ή να τις χαλαρώνουν κατά την άνάγκη που παρουσιαζόταν. Κρίμα θά ήταν νάπεφτε ο άνεμος πριν βρεθί ή πινάσσα στο Άνατολικό Άκρωτήρι, όπου θά φυσούσε πιά από τη θάλασσα.

Μιά στιγμή ο κ. Ουόλστον είπε:

—Ο άέρας, βλέπω, πέφτει... νά, τα πανιά μας ξεφουσκώνουν.

—Άλήθεια, άποκρίθηκε ο κ. Ζερμάττ, ο άέρας όλοένα άδυνατίζει. Άλλ' άφου τον έχουμε από πίσω, άς δασταυρώσουμε τα πανιά. Έτσι θά κερδίσουμε λίγη ταχύτητα.

Και να συλλογίζεται κανείς πως σε μισή ώρα άκόμη, αν βαστούσε ο άέρας, θά φθάναμε στο άκρωτήρι! έλεε ο Έρνέστος.

—Αν πέση όλοσδιόλου ο άέρας, έπρότεινε ο Τζάκ, δεν έχουμε παρά να πιάσουμε τα κουτιά. Έψαστε τέσσερες, ο κ. Ουόλστον, ο πατέρας μου, ο Έρνέστος κι' εγώ. Υποθέτω ότι ή πινάσσα δεν θά μείνη άκίνητη...

Κι' αν κωπηλατήτε όλοι, ποιός θά κρατή το τιμόνι; ρώτησε ή κυρία Ζερμάττ.

—Εσύ, μητέρα... ή ή κυρία Ουόλστον, ή κι' η Άννα, άποκρίθηκε ο Τζάκ.

—Εγώ; έκαμε ή Άννα.

—Ω, ναι! έξακολούθησε ο Τζάκ. Γιατί όχι κι' η Άννα;...Είμαι βέβαιος πως θά άπορη νά σπρώχνη το δ'άκι δεξιά ή άριστερά, σαν κανέναν γέρος θαλασσόλυκος.

—Άκούτ' έκεί! γιατί όχι; φώναξε γελώντας κι' η Άννα. Άφου μάλιστα θά κάνω ό,τι μου λέτε, όπως θά με οδηγήτε...

—Ωραία! άποκρίθηκε ο Τζάκ. Η διεύθυνσι ένός πλοίου δεν δαφέρει πολύ από τη διεύθυνσι ένός σπιτιού, που σεΐς οι γυναίκες την ξέρετε εκ γενετής.

Άλλα δεν χρειάστηκε να καταφύγουν στα κουτιά, ούτε, - που θά ήταν απλούστερο, - να ρυμουλκηθούν με τη βάρκα. Άμα τα δυο πανιά τοποθετήθηκαν σταυρωτά σαν ψαλίδι, ή πινάσσα δεχόταν πιο άμεσο το σπρώξιμο του άνεμου κι' έξακολούθησε να τρέχη προς το Άνατολικό Άκρωτήρι. Έπειτα από μερικά συμπτώματα, δεν ύπήρχε άμφ.βολία πως από 'κει και πέρα θά είχαν άνεμο δυτικό. Προς εκείνο το μέρος ή θάλασσα έπρασίνιζε σε δ'άστημα μιάς λεύγας. Κάπου-κάπου, μικρά κύματα άφρισμένα σχημάτιζαν σα σκάλες από άσπρες γραμμές και φεγγοβολούσαν από ήλιακες άνταυγίες. Το ταξίδι εξακολουθούσε με άρκετη ταχύτητα κι' ή ώρα ήταν μόλις όκτώμισι, όταν ή «Ελισάβετ» βρέθηκε στ' άκρωτήρι.

Άλλαξαν τότε τα πανιά και το έλαφρό πλοίο προχώρησε πιο γρήγορα, μ' ένα μικρό κούνημα, που δεν ενώχλησε όμως ούτε τούς άνδρες ούτε τις γυναίκες.

(Άκολουθεί)

* ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ *

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Η ύδατογραφία, κατ' αντίθεσιν, παρουσιάζει δυσκολίες στην άπόδοσι των άποχρώσεων, έπειδή το νερό στεγνώνει γρήγορα. Άποδίδει όμως τη διαύγεια του χρωματισμού καλύτερα από την έλαιογραφία.

Η τέμπερα είναι στη μέση των δυο αυτών συστημάτων.

Τα χρώματα της έλαιογραφίας είναι μαλακά και στεγνώνουν με την ρητινοποίησι και πάλι, του λαδιού, που έρχεται σε έπαφή με τον άέρα και χαλάει. Τά προσόντα της είναι: Εύκολιες στο μίγμα των χρωμάτων καθώς και στην μετατροπή των τόνων από θαμπούς σε διαφανείς.

Τα χρώματα της ύδατογραφίας στεγνώνουν με την εξαίτησι του νερού και άποδίδουν πιο γρήγορα την γενικήν έπιτομήν.

Η τέμπερα είναι ένα σύστημα ύδατογραφίας με προσθέσεις συγκολλητικού (κόλλα, γόμμα, γάλα). Οι τόνισμοι άνοίγονται με το άσπρο, όπως και με τις λαδομπογιές, με τη διαφορά που στεγνώνει πολύ πιο νωγγορα. Γι' αυτό ο τόνισμός πρέπει να γίνη συστηματικά και έλεύθερα, όπως με τη λαδομπογιά.

Το πανί για τη λαδομπογιά, που είναι στρωμένο με γύψο, είναι καλό και για την τέμπερα. Για τις μεγάλες τέμπερες μεταχειριζόμαστε, αν θέλωμε, και βοϋρτες. Για τις μικρές όμως χρειάζεται μαλακά πινέλα.

Ουσίες χρωμάτων

Συμβαίνει πολύ συχνά να συλλογίζεται κανείς πολύ προτού έπιχειρήσιν να χρωματίσιν κάτι. Αυτό που τον σκότηζει είναι πως να άποδώσιν το φυσικό χρώμα.

Όπως είπαμε στα προηγούμενά μας κεφάλαια, ή λογική δεν παίζει στην πλαστική τέχνη κανένα άμεσο ρόλο ως προς την άπόδοσι του φυσικού χρώματος, άλλα έμμεσο. Η όμορφιά και ή φωτοβολία των χρωμάτων, όταν ταιριάζονται άναμεταξύ τους καλά, δίνει το σωστό άποτέλεσμα του χρωματισμού.

Για τοῦτο πρέπει να σας συστήσουμε, όταν δουλεύετε έλαιογραφία, να μην άνακατεύετε τα χρώματά σας με πολύ άσπρο, γιατί καταστρέφετε με αυτό τη λαμπρότητά τους. Φροντίσατε να άποδώσατε τούς φωτεινούς τόνους με άνοιχτά φυσικά χρώματα.

Είναι καλό νάχετε έτοιμες στην παλέτα σας τις διάφορες διασθάμισεις των χρωμάτων.

Οι Βυζαντινοί δουλεύανε με τρεις τόνους. Πρώτα βάζανε το σκοτεινό,

έπειτα το μεσαίο και τέλος τα φωτεινά κομμάτια.

Η βελαντοῦρα είναι ένα λυωμένο στο νέφτι ή στο πετρέλαιο χρώμα (διαφανές), που το περνάμε πάνω στους τόνους, είτε για να τούς δυναμώσουμε πιο πολύ, είτε για να τούς έξασθενήσουμε, είτε για να διορθώσουμε κάποια λάθη.

Είναι καλά όταν πρόκειται να ζωγραφίσουμε στο μουσαμά να προετοιμάσουμε το σχέδιο στο χαρτί και να το μεταφέρουμε έπειτα στο μουσαμά με τα διάφορα γνωστά μηχανικά μέσα.

Με σινική μελάνη ή με σέπια, ή δουλειά είναι πιο άπλούστερη, άλλα ίσα για τοῦτο είναι και πιο λεπτή και θέλει πιο μεγάλη προσοχή από το λάδι, τόσο στο χειρισμό της πέννας ή του πινέλου, όσο και στο τράβηγμα των γραμμών.

Την ύδατογραφία άρχίζουμε με ρευστά χρώματα περνώντας δυο ή τρεις φορές τον ίδιο τόνο, ως που να άποκτήσουμε το χρωματισμό που θέλουμε.

Είναι όμως καλά να τελειώσιν με τρία ή τέσσερα χέρια και με τα άποφασιστικά ρετούς.

Για να ξέρη κανείς να δουλεύη καλά την ύδατογραφία καθώς και την τέμπερα, πρέπει νάχη προηγουμένως άποκτήσει ειδικότητα στην τέχνη αυτή. Το λάδι όμως είναι πολύ εύκολότερον. Δουλεύουμε με λάδι, είτε με σκληρά πινέλα, είτε με μαλακά, πάντως όμως πρέπει να περάσουμε πρώτα το σχέδιο με λεπτό πινέλο. Πάνω στην παλέτα βάζουμε με τάξι τα χρώματα, δίχως ν' αλλάξουμε ποτέ τη θέσι τους.

Πρώτα βάζουμε τα μπλέ, έπειτα τα πράσινα, έπειτα τα σκοτεινά, τα κόκκινα, και τέλος τα κίτρινα και το άσπρο.

Πρέπει να καθαρίζουμε πάντα τα πινέλα μας με νέφτι, με πετρέλαιο και τέλος με νερό και σαποῦνι.

Για τα τοπία εκ του φυσικού είναι καλά να τελειώνουν πάντα την ίδια φορά που τα άρχισαμε.

Με λαδομπογιά δουλεύει κανείς παντού: Σε πανί, σε έξωλο, σε σίδερο, σε μάρμαρο, σε χαρτί, σε τζάμι κ.τ.λ.

Οι διάφορες ουσίες των χρωμάτων

Τα κοινότερα χρώματα είναι τα χρώματα. Άλλα χρώματα είναι φτιαγμένα με μεταλλικά όξεία, άλλα με ουσίες από ζώα, όπως ή σέπια και ή πορφύρα, άλλα με ουσίες από φυτά ή άλλα τέλος με ουσίες από φυτά άνακατωμένες με μεταλλικές ουσίες, όπως οι λάκκες.

Νέαι έφευρέσεις

Αυτοκινητοαεροπλάνα έχουν ήδη έφευρεθί από έτων στην 'Αμερική και ή αμερικανική κυβέρνησις χρησιμοποιεῖ άρκετά απ' αυτά και ιδίως στην μεταφοράν του ταχυδρομείου. Τά αυτοκινητοαεροπλάνα αυτά είναι μικρά «αυτογυροπλάνα» τά όποια αντί πλαιών πετρύγων φέρουν καθέτως, πάνω από τό σκάφος, δύο ζεύγη διασταυρωμένων έλίγκων, διά της περιστροφής των όποιων έπιτυγχάνεται ή κατακόρυφος σχεδόν άνωψωσις του μηχανήματος. Τελευταίως όμως Γάλλοι μηχανικοί έπενόησαν έ-

να είδος νέων αυτοκινητοαεροπλάνων στά όποια και άναποκρίνεται περισσότερον ό τίτλος αυτός, διότι ένώ τό σχήμα των είναι καθαρώς σχεδόν σχήμα αυτοκινήτου, έν τούτοις έχουν και μίαν άεροπορικήν έξάρτυσιν, ή όποια τούς έπιτρέπει νά αναπτύσσουν πολύ μεγάλην ταχύτητα, όχι μόνον εις άνοικτούς χώρους, αλλά και στάς λεωφόρους των πόλεων άκόμη.

Τά νεώτερα λοιπόν αυτά αυτοκινητοαεροπλάνα είναι μικρά άεροπλάνα σπόρ (ώς δείχνει ή εικόνα μας) έφωδιασμένα με περιστρεφόμενην έλικα, μηχανήν άεροπλάνου και με πηδάλια ύψους και διευθύνσεως, όπως των άεροπλάνων. Οί έμπρόσθιοι τροχοί είναι μικρότεροι και δέν λειτουργούν παρά μόνον στίς μικρές ταχύτητες, όταν δηλαδή τό αυτοκινητοαεροπλάνον λειτουργή μόνον ως αυτοκίνητον. Οί όπίσθιοι όμως τροχοί του είναι μεγαλύτεροι και έπ' αυτών μόνον στηρίζεται τό αυτοκινητοαεροπλάνον στίς μεγάλες ταχύτητες, όπότε και διευθύνεται με τά πηδάλια του άεροπλάνου τά όποια διαθέτει.

Οί Γάλλοι μηχανικοί έλπίζουν ότι πολύ συντόμως τά αυτοκινητοαεροπλάνα αυτά θα τεθούν εις κοινήν χρήσιν.

Στό Βυθό της θαλάσσης μέ ή σφαίρα-υποβρύχιο

Πρό έτών ό 'Αμερικανός έπιστήμων δρ Μπήμπε, με μιά χαλύβδινη σφαίρα, την βυθοσφαίραν, κατήλθε σέ βάθος 925 μέτρων.

Ο διάσημος Βέλγος έπιστήμων, ό καθηγητής Πικάρ, ό πρώτος άνθρωπος που άνωψώθη στή στρατοσφαίρα, άπεφάσισε νά έπιδοθί στό έξής στην έξερεύνησι των βυθών των θαλάσσων και νά κάμη πολύ περισσότερα απ' ό,τι κατόρθωσεν ό Μπήμπε. Ένωεί δηλαδή ό Βέλγος έπιστήμων, υπερβαίνοντας κατά πολύ τό ρεκόρ του 'Αμερικανού συναδέλφου του, νά κάμη τίς έπιστημονικές του παρατηρήσεις σέ βάθος 9.000 μέτρων υπό την έπιφάνειαν της θαλάσσης και συγκεκριμένως στή άδυσσαλέα βάθη του Ειρηνικού 'Ωκεανού.

Με την οικονομική άρωγή της Βελγικής 'Εθνικής 'Εταιρείας 'Επιστημονικών Έρευνών, ή όποια είχαν έπιχορηγήσει την κατασκευήν του πρώτου στρατοσφαιρικού άεροστάτου του, ό

καθηγητής Πικάρ κατεσκεύασεν ήδη μιάν ειδικήν σφαίραν ή όποια είναι πραγματικώς μιά άληθινή «σφαίρα-υποβρύχιο».

Ένώ δέ ό Μπήμπε έπαιρνε τόν άτμοσφαιρικό άέρα διά σωλήνος καθώς και τίς τηλεφωνικές συνεννοήσεις έκ μέρους ενός πλοίου που βρίσκóταν στή θέσι που είχε καταδυθί, ό Πικάρ θα κατεβί με την «σφαίρα-υποβρύχιο» έλεύθερος και αυτόκλητος, χωρίς κανένα δεσμό, όπως ένα άεροπλάνο άνεβαίνει στά σύννεφα. Η σφαίρα δηλ. του Πικάρ θα βυθίζεται στή θάλασσα και θ' άνέρχεται στην έπιφάνεια με τά ίδια αυτής της χωρίς τή βοήθεια κανενός καλωδίου ή άλυσίδος.

Κι' ως πρòς μέν την καταδύθεισιν τό βάρος της «σφαίρας-υποβρύχιο» 2.250 κιλά, είναι άρκετό γιά νά την έπιτύχη και μόνη της. Ός πρòς την άνοδον όμως ό καθηγητής Πικάρ, καθώς έξήγησε, θα άφήνη προοδευτικώς τό άνάλογον έρμα, που συνίσταται από

μιά άρκετά μεγάλην ποσότητα σιδηρών ψηγμάτων, που θα βρίσκονται μέσα σέ ένα ειδικό δοχείο έξω από την σφαίρα.

Έπί πλέον, ένα δεύτερο ειδικό έξωτερικό δοχείο θα είναι γεμάτο από λάδι και με την βοήθεια ενός κρουνού ό πιλότος της σφαίρας θα μporή ν' άδειάζη τό λάδι κατά βούλησιν. Καθώς δέ τό λάδι είναι πολύ έλαφρότερο του νερού θα άνέρχεται μ' άρκετή ταχύτητα πρòς την έπιφάνεια, μέσα δέ στην μετακίνησί του αυτήν, θα παρασύρη και την σφαίραν δίδοντάς της μιάν άρκετά ισχυράν άνωψωτικήν ταχύτητα.

Τό περίεργον αυτό μηχανήμα καταδύσεως, διότι περί τοιούτου πρόκειται, διέπει επίσης και διάφορα άλλα καινοφανή όργανα. Ιδιαίτέρως είναι άκόμη έφωδιασμένο με ειδικόν καλώδιον, τό όποιον καταλήγει σέ μιά άγκυρα (πράγμα με τό όποιο είναι έφωδιασμένα όλα γενικώς τ' άεροστάτα), γιά νά έπιτρέπη στόν καθηγητή Πικάρ, όταν φθάση στό τέρμα της καταδύσεώς του, ν' άγκυροβολή στόν βυθό του όκεανού και νά μporή νά κάνει τίς παρατηρήσεις με όλη του την άνεσι.

Τό καλώδιον αυτό, καθώς άλλως τε και τό ειδικόν δοχείον που περιέχει τό έρμα, ως και οι άπαράιτητοι ηλεκτρικοί προβολείς, συγκρατούνται πάνω στή χαλύβδινη σφαίρα με μαγνήτες, ή άκριβέστερον ηλεκτρομαγνήτες.

Κατά τόν τρόπο αυτό, εάν ή «σφαίρα-υποβρύχιο» δυσκολεύεται γιά τόν ένα ή τόν άλλο λόγον ν' άνέλθι, άρκεί νά διακοπή ή τροφοδότησις δι' ηλεκτρικού ρεύματος των ηλεκτρομαγνητών αυτών, γιά νά έλαφρυνθί άκαριαίως τό μηχανήμα άρκετά σημαντικά.

Και τώρα δέν άπομένει, παρά νά περιμένωμεν τόν καθηγητή Πικάρ νά έπιχειρήση την πολυβρύχτον αυτήν κατάβασιν.

Τις ή προλεύουσα της Πολωνίας λέγεται ΒΑΡΟΒΙΑ

του ζήτηση λίγη φιλοξενία. —Έμπα μέσα, φτωχέ άνθρωπε, τού ειπε, δέν έχω βέβαια μεγάλα πράγματα, θά βρεθί όμως και γιά σένα κανένα ξεροκόμματο

Ο Βασιλεύς μπήκε χωρίς νά πη ποιος ήταν. —Όταν άναπαύθησε κι' έφαγε, ό ψαράς τού έδειξε τά δυό του διδυμα μαρτάκια κομμένων σέ μιά φωταχικιά κούνια, ένα αγοράκι κι' ένα κοριτσάκι.

—Μόλις γεννήθηκαν και αύριο θα βαπτισθούν, ειπε στόν ξένο του. —Αν θέλεις νά γίνης άνάδοχος τους, θά μ' ευχαριστήσης πολύ.

Και ό Βασιλεύς έδέχθη. Τήν άλλη μέρα τό πρωί ξετρελλαμένος από την άγωνία του ό βοεβόδας, που άναζητούσε τόν ήγεμόνα του από την προηγούμενη, μπήκε ξαφνικά μέσα στην φτωχική καλύβα του ψαρά. Όταν διέκρινε τόν Καζίμιρ άφησε μιά κραυγή χαράς κι' έπεσε στά πόδια του λέγοντας τ' όνομά του. Ο ψαράς κατάλαβε τότε άμέσως ότι ό ξένος του ήταν ό Βα-

σιλεύς της Πολωνίας, γονάτισε μπροστά του με σεβασμό και τού ζητούσε συγγνώμην που τού είχε φερθή τόσο άπλά. Ο Καζίμιρ όμως τόν άνεσώκωσε λέγον-

—Δέν πρέπει νά ζητάς συγχώρησι. Άπεδείχθης περισσότερο από φιλόξενος σ' έναν δυστυχή από τόν όποιον δέν περιμένεις τίποτε. Κι' αυτό είναι μιά άπόδειξι της καλής σου καρδιάς την όποια και θ' άναμείψω. Τά δυό σου παιδιά, ό γυιός και ή κόρη σου θα γίνουν άναδεκτοί μου. Ονομάζω τό άγόρι Σάβα και τή μικρούλα Βάρ, και σου δίνω ως ιδιοκτησία τό κομμάτι αυτό της γής από τόν Βιστούλα, όπου βρίσκεται ή καλύβα σου, και που από τώρα και στό έξής θα ονομάζεται Βαρσάβα.

Κι' έτσι, σύμφωνα με την έπιθυμία του Καζίμιρ τού 'Αναμορφωτού, ή πρωτεύουσα της Πολωνίας, της όποιας τό λίκνον ύπήρξεν ή καλύβα του ψαρά πάνω στόν Βιστούλα, ώνομάσθη Βαρσοβία.

Μ' ΕΝΑ ΣΚΙΤΣΟ ΚΑΙ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

Τό έντομο που ζή όλυνότερο από κάθε άλλο δν στόν κόσμο είναι τό «έφιμερον», που ή ζωή του διαρκεί είκοσι τέσσαρες μόνον ώρες. Τό έφιμερον ζή συνήθως στίς έπιφάνειες ποταμών και λιμνών.

Υπάρχει στόν κόσμο μιά πόλις όπου άπαγορεύεται τό κάπνισμα και μέσα στή σπίνια άκόμη. Η πόλις αυτή είναι ή Λευζίν, στην Ελβετία, όπου πηγαίνουν οι πάσχοντες από πνευμονικές άσθενείας.

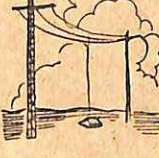
Ένας βοτανολόγος κατόρθωσε νά καταρτίση ένα κατάλογον είκοσι διαφόρων δένδρων, των όποιων ή ήλικία προστιθεμένη φθάνει περίπου τά 15.000 χρόνια. Τά πλείστα έξ αυτών εύρίσκονται στην 'Αμερικήν.

Τό 1934 στή Νορβηγία, κατά τη διάρκεια τρουεράς καταγιώσε, ένα κύμα μήκους 700 μέτρων άνήρπασεν 6 σπίνια και κατέστρεψε 30. Τά άνθρωπινα θύματα της πρωτοφανούς αυτής θειομηνίας άνήλθον σέ 68.

Σ' ένα άεροδρόμιο της Ν. 'Αφρικής έχουν τοποθετήσει ένα ηλεκτρικό ώρολόγιό διαμέτρου 10 μ. Η μικρή του βελόνη φθάνει τά 4 μ. και 40 και ή μεγάλη τά 5 μ. Η ώρα διακρίνεται από ύψους άνω των 1000 μέτρων.

Η μακρότερα ραδιοηλεκτρική σύνδεσις τού κόσμου έγκαινιάζεται κατ' αυτός μετρώ της Ούάσιγκτον και της πόλεως Σίντνεϋ της Αυστραλίας, άπόστασις δηλαδή 15 χιλιάδων χιλιομέτρων.

Μ' ΕΝΑ ΣΚΙΤΣΟ ΚΑΙ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

Η όλική μαζα της λάσας που εκτοξεύεται από τά ήφαιστεια τών νήσων Σάντοιτς (Πολυνήσια) είναι άρκετή νά καλύψη όλόκληρον την Εύρώπη μ' ένα σώμα πάχους τριάντα δύο περίπου έκατοστομέτρων.

Η περιοχή επί της της όποιας πέφτει ή τέφρα που προέρχεται από μίαν μόνην έκρηξιν τού ήφαιστείου Κρακατόα καλύπτει ένα μήκος έπακοσίων πενήντα χιλιάδων τετραγωνικών χιλιομέτρων.

Ένα έκταριον βροχής, κατά τίς βροχίτες ήμέρας της βλαστήσεως του, άφίνει νά εκφύγουν στην άτμόσφαιρα, ό πόν τύπον «διαποήσε», περισσότερον από είκοσι πέντε χιλιάδες χιλιογράμματα νερού.

Ένας έρασιτέχνης 'Αγγλος κηπουρός ό όποιος προηγούμενος ύπήρξε βοτανολόγος και ελκεν έπιχειρήσει άπειρά ταξίδια, πρòς μελέτην των διαφόρων φυτών, έπέτυχε νά παραγάγη ένα μπλε ρόδον.

Οί βίδες που έχρησιμοποίησαν στην συναρμολόγησιν της έυληνης πύλης - μνημείου της Εκθέσεως Παρισιών 1937, εάν έτοποθετούντο ή μιά δίπλα στην άλλη θα έφθαναν τό μήκος των 65 χιλιομέτρων.

Η μικρότερα έκκλησία τού κόσμου εύρίσκεται εις την πόλιν Μπαγιονγκούλα της Λουζιάνας, εις την όποιαν ύπάρχει θέσις μόνον διά την 'Αγίαν Τράπεζαν και τόν λειτουργόν της.

Ο σκαντζόχοιρος

Είναι ένας σκαντζόχοιρος.

Λέμε αυτόν τόν χαρακτηρισμό γιά ένα άνθρωπο που «μαζεύεται» όταν θέλουν νά τόν πλησιάσουν ή νά τού μιλήσουν. Οί «σκαντζόχοιροι» είναι εκείνοι που δυσπιστούν γιά όλα τά πράγματα και με τόν τρόπο τους αποθαρρύνουν κάθε πρόσωπο που θά ήθελε νά συνδεθί ή άπλως νά κουβεντιάση μαζί του.

Ο σκαντζόχοιρος—τό ζωον αυτή τή φορά—έχει τέ-

τοιο άκριβώς χαρακτήρα.

Απ' τή φύσι είναι... θωρακισμένος ό σκαντζόχοιρος με άγκάθια 2—3 έκατοστών. Όταν ξεκουράζεται τά άγκάθια, που είναι ένα είδος σκληρού τριχώματος, είναι «στρωμένα», κολλημένα έπάνω στό δέρμα του. Όταν όμως άκούση ό σκαντζόχοιρος και τόν παραικρό ύππτο θόρυβο, «κουβαριάζεται», γίνεται δηλαδή μιά πραγματική σφαίρα, προφυλαγμένη από τά ώρθωμένα άγκάθια του. Είναι τότε καλά προφυλαγμένος απ' τούς έχθρούς του, γιατί πραγματικά κανένα ζωον δέν μporεί νά πλησιάση την σφαίρα αυτή με τίς πολλές αίχμες.

Ο σκαντζόχοιρος παίρνει την άμυντική αυτή θέσι όταν προσβάλλεται από τά άλλα ζωά ή και όταν είναι θυμωμένος.

Ο σκαντζόχοιρος είναι πολύ δειλό ζωον και βγαίνει απ' τή φωλήν του μόνο την νύκτα. Γιά τόν άνθρωπο όμως είναι ζωον χρησιμώτατο έφόσον τρέφεται με διάφορα έντομα, καταστρεπτικά γιά την Γεωργία.

Σέ πολλά μέρη τόν σκαντζόχοιρο τόν άγαπούν και τόν προστατεύουν και γιά τό νοστιμώτατο—όπως λένε—κρέας του, που μporεί νά παραβληθί με τό κρέας τού πουλιού σέ τρυφερότητα.

ΤΟ ΠΙΟ ΔΥΝΑΤΟ ΜΑΤΙ

Μια παρέα στεκόμαστε στη γέφυρα του βαποριού με τόν καπετάνιο.

Ταξιδεύαμε στη Βαλτική από το Κόζερο στο Ρεβάλ. Όλοκληρη τη μέρα δεν βλέπαμε παρά νερό, δελφίνια και μερικούς καρχαρίες. Ξαφνικά σήκωσε το χέρι του ο καπετάνιος δείχνοντάς μας ένα σημείο στον ορίζοντα.

«Νά επί τέλους ένα βαπόρι!» Οί πέντε της παρέας δεν μπορούσαμε τίποτε να διακρίνουμε. Τέλος έπειτα από πέντε έως δέκα λεπτά ξεδιαλύνουμε μία στήλη καπνού. Ήταν το μάτι του καπετάνιου πιο δυνατό ή ήτανε καλύτερα εξηρημένο; Ίσως και τὰ δύο.

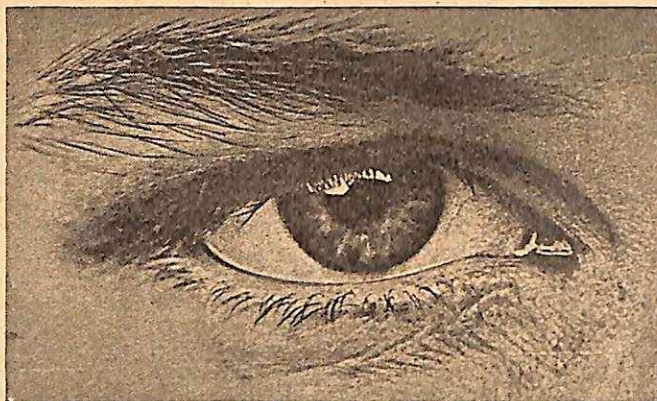
Μά τί είναι αυτό το δυ-

Τὰ μάτια τῶν ἀρπακτικῶν ζῶων φανερώνουν δυνατά τὴν ὀπτικήν των ἱκανότητα, ὅπως ἐδῶ τῆς τίγρης πού βλέπει πολύ καλά. Μά γι' αὐτό δὲν ἔχει τὴν ὀσφρησιν ἀνεπτυγμένην ὅπως ὁ σκύλος. Ἐδῶ φαίνεται ἀκόμα μιά φορά πῶς ἡ οἰκονόμος φύσις δὲν δίνει σύγχρονα δύο ἀνεπτυγμένα ὄργανα.

νατό μάτι; Ὅταν ἕνας ἀνθρώπος μπορῇ νὰ ἀναγνωρίσῃ ἕνα ἀντικείμενο ἀπὸ 12 χιλιόμετρα μακριά, τότε θὰ πῇ πῶς περνᾷ στὴν ὀξύτητα καὶ τὸ περίφημο μάτι τοῦ ἀετοῦ.

Σ' αὐτὸ ὅμως παίζει ρόλο καὶ τὸ μέγεθος τοῦ ἀντικειμένου καὶ ἡ ἀπόστασις. Ὁ λαὸς λέγει—κι' αὐτὸ εἶναι παράξενο γιατί δὲν ἀληθεύει—ὅτι ἡ κουκουβάγια εἶναι τυφλή, μ' ὅλα τὰ ὠραία τῆς μάτια. Αὐτὴ εἶναι κάπως συγκινητικὴ καὶ τέλεια παράλογη σκέψις. Γιατί μπορεῖ π.χ. νὰ συμβῇ μιά κουκουβάγια νὰ πέσῃ ξαφνικά ἀνάσκελα πάνω στὴ

Τὸ ἀνθρώπινο μάτι εἶναι ἀνώτερο ἀπὸ τὸ μάτι ὄλων τῶν θηλαστικῶν. Ὅχι μόνο ἔχει ὀπτικὴ ὀξύτητα, ἀλλὰ καὶ μπορεῖ νὰ ἀλλάξῃ τὸ κοντὰ καὶ τὸ μακριὰ ὅσο κανένα ἄλλο.

ράχι, χωρὶς ἑμεῖς νὰ νοιώθουμε τὸ λόγο. Σὲ λίγο όμως μπορούμε νὰ διακρίνουμε μὲ τὰ κυάλι ἀπὸ μακριὰ ἕνα ἀρπακτικὸ πτηνὸ. Ἡ κουκουβάγια εἶδε τὸ μικρὸ σημεῖο τοῦ ἀρπακτικοῦ πτηνοῦ στὸν ὀρίζοντα πολὺ πρωτίτερα ἀπὸ ἡμᾶς.

Ὁ ἀνθρώπος ἔχει πολὺ καλὸ μάτι, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία.

Κατὰ τὶς νεώτερες ἔρευνες τῆς ἐπιστήμης μπορούμε νὰ μετρήσουμε τὴν ὀπτικὴ ὀξύτητα. Κάθε φωτογράφος ξέρει τί εἶναι λεπτόκοκκο εἶναι τὸ στρώμα πού καλύπτει τὴν ζελατίνα τοῦ φιλμ ἢ τὸ γυαλὶ τῆς πλάκας, τόσο πὺ δυνατό καὶ ἀκριθὲς εἶναι ἡ εἰκόνα, τόσο πὺ μεγάλη ἡ δυνατότητα τῆς μεγεθύνσεως. Ὁ κόκκος εἶναι τὸ πὺ μικρὸ εὐαίσθητο στὸ φῶς μέρος. Μὲ ἄλλα λόγια: ἕνα ἀντικείμενο, πού εἶναι μικρότερο ἀπὸ ἕνα κόκκο

Οἱ κουκουβάγιες εἶναι μακρόβιες. Μόλις μποροῦν νὰ δοῦν κοντά. Τὰ μάτια τους εἶναι ἀκίνητα, γι' αὐτὸ εἶναι ἀναγκασμένες νὰ γυρνοῦν πάντα τὸ κεφάλι στὴ διεύθυνσι πού θέλουν νὰ ἴδουν.

δὲν μπορεῖ πιά νὰ φωτογραφηθῇ μὲ τέλεια ἀκρίβεια.

Ἀκριβῶς ἔτσι σχηματίζεται καὶ ἡ ὀπτικὴ ὀξύτητα τοῦ ματιοῦ. Ὁ κόκκος ἀντικαθίσταται ἐδῶ διὰ τοῦ ὀπτικοῦ κυττάρου τοῦ κερατοειδοῦς χιτῶνος. Ὅσο περισσότερα ὀπτικὰ κύτταρα σωρεύονται πάνω στὸ τετραγωνικὸ χιλιοστόμετρο, τόσο πὺ μεγάλη εἶναι ἡ ὀξύτης τῆς ὁράσεως. Τὰ ὀπτικὰ αὐτὰ κύτταρα εἶναι ἄνισα μοιρασμένα πάνω στὸν κερατοειδῆ χιτῶνα καὶ συσσωρευμένα στὴν ὀνομαζομένη «κίτρινη κηλίδα». Ἐκεῖ εἶναι τὸ μέρος τῆς ὕψισης ὀπτικῆς δυνάμεως.

Τὸ ἀνθρώπινο μάτι ἔχει στὴν «κίτρινη κηλίδα» ὁ ἕνα τετράγωνο ἑνὸς ἐκατοστοῦ τοῦ μέτρου σὲ πλευρικὸ μῆκος 16—20, ἕνα ἀρπακτικὸ πτηνὸ ἔχει 100 ὀπτικὰ κύτταρα. Ἀρα τὸ μάτι τοῦ εἶνε πέντε φο-

Τὰ κεχρημαπρένια μάτια τῆς γάτας δὲν εἶναι τόσο ἀδύνατα, ὅπως λένε. Οἱ γάτες τυφλώνονται σπάνια—μιά ἔμμεση ἀπόδειξις ὅτι τὰ μάτια των εἶναι καλά ἢ γάτα διακρίνει θαυμάσια καὶ στὸ σκοτάδι ἀκομή.

ρὲς δεῦτερο ἀπὸ τὸ δικό μας. Ἐνα γεράκι μπορεῖ νὰ δῇ ἕνα ἀκίνητο σημεῖο, ἄς ποῦμε ἕνα περιστέρι, σὲ ἀπόστασι χιλίων μέτρων. Τὸ πλοῖο, πού εἶδε ὁ καπετάνιος θὰ ἦτανε γι' αὐτὸ παιγνιδάκι, ἂν ἐννοεῖται εἶχε ἐνδιαφέρον γι' αὐτό.

Τούναντιον οἱ σκύλοι βλέπουν ἕνα ἄνθρωπον τρέχοντα, δηλαδὴ ἕνα μεγάλο κινούμενον ἀντικείμενο μόνον ἀπὸ 500 ἢ τὸ πολὺ 700 μέτρα. Ἐνῶ γιὰ μᾶς τοὺς ἀνθρώπους τὸ σπουδαιότερο ὄργανο εἶναι τὸ μάτι, γιὰ τὸ σκύλο εἶναι ἡ μύτη. Ἡ φύσις ξέρει νὰ εἶναι σπουδαία οἰκονόμος. Δὲν δίνει μπόλικο τὰ δῶρα τῆς στα πλάσματά της.

Τὸ μάτι τοῦ ἀνθρώπου εἶ-

Τέλειος μᾶεστρος στὴν ὁρᾶσι εἶναι ὁ ἀετός. Ἡ ἔκφρασις τοῦ ματιοῦ φανερώνει ὅ,τι ἀπέδειξαν ἡδὴ ἡ ἀνατομικὴ ἔρευνα καὶ τὸ πείραμα—τὴν ἀνωτερότητα τοῦ ματιοῦ τοῦ. Ὁ ἀετός εἶναι ἱκανὸς νὰ διακρίνῃ ἀπὸ χιλιάδες μέτρα ψηλὰ κι' ἕνα μικρὸ ποντικᾶκι ἀκόμη, τὸ ὁποῖον καὶ συλλαμβάνει.

ναὶ τὸ πὺ δυνατό ὄλων τῶν θηλαστικῶν καὶ μόνο οἱ πίθηκοι φαίνεται νὰ τοῦ μοιάζουν. Σ. Καρ.

ΜΙΚΡΑ - ΜΙΚΡΑ

Ἡ πίπα ὑπῆρχε ἡδὴ σὲ πολλοὺς λαοὺς ὅταν ἀκόμη δὲν ἦταν γνωστὴ ἡ χρῆσις τοῦ καπνοῦ. Μ' αὐτὴν ἐκάπνιζαν φύλλα διαφόρων φυτῶν.

Στὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖες ὑπάρχουν περίπου 20 ἑκατομμύρια ραδιόφωνα.

Ἡ πὺ λεπτὴ κλωστὴ ραψίματος εἶναι 18.000 φορές χονδρότερη ἀπὸ τὸ νῆμα τῆς ἀράχνης.

Ἑλληνικὸ διήγημά ΔΙΧΩΣ ΣΤΟΛΗ

ΚΑΤΩ ἀπ' τὴν πρωτεύουσα εἶχαν φέρεῖ τὸ ροῦχο γιὰ τὶς στολές. Ἦταν ἕνα μαρτιάτικο ἀπόθραυο, σχεδὸν καλοκαιριάτικο. Πέρα ἀσήμιζαν οἱ ἐλαιῶνες τοῦ νησιοῦ καὶ μακριὰ ἔλαμπε ἡ θάλασσα ἢ γαλάζια κι' ἀνοιξιὰτικὴ καὶ διάφανη. Ὁ χειμῶνας ἦταν πιά μακρινὴ θύμησι.

Ἡ εἶδησι γιὰ τὶς στολές πού θὰ ἦταν σύντομα ἔτοιμες, ἔπεσε μέσα στὸ λόχο τοῦ νησιώτικου χωριοῦ σάν ἕνα χαρμόσυνο ἀγγελμα. Τόσον καιρὸ ἀλήθεια τὶς περίμεναν!

Ὁ λοχίτης ἔπῃγε καὶ παρέλαθε ἀπ' τ' αὐτοκίνητο τὸ φορτίο πού ἔστειλε νὰ διοίκησι κάτω ἀπ' τὸ λιμάνι.

Ἦταν κάμποσα δέματα τυλιγμένα μέσα σὲ χοντρὸ στρατσόχαρτο, καὶ σάν τὰ ξετύλιξαν, τὸ ἄλλο πρωῒ, ὅλα φεγγοδόλησαν γαλάζια, σάν οὐρανός. Ἦταν μιά ἀπίστευτὴ εὐτυχία, καὶ τὰ παιδιὰ ἦταν ἐξαλλα. Τὰ ἐνοιώσαν αὐτὰ τὰ γαλάζια πραγματάκια σάν κάτι καινούργια καὶ θαυμαστά ζεστά, σάν κάτι πού ζέσταινε τὴν καρδιά καὶ τὴν ἔκανε νὰ χορεύῃ.

Ἀνοιξαν ἕνα πακέττο πού εἶχε ἄσπρες γραβάτες, σάν χιόνι. Μέσα σ' ἕνα σιδερένιο κουτὶ ἦταν οἱ κονκάρδες γιὰ τὰ δίκωχα, κι' αὐτὲς ἔλαμπαν, ἦταν σὰ νᾶχε ρίξει ὡς ἐκεῖ μέσα ὁ χρυσοὸς ἥλιος τὴ ματιά του.

Μιά παρέα πιτσιρίκοι «Νεολαῖοι» χύθηκε στοὺς δρόμους ξεφωνίζοντας. Ὁ λοχίτης τὸ εἶχε πῇ καθαρά μέσα στὸ σχολεῖο πού εἶχαν μαζεστὴ ὄλοι. Τὰ λόγια του ἀντήχησαν γλυκά, σὰ νὰ εἶχαν εἰπωθῇ στὴν ἐκκλησιά, μιά μεγάλη γιορτὴ.

«Οἱ στολές ὡς τὴν ἄλλην ἐβδομάδα, εἶχε πῇ, θᾶναι ἔτοιμες, μεθαῦριο θ' ἀρχίζουμε τὶς «πρόβες».

Παντοῦ ἦταν ἀνοιξι, τὰ χελιδόνια ἔσχιζαν τὸν οὐρανὸ, μέσα στὴν πλατεῖα τοῦ χωριοῦ οἱ ἀκακίες γύρω εὐώδιαζαν, ἄσπρες κι' ἀνθισμένες σάν νύμφες.

Ἡ παρέα τῶν παιδιῶν ἐτράθηξε πέρα πρὸς τὸν Καραθότοπο. Μιλοῦσαν γιὰ τὶς στολές, γιὰ τὸν χαρταετὸ τοῦ Δελνίκου, ἕνα πελώριο χαρταετὸ πού ἔκοψε καὶ χάθηκε πίσω ἀπ' τὸ δάσος τὴν περασμένη βδομάδα, τὶς προάλλες.

Ἀνάμεσά τους ἦταν ὁ Ριρῆς. Ἦταν ἕνα παιδί εὐγενικὸ καὶ τρυφερό, ἴσαμε δώδεκα χρονῶν, καὶ τώρα ἐνοιώθε ἀφάνταστη χαρά. Συλλογίζονταν πῶς θὰ φοροῦσε τὴ στολὴ μὲ τὶς ἄσπρες γκέτες καὶ τὰ κορδόνια, ἢ λευκὴ γραβάτα θὰ κυμάτιζε πέρα-δῶθε σάν περήφανη παντιέρα. Ὁ κό-

σμος θὰ εἶχε πλημμυρίσει τὰ σκαλιὰ τῆς πλατείας, κι' αὐτοὶ θὰ βάδιζαν ἀγέρωχοι, ὅλος ὁ λόχος στὴ γραμμὴ, γαλάζιος καὶ λευκός, οἱ σάλπιγγες θὰ τραγουδοῦσαν ψηλόφωνα, ὅλα θὰ εἰδειχναν πῶς ἦταν μιά μεγάλη γιορτὴ, μιά ἑλληνικὴ γιορτὴ. Ὁ κόσμος θὰ χειροκροτοῦσε, πῶς θὰ χειροκροτοῦσε! Αὐτός, ὁ Ριρῆς, θὰ περπατοῦσε περήφανος, θὰ κόρδωνε, θὰ ἦταν ἕνας ἀρχαῖος Σπαρτιάτης πού ἐζωντάνεψε ξαφνικά μέσα σ' ἐκεῖνο τ' ἀνοιξιὰτικο πρωῒ, ἕνας Σπαρτιάτης ἀπ' αὐτοὺς πού τοὺς εἶχε ἱστορήσει ὁ δάσκαλος μιά φορά, σάν τοὺς μιλοῦσε γιὰ τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα.

Εἶχε βραδυάσει πιά καὶ τὰ παιδιὰ τράθηξαν στὰ σπίτια τους. Ὁ Ριρῆς ἐκεῖνο τὸ βράδυ ἔκαμε σπῖτι ἕνα σωρὸ χαριτωμένες τρέλλες, καὶ σάν κοιμήθηκε πιά, εἶχε δὴ τὸν ἐαυτὸ του ντυμένο Φαλαγγίτη, καθάλλα σ' ἕνα πελώριο ἄλλο, πού ἔτρεχε ἀνάμεσα στὰ σύγνεφα, μέσα σ' ἕνα εὐτυχισμένον ἱλγγο, ἔτρεχε πάνω ἀπ' τὶς θάλασσες καὶ δὲν ἔλεγε νὰ σταματήσῃ.

Ἐνα βράδυ μοιράστηκαν οἱ στολές. Ὁ Ριρῆς δὲν ἦταν ἐκεῖ, εἶχε πάει ἐκδρομὴ μὲ τοὺς δικούς του κάτω στὴ θάλασσα. Ἐκεῖ στὴν ἀκρογιαλιά ἦταν ὁμορφα, ἀφάνταστα ὁμορφα, ὁ Ριρῆς ἔκαμε ψαράκια πάνω στὴ θάλασσα πού ἦταν λάδι, ὕστερα ἐπῆγαν βαρκάδα ὡς πέρα στὶς Καμάρες, ὡς τὸ Χοντρὸ Βράχο.

—Ἐγὼ εἶμαι Φαλαγγίτης, εἶπε στὸ γέρο ψαρά πού ἔλαμνε. Νά, μεθαῦριο θὰ φορέσουμε τὶς στολές. Θάρθῃ κάτω ἀπ' τὸ λιμάνι ὁ διοικητὴς νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὸ λόχο μας.

Καὶ λοιπὸν, σάν γύρισε ὁ Ριρῆς ἀπ' τὴν ἐκδρομὴ, ἔμαθε τὰ σπουδαία νέα. Ἐτρεξε νὰ βρῇ τὸ λοχίτη. Χαίρεται ὅσο μπορούσε καλύτερα, πρόσφερε μὲ μιά φωνὴ πνιγμένη στὴ συγκίνησι.

—Μπορῶ νὰ πάρω τὴ δικὴ μου στολὴ, κύριε λοχίτη;

Ἐκεῖνος τὸν εἶδε, χαμογέλασε ἀλαφρά, κι' εἶπε σ' ἕνα τὸν χαϊδευτικό:

—Βέβαια, βέβαια Ριρῆ. Μόνο πού θὰ περιμένῃς ὡς τὸ Σάββατο. Ὅσες φκιάσται μοιράστηκαν, οἱ ὑπόλοιπες θᾶναι ἔτοιμες τὸ Σάββατο.

Ὁ Ριρῆς ἀπόμεινε πολὺ στενοχωρημένος, ἕνα ἄσχημο προσῶπιο πλημμύρισε τὴν ψυχὴ του. Καὶ τὸ Σάββατο ἀργοῦσε, πῶς ἀργοῦσε θεέ μου!

Κατόπι μιά Κυριακὴ, ἔγιναν αὐτά:

Κάτω ἀπ' τὸ λιμάνι ἦρθαν αὐτοκίνητα, εἶχαν σημαλοστολίσαι τοὺς δρόμους τοῦ μικροῦ χωριοῦ, ἦταν σὰ νᾶν θίσε ξαφνικά-ξαφνικά ἕνα γαλάζιο

δάσος ἀπὸ σημαίες. Ἦταν οἱ ἐπίσημοι πού ἦρθαν. Ὁ κ. Νομάρχης, ὁ διοικητὴς τῶν Φαλαγγιτῶν τοῦ νησιοῦ, δύο-τρὶς βαθμοφόροι μ' ἄσπρα καὶ χρυσὰ κορδόνια. Ὅλοι τοὺς φαίνονταν σοβαροὶ, εὐγενικοὶ.

Ὁ λόχος εἶχε παραταχθῇ μέσα στὴν ἀπλόχωρη πλατεῖα, ἀπ' τὴ μιά κι' ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά τοῦ Ἡρώου, μακριὰ χτυποῦσαν οἱ καμπάνες, ἕνας μικρὸς Φαλαγγίτης πρόσφερε στοὺς ξένους μιά μεγάλη δέσμη ἄσπρα τριαντάφυλλα.

Ὅλα ἦταν ὠραία κι' εὐγενικά, στὸν οὐρανὸ πετοῦσαν ἀνοιξιὰτικα χελιδόνια, ὅλα ἔφεγγαν γαλάζια κι' ἑλληνικά.

Κι' οἱ Φαλαγγίτες ἦταν ὁμορφοὶ μέσα στὶς ἀτσαλάκωτες στολές τους, ἔτσι στὴ γραμμὴ, καμαρωτοὶ καὶ ἀγέρωχοι.

Ὁ Ριρῆς δὲν ἦταν ἐκεῖ. Ὅχι, δὲν ἦταν. Δὲν πρόφθασαν νὰ φκιάστούν οἱ ὑπόλοιπες στολές κι' ὁ Ριρῆς ἔμεινε ἔτσι δίχως στολὴ, ἐκεῖνη τὴν ἐπίσημη μέρα πού ὠνειρεύονταν.

Εἶχε ἀνεθῇ πάνω στ' Ἀσπρα Χώματα, κι' εἶχε μείνει ἐκεῖ νὰ βλέπῃ ἀπὸ μακριὰ ὄλην ἐκεῖνη τὴν πρωτότυπὴν παράτα. Ἦθελε νὰ κλάψῃ, τὰ μάτια του ἦταν βουρκωμένα, γύρω-γύρω τὰ στεφάνωνε ἕνα λυπημένο στεφάνι. Ὁ μικρὸς Ριρῆς δὲν μπορούσε νὰ καταλάβῃ πῶς ἔγιναν ὅλα αὐτά, κι' αὐτὸς νὰ μείνῃ δίχως στολὴ. Ἦθελε νὰ κλάψῃ ἐδῶ πού δὲν τὸν ἔβλεπε κανεὶς, καὶ δὲν μπορούσε, ἕνας χοντρός κόμπος εἶχε σταθῇ ἐδῶ στὸ λαιμὸ του καὶ δὲν κατέβαινε.

Ἐκεῖ πρὸς τὸ βράδυ ἔφυγαν οἱ ἐπίσημοι μέσα σὲ μιά θύελλα ζητωκραυγῆς. Τ' αὐτοκίνητα κύλησαν ἀθόρυβα πάνω στὸν ἀτέλειωτο δρόμο πού κατηφόριζε ἀλαφρά, ἔφευγαν κατὰ τὸν κάμπο, γιὰ τὴν πολιτεῖα τοῦ λιμανιοῦ.

Μεσάνυχτα. Μέσα στὸ μικρὸ χωριὸ ὄλοι θὰ κοιμόντανε πιά, μόνο μιά μικρὴ ψυχὴ ἔμεινε ἀγρυπνῇ καὶ λυπημένη, ἔμεινε νὰ κλαίῃ μ' ἀθόρυβα ἀναφυλλῆτὰ γιὰ κάτι μακρινὸ, γιὰ κάτι πού ἔφυγε καὶ δὲν ἦταν δυνατό νὰ ξανάρθῃ πίσω.

Ἀλκης Ι. Ἀγγελογλου

λίγη ευθυμία

Με τὰ περισσεύματα!

Ο κ. Θρασύβουλος μιλούσε ένα βράδυ στὰ παιδιά του, στο σπίτι του, γιὰ τὰ θαύματα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀφηρημένος ὅμως, εἶπε σὲ μιὰ στιγμή:

— Κάποτε, παιδιά μου, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἔθρεψε στὴν ἔρημο πέντε ἀνθρώπους με πέντε χιλιάδες ψωμιά.

Ἐκανε δηλαδή λάθος, γιατί ἔπρεπε νὰ πῇ πέντε χιλιάδες ἀνθρώπους με πέντε ψωμιά.

Ὁ μικρότερος ὅμως ἀπ' τοὺς γιουὺς του δὲν τοῦ συγχώρησε τὸ λάθος. Καὶ εἶπε:

— Αὐτό, πατέρα, μποροῦσα νὰ τὸ κάνω κι' ἐγώ.

Ὁ κ. Θρασύβουλος κατὰλαθε τὴ γκάφα του καὶ σάπασε. Περίμενε ὅμως περιίστασι γιὰ νὰ ἱκανοποιηθῇ.

Καὶ ἕνα ἄλλο βράδυ ποὺ ξαναδιηγήθηκε τὸ ἴδιο θαῦμα, πρόσεξε καὶ τὸ εἶπε σωστό. Ὅτι με πέντε ἀρτοὺς ὁ Ἰησοῦς ἔθρεψε πέντε χιλιάδες ἀνθρώπους ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ γυρίζοντας ἔπειτα στὸν μικρὸ του γιὸ δὲν ρώτησε:

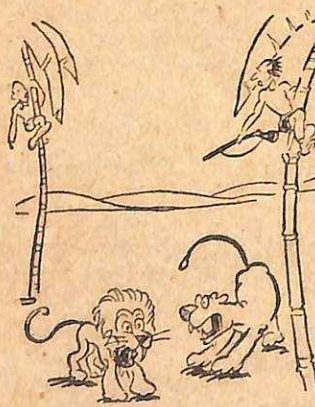
— Αἱ, λοιπόν, παιδί μου, μπορεῖς νὰ τὸ κάνης καὶ σὺ;

— Μάλιστα, πατέρα!

— Καὶ πῶς;

— Θὰ τοὺς θρέψω με τὰ περισσεύματα τῆς ἄλλης φορᾶς...

ΠΑΝΕ ΧΑΜΕΝΟΙ...

— Πυροβόλησε, λοιπόν! Ἐσὺ ἔχεις τὸ ὄπλο!
— Ναι, ἀλλὰ τὰ φυσίγγια τὰ ἔχεις ἐσὺ...

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΤΟΥΣ ΔΕΡΝΗ ΣΥΧΝΑ...

— Ω, πῶς μοιάζουνε τὰ δίδυμα!... Καὶ πῶς ξεχωρίζει ἡ μητέρα σας τὸν ἕνα ἀπὸ τὸν ἄλλον;
— Μὰς δέρνει καὶ καταλάθει ἀπ' τὴ φωνή. Ὁ Φωκίων φωνάζει πιὸ δυνατὰ!...

ΔΥΟ ΠΟΛΥ ΣΟΒΑΡΟΙ ΚΥΡΙΟΙ...

Ἐνας πολὺ σοβαρὸς κύριος ἀκουμπούσε ἐπάνω σ' ἕνα αὐτοκίνητο, ποὺ σταθμεύε σὲ κάποιο δρόμο τῆς μεγαλουπόλεως. Εἶχε ἀνάψει τὸ τσιγάρο του καὶ περιμένε σ' αὐτὴ τῇ στάσι ἀρκετὴ ὥρα, ὅταν ἐπλησίασε ἕνας ἄλλος κύριος. Αὐτὸς ὁ δεύτερος — ποὺ ἐφαίνετο ἐξ ἴσου σοβαρὸς με τὸν πρῶτο... — χωρὶς νὰ ἔχη σκοπὸ ν' ἀγοράσῃ τὸ αὐτοκίνητο, ἀπλῶς γιὰ νὰ περάσῃ τὴν ὥρα του, ἀπηθύνθη πρὸς τὸν πρῶτο καὶ τὸν ἠρώτησε:

— Τὸ πουλάτε, κύριε, τὸ αὐτοκίνητο;

Ὁ ἐρωτηθεὶς ἐξεπλάγη πρὸς στιγμήν, ἀλλὰ σὲ λίγο ἀπήντησε:

— Τὸ πουλῶ, ἐφ' ὅσον βέβαια θὰ μοῦ δώσουν μιὰ καλὴ τιμὴ.

— Δηλαδή;

— Δηλαδή 200.000 δραχμᾶς.

Ὁ... ἀγοραστὴς ἐξεπλάγη:

— Διακοσίας χιλιάδας; Μὰ αὐτὸ εἶναι μεταχειρισμένο. Εἶμαι διατεθειμένος νὰ δώσω τὸ πολὺ-πολὺ πενήντα χιλιάδες.

— Ὁχι, δά! Μὲ πενήντα χιλιάδες δὲν παίρνετε οὔτε ἕνα ποδήλατο!

Ὁ ἄλλος ἔκαμε ἕνα πρόχειρον ὑπολογισμόν.

— Εἶσοθε ὑπερβολικὸς, συνέπερανε. Μὲ τὸ ποσὸν αὐτὸ ἀγοράζω δέκα πέντε ποδήλατα!

— Ὅπωςδήποτε, δὲν πουλῶ τὸ αὐτοκίνητο λιγώτερο ἀπὸ ἑκατὸν πενήντα χιλιάδες.

Ὁ ἀγοραστὴς ἐφάνη συμβιβαστικὸς.

— Γιὰ νὰ τελειώσουμε, σὰς προτείνω νὰ μοιράσουμε

τὴν διαφορά. Σὰς προτείνω ἑκατὸν χιλιάδες!

— Τέλος πάντων, ἂς εἰναι. Δέχομαι.

— Σὺμφωνοί, λοιπόν;

— Σὺμφωνοί!

Καὶ ἀντήλλαξαν διὰ νὰ ἐπισφραγίσουν τὴν συμφωνίαν θερμὴν χειραψίαν.

Ἐπικολούθησαν μερικὰ δευτερόλεπτα σιγῆς. Ἐπειτα ὁ ἀγοραστὴς, ἐξεμυστηρεῦθη εἰς τὸν ἄλλον.

— Θὰ σὰς πῶ, κύριε, τὴν ἀλήθεια καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ με συγχωρήσετε. Δὲν εἶχα καμμίαν διάθεσι νὰ ἀγοράσω τὸ αὐτοκίνητό σας, ἀλλὰ ἀπλῶς νὰ μάθω σὲ τί τιμὴ εἶσοθε διατεθειμένος νὰ τὸ πουλήσετε. Καὶ ἔκανα τὰ παζάρια γιὰ νὰ περάσῃ ἡ ὥρα! Σὰς παρακαλῶ νὰ με συγχωρήσετε...

Ὁ πωλητὴς, παραδόξως, ἀπήντησε με μεγάλην ψυχραιμίαν:

— Σὰς παρακαλῶ, κύριε, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ μοῦ ζητᾶτε συγγνώμην. Οὔτε ἐγὼ λογάριζα νὰ πουλήσω τὸ αὐτοκίνητο, τὸ ὁποῖον ἄλλως τε δὲν εἶναι δικό μου... Περιμένω ἀπλῶς τὴν γυναῖκά μου καὶ ὅταν μοῦ κάνατε τὴν πρότασί σας, βρῆκα τὴν εὐκαιρία νὰ περάσω τὴν ὥρα μου ὥσπου νὰ ἔλθῃ...

ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ...

Ἐνῶ τοὺς ἄλλους...

— Μὲ ποιὸν θὰ πᾶτε στὸ κυνήγι;

— Μὲ κάτι γνωστοῦς μου.

— Θαρροῦσα πῶς θὰ πηγαίνατε με συγγενεῖς.

— Ἀ, ὄχι. Μεταξὺ μας, δὲν εἶμαι καλὸς σκοπευτὴς καὶ ἔτσι ποτὲ δὲν θὰ ἐξέθετα σὲ κίνδυνον τοὺς δικούς μου!...

— Πού λές, οἱ ὄργανοι τῶν ταυρομαχιῶν καθιέρωσαν τοὺς μηχανοκινήτους ταύρους, ποὺ εἶναι ταχύτεροι!...

Μυωπία μιὰ φορὰ!

Ἡ κυρία — ποὺ ἦταν φοβερὰ μύωπ — ἔτρωγε στὸ ἐστιατόριο τοῦ ξενοδοχείου με τὴν κόρη της.

Σὲ μιὰ στιγμή πλησίασε στὸ τραπέζι τὸ γκαρσόνι καὶ ἔτεινε στὴν κυρία ἕνα δίσκο ποὺ εἶχε ἐπάνω ἕνα τηλεγράφημα. Ἐκείνη, χωρὶς νὰ καταλάβῃ περὶ τίνος ἐπρόκειτο καὶ νομίζοντας ὅτι τῆς ἐσέρβιρε καὶ ἄλλο φαγητό, εἶπε:

— Εὐχαριστῶ, δὲν θέλω ἄλλο.

— Μά, κυρία, πρόκειται...

— Σοῦ εἶπα ὅτι δὲν θέλω. Μὴ γίνεσαι ἐνοχλητικός!

Τὸ γκαρσόνι ἔφυγε, ἀλλ' ἡ κόρη της, ποὺ εἶδε τὸ τηλεγράφημα, εἶπε στὴ μητέρα της:

— Γιατί, μητέρα, δίδωξτε τὸν ἀνθρώπο; Δὲν σὰς εἶχε φέρει φαγητό, ἀλλὰ ἕνα τηλεγράφημα!

— Τηλεγράφημα;

Καὶ θουτώντας τὸ χέρι της σ' ἕνα δίσκο, ποὺ ἦταν ἐπάνω στὸ τραπέζι, γιὰ νὰ πάρῃ τὸ τηλεγράφημα... ἀνέσυρεν ἕνα καλαμαράκι τηγανητό!

Ὁραία διάγνωση!

— Καὶ τί σοῦ εἶπε ὁ γιὰ τρὸς γιὰ τὴν ἀσθενείᾶ σου;

— Μά... μοῦ εἶπε πῶς κι' αὐτὸς δὲν μπορεῖ καλὰ καλὰ νὰ καταλάβῃ ἀκόμη ἀπὸ τί πάσχω. Θὰ περιμένῃ νὰ φωτισθῇ ἀπὸ τὴν νεκροψία!

Ἄκροστιχίς

Ἀπὸ τὰ ἀρχικὰ τῶν κάτω ζητούμενων λέξεων σχηματίζεται τὸ ὄνομα Σπαρτιάτου στρατηγοῦ:

1) Ἀρχαῖος σατυρικός, 2) Ρωμαῖος Αὐτοκράτωρ, 3) Χώρα τῆς Β. Ἀφρικῆς, 4) Ψωμί, 5) Θηρίον, 6) Νῆσος τῆς Α. Μεσογείου, 7) Ἐπρόδωσε τὸν Ἰησοῦν, 8) Ἀρχαῖον ὄπλον, 9) Τυφλό-πόντικας, 10) Νῆσος τῶν Σποράδων.

Λ. ΧΟΥΣΙΑΔΗΣ

Ἄκροστιχίς

Ἀπὸ τὰ ἀρχικὰ τῶν κάτω ζητούμενων λέξεων σχηματίζεται τὸ ὄνομα Σπαρτιάτου στρατηγοῦ:

1) Ἀρχαῖος σατυρικός, 2) Ρωμαῖος Αὐτοκράτωρ, 3) Χώρα τῆς Β. Ἀφρικῆς, 4) Ψωμί, 5) Θηρίον, 6) Νῆσος τῆς Α. Μεσογείου, 7) Ἐπρόδωσε τὸν Ἰησοῦν, 8) Ἀρχαῖον ὄπλον, 9) Τυφλό-πόντικας, 10) Νῆσος τῶν Σποράδων.

Λ. ΧΟΥΣΙΑΔΗΣ

Ἄκροστιχίς

Ἀπὸ τὰ ἀρχικὰ τῶν κάτω ζητούμενων λέξεων σχηματίζεται τὸ ὄνομα Σπαρτιάτου στρατηγοῦ:

1) Ἀρχαῖος σατυρικός, 2) Ρωμαῖος Αὐτοκράτωρ, 3) Χώρα τῆς Β. Ἀφρικῆς, 4) Ψωμί, 5) Θηρίον, 6) Νῆσος τῆς Α. Μεσογείου, 7) Ἐπρόδωσε τὸν Ἰησοῦν, 8) Ἀρχαῖον ὄπλον, 9) Τυφλό-πόντικας, 10) Νῆσος τῶν Σποράδων.

Λ. ΧΟΥΣΙΑΔΗΣ

Ἄκροστιχίς

Ἀπὸ τὰ ἀρχικὰ τῶν κάτω ζητούμενων λέξεων σχηματίζεται τὸ ὄνομα Σπαρτιάτου στρατηγοῦ:

1) Ἀρχαῖος σατυρικός, 2) Ρωμαῖος Αὐτοκράτωρ, 3) Χώρα τῆς Β. Ἀφρικῆς, 4) Ψωμί, 5) Θηρίον, 6) Νῆσος τῆς Α. Μεσογείου, 7) Ἐπρόδωσε τὸν Ἰησοῦν, 8) Ἀρχαῖον ὄπλον, 9) Τυφλό-πόντικας, 10) Νῆσος τῶν Σποράδων.

Λ. ΧΟΥΣΙΑΔΗΣ

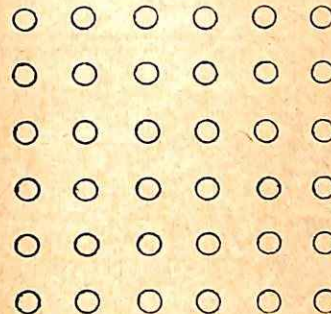

Σπαδοκεφαλιέ

Οἱ κύκλοι

Γιὰ νὰ μὴ καταστρέψετε τὸ φύλλο ἀντιγράφετε τὸ κατωτέρω σχέδιο σ' ἕνα κομμάτι χαρτί.

Καὶ τώρα ἐρχόμεθα εἰς τὸ παιχνίδι. Πρέπει νὰ ἀφαιρέσετε 6 κ. κροὺς κύκλους ἀλλὰ κατὰ τρόπον ὥστε οἱ ἄλλοι ποὺ θὰ μένουν νὰ εἶναι πάντοτε ζυγοί, μετρούμενοι εἰς οἰκονόμους καθετὸν ἢ ὀριζόντιον γραμμὴν.

Κρυπτογραφικὸν

1 2 3 4 5 6 7 8 9 = Ἡρως τοῦ 1821.

1 2 3 4 6 = Ὑπόδημα.

4 5 6 7 3 9 = Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας.

6 7 8 9 = Θεὸς τῆς Ἀρχαιότητος.

2 6 4 7 6 = Πόλις τῆς Πελοποννήσου.

2 6 7 3 9 = Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.

Ε. Δ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ βάτραχος

Μέσα σ' ἕνα πηγάδι βάθους 33 μέτρων εὐρίσκεται ἕνας βάτραχος, ὁ ὁποῖος δὲν σκέπτεται τίποτε ἄλλο παρὰ πῶς θὰ μπορέσῃ νὰ βγῇ γρηγορώτερα ἀπὸ ἐκεῖ μέσα. Ἐστὶ ὅταν τὴν μίαν μέρα ἀνεβαῖν 4 μέτρα, τὴν ἄλλην κατεβαίνει 3. Σὲ πόσες μέρες βγῇκε στὴν ἐπιφάνεια;

Ι. Γ. ΠΟΥΛΑΣ

Ἄκροστιχίς

Ἀπὸ τὰ ἀρχικὰ τῶν κάτω ζητούμενων λέξεων σχηματίζεται τὸ ὄνομα Σπαρτιάτου στρατηγοῦ:

1) Ἀρχαῖος σατυρικός, 2) Ρωμαῖος Αὐτοκράτωρ, 3) Χώρα τῆς Β. Ἀφρικῆς, 4) Ψωμί, 5) Θηρίον, 6) Νῆσος τῆς Α. Μεσογείου, 7) Ἐπρόδωσε τὸν Ἰησοῦν, 8) Ἀρχαῖον ὄπλον, 9) Τυφλό-πόντικας, 10) Νῆσος τῶν Σποράδων.

Λ. ΧΟΥΣΙΑΔΗΣ

Ἄκροστιχίς

Ἀπὸ τὰ ἀρχικὰ τῶν κάτω ζητούμενων λέξεων σχηματίζεται τὸ ὄνομα Σπαρτιάτου στρατηγοῦ:

1) Ἀρχαῖος σατυρικός, 2) Ρωμαῖος Αὐτοκράτωρ, 3) Χώρα τῆς Β. Ἀφρικῆς, 4) Ψωμί, 5) Θηρίον, 6) Νῆσος τῆς Α. Μεσογείου, 7) Ἐπρόδωσε τὸν Ἰησοῦν, 8) Ἀρχαῖον ὄπλον, 9) Τυφλό-πόντικας, 10) Νῆσος τῶν Σποράδων.

Λ. ΧΟΥΣΙΑΔΗΣ

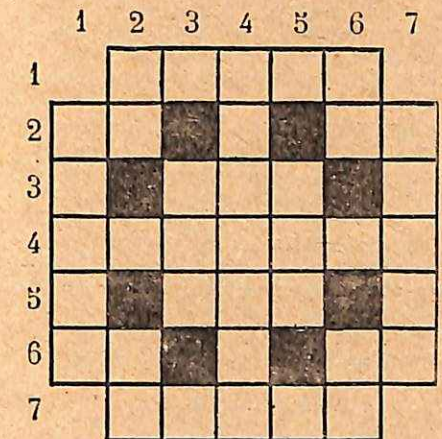
Ἄκροστιχίς

Ἀπὸ τὰ ἀρχικὰ τῶν κάτω ζητούμενων λέξεων σχηματίζεται τὸ ὄνομα Σπαρτιάτου στρατηγοῦ:

1) Ἀρχαῖος σατυρικός, 2) Ρωμαῖος Αὐτοκράτωρ, 3) Χώρα τῆς Β. Ἀφρικῆς, 4) Ψωμί, 5) Θηρίον, 6) Νῆσος τῆς Α. Μεσογείου, 7) Ἐπρόδωσε τὸν Ἰησοῦν, 8) Ἀρχαῖον ὄπλον, 9) Τυφλό-πόντικας, 10) Νῆσος τῶν Σποράδων.

Λ. ΧΟΥΣΙΑΔΗΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΓΡΕΞΟ ΜΑΣ

Πρόσθεσις

Εἰς τὸ σχέδιον βλέπετε τέσσαρας στήλας με τὸ ἄθροισμά τους στὸ κάτω μέρος.

18	19	20	21

Εἰς τὰ τετραγωνίδια λοιπὸν τῶν στηλῶν πρέπει νὰ τοποθετήσετε τοὺς ἀριθμοὺς 1 — 12 εἰς τὸν τρόπον ὥστε νὰ εὐρίσκεται τὸ σημεῖόν των ἄθροισμα.

Λεξιγρίφος

Εἶμαι ζῶον ποὺ σοῦ δουλεύω, τὸ κεφάλι ἀν' ἡ ἀφαιρέσῃς στὸ δικό σου τὸ κεφάλι δίχως ἄλλο θὰ με θέσης.

Κ. Γ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Αἱ λύσεις τοῦ 22ου ΦΥΛΛΟΥ

Εἰς τὰ σχέδια βλέπετε τὰς λύσεις τῶν προβλημάτων τῶν ἐννέα κύκλων καὶ τῆς τεχνικῆς λύσης.
Αἱ συλλαβαί: Διαγωνίως: Α — Β, Φιντέλιο, Καθέτως: Φαδιέρος. Ὁριζοντίως: 1, φάντασμα, 2, αἰγαγρός, 3, Βενιαμίν, 4, ἰσότητος, 5, ἐκκρεμῆς, 6, ρυμουλκὰ, 7, δορυφῶν, 8, σέσκουλο.

Αἱ νύξεις: Βόλγας, Ὀλγὰς. Διπλῇ ἀκροστιχίς: Οἱ σταυροί: Ἀριστερὰ Δαναός, δεξιὰ Λαρία. Ὁριζοντίως: 1 Δανιήλ, 2 ἀρχαία, 3 Νέστορ, 4 Ἀθῆναι, 5 Ὀμηρος, 6 σκόλλα.

Σχημα: Ὁριζοντίως 1 Ἀγαμέμνων, 2 Ἀχιλλεύς, 3 ἔραστης, 4 Δνείρ, 5 Ἥλεια. Καθέτως: Ἐλένη.

Ἐλλειπσοῦς: Νῦν ἐδοξάσθη ὁ οὐρανὸς τοῦ ἀνθρώπου.

ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ

Τὸ σχῆμά μας δὲν παριστάνει τὸν λαβύρινθο τοῦ Μίνως, ἀλλὰ κάτι ποὺ δὲν εἶναι ὀλιγώτερον πολὺπλοκον ἀπ' αὐτόν. Μέσα στὸν λαβύρινθο ὑπάρχει ἕνας γλᾶρος καὶ ἕνα ψάρι. Ὁ γλᾶρος θέλει νὰ φάσῃ τὸ ψάρι, ἀλλὰ δὲν ἔχει πῶς. Ἐν τούτοις τὸ βέλος τοῦ δείχνει τὸν δρόμο. Μπορεῖτε νὰ τὸν βοηθήσετε σεῖς νὰ τὸν βρῇ;

Πρόβλημα

Ἐνας ὀρνιθοτρόφος ἔχει ἕξ ἐκλεκτοὺς ὀρνιθῶνας. Ὁ δεύτερος ὀρνιθὼν ἔχει 10 κόττες ὀλιγώτερες ἀπὸ τὸν πρῶτον. Ὁ τρίτος τριπλασία τοῦ τετάρτου, ἀλλὰ 515 περισσότερας τοῦ πέμπτου. Ὁ τέταρτος ἔχει τόσες κόττες ὅσες ἔχει καὶ ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος μαζί. Ὁ πέμπτος ἔχει 180 κόττες ὀλιγώτερες τοῦ πρῶτου, ὁ δὲ ἕκτος 45 περισσότερες τοῦ δευτέρου, ἀλλὰ 100 ὀλιγώτερες τοῦ τετάρτου.

Πόσες κόττες ἔχει ἕκαστος ὀρνιθῶν;

Ε. Α. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Η Έθνική Σκυταλοδρομία

Αύριον την πρωίαν τελείται η αναβληθείσα Έθνική Σκυταλοδρομία δια μέσου των κεντρικών οδών της Πρωτεύουσας, την οποίαν οργανώνει η Διεύθυνσις Σωματικής Αγωγής της Περιφερειακής Διοικήσεως Πρωτεύουσας.

Αγών στίβου

Εντός της εβδομάδος κοινοποιείται η σχετική έγκύκλιος δια της οποίας προκηρύσσονται αγώνες στίβου μεταξύ των Υποδιοικήσεων της Περιφερειακής Διοικήσεως Πρωτεύουσας. Οι αγώνες ούτοι δέον να έχων λήξει μέχρι της 20ης Απριλίου 1939, ούτως ώστε την 7ην Μαΐου, όποτε θα τελεσθώ το Πρωτάθλημα Περιφερείας εις το Παναθηναϊκόν Στάδιον, άπασαι αϊ Υποδιοικήσεις να έχων καταρτίσει τας ομάδας των.

Το πρωτάθλημα Καλαθοσφαίρας

Ευνεχίσθη και έληξε, κατά την παρελθούσαν εβδομάδα, το πρωτάθλημα Καλαθοσφαίρας με τας κάτωθι συναντήσεις.

Τετάρτη 8 Μαρτίου: Εις το Παναθηναϊκόν Στάδιον συνηντήθησαν εις ήμιτελικόν άγωνα αϊ ομάδες των 19ου και 14ου Υποτομέων με άποτέλεσμα 30-26 υπέρ του 19ου. Η αὐτή ομάδα συναντηθείσα εις τελικόν άγωνα με την ομάδα του 10ου Υποτομέως ενίκησε ταύτην με 39-35, ανακηρυχθείσα πρωταθλήτρια ομάς Υποδιοικήσεως Αθηνών.

Εξ άλλου συνεχίζονται κανονικώς αϊ προπονήσεις των ομάδων σκοποβολής, εις τας οποίας σημειούνται άριστοι επιδόσεις.

Τα ναυτικά αγωνίσματα

Ηρχισε καταρτιζόμενον πλήρες πρόγραμμα ναυτικών αγωνισμάτων, κολυμβήσεως, κωπηλασίας, λεμβοδρομιών και παιδιών ύγρου στίβου, διασώσεως πνιγόμενων και παροχής πρώτων βοηθειών. Τό ως άνω πρόγραμμα θα έφαρμοσθώ κατά την εφετεινήν θερινήν περίοδον τη συνεργασία ειδικών.

Άνεμοπορική κίνησης της Ε.Ο.Ν.

Την Κυριακήν 26ην Φεβρουαρίου επεχειρήθη η πρώτη μεγάλη πτήσις της Ε.Ο.Ν.

Ο κ. Γ. Παγκάκης, έγκαιναίζων τούς νέους άνεμοπορικούς λόφους παρά τας ύπαρξας της Πάρνηθος, επέτυχε 3 πτήσεις διαρκείας 20'', 25'', 38'', έκτοξευθείς έκ λόφου ύψους 70 μέτρων. Αὐτή είναι η πρώτη επιτυχία της Ε.Ο.Ν., η πρώτη της επίδοσις, διότι η πτήσις των 38'', καίτοι άνεπισημώς επιτευχθείσα, άποτελεϊ βάσιν προς άπόκτησιν του πτυχίου Α' άνεμοπορίας.

Εν συνεχεία εξετελέσθησαν υπό των

πλέον προκεχωρημένων, λόγω του ισχυρού άνέμου, 12 εν όλω μικρότεροι έκτοξεύσεις έκ χαμηλοτέρου ύψους, κατά τας οποίας ο κ. Ν. Τρωϊάνος επέτυχε δύο έκτοξεύσεις διαρκείας 13 δευτερολέπτων.

Εις την 10ην έκτόξευσιν ο όλισθητής ύποστάς βλάβην, έτέθη προληπτικώς εις άχρησίαν μέχρις έπισκευής.

Αϊ πτήσεις διακόπτονται μέχρι της 25 Μαρτίου. Η έργασία των άνεμοπορικών ομάδων συνεχίζεται εις τό άνεμοπορικόν έργοστάσιόν μας παρά την οδόν Αρμένη Βραΐλα 14, όπου παρατηρείται ζωηρά κίνησις με τας έπισκευάς και τας προετοιμασίας δια την παρέλασιν της 25ης Μαρτίου.

Αγώνες εις Κοζάνην

Κοζάνη. — Την 26ην Φεβρουαρίου και πρό της έναρξεως του ποδοσφαιρικού άγώνος, περί του οποίου έγράψαμεν σχετικώς εις τό προηγούμενον φύλλον μας, έλαβον χώραν άγώνες δρόμου 200 μέτρων μετ' έμποδίων, άναδειχθέντων νικητών κατά σειράν των κάτωθι:

1ος) Φαλαγγίτης Γεώργιος Καραθάνας, 2ος) Φαλαγγίτης Έλευθεριάδης (Ηλίας και 3ος) Φαλαγγίτης Κυριάκος Γρέζος.

Ποδοσφαιρικοί άγώνες Ε.Ο.Ν. Ίωαννίνων - Άρτης

Κατά τόν άγωνα πρωταθλήματος της Περιφερειακής Διοικήσεως Ίωαννίνων - Άρτης, νικήτρια άνεδίχθη η ΧVIII Περιφερειακή Διοίκησης του Νομού Ίωαννίνων με τέρματα 3-2.

Σπάρτη - Άρκαδία

Την παρελθούσαν εβδομάδα η ποδοσφαιρική ομάδα Ε.Ο.Ν. Σπάρτης άνεμετώπισε την ομάδα Ε.Ο.Ν. Άρκαδίας δια τό πρωτάθλημα, με τέρματα Σπάρτη 2-Άρκαδία 0.

Αθλητική κίνησης εις Μεσσηνίαν

Καλάμακι. — Η Περιφερειακή Διοίκησης Ε.Ο.Ν. Μεσσηνίας κατήρτισε τό πρόγραμμα πρωταθλήματος ποτοσφαίρας (βόλεϋ μπάλλ) ως άκολουθως:

Πρώτη σειρά συναντήσεων, Κυριακή 19 Μαρτίου:

1ον) Η ομάδα Κακοβάτου θα συναντηθώ εις Έπιτάλιον με την ομάδα Έπιταλίου.

2ον) Η ομάδα Γαργαλιάνων θα συναντηθώ με την ομάδα Φιλιατρών εις Γαργαλιάνους.

3ον) Η ομάδα Μεσσήνης θα συναντηθώ εις Μελιγαλά μετά της αὐτόθι ομάδος.

4ον) Η ομάδα 1ου Τάγματος Πύλου εις Πύλον με την ομάδα VI Τάγματος Πύλου.

5ον) Η ομάδα 1ου Τάγματος Κυπαρισσίας θα συναντηθώ με την ομάδα III Τάγματος Κυπαρισσίας εις τό γήπεδον της πόλεως των.

Δευτέρα σειρά. Κυριακή 26 Μαρτίου:

1ον) Η νικήτρια ομάδα Κακοβάτου — Έπιταλίου θα συναντήση εις την Έδραν της την ομάδα Κρεσταίων.

2ον) Η νικήτρια ομάς Πύλου θα συναντηθώ με την νικήτρια ομάδα Φιλιατρών - Γαργαλιάνων εις την Έδραν της νικητριάς τούτων.

3ον) Η νικήτρια ομάς Μεσσήνης - Μελιγαλά θα συναντήση την ομάδα 1ου Τάγματος της 90ης φάλαγγος Καλαμών, εις Καλάμας.

Τρίτη σειρά. Κυριακή 2 Απριλίου:

1ον) Η νικήτρια ομάς της ύπ' αριθ. 2 συναντήσεως της δευτέρας σειράς θα συναντήση εις την Έδραν της την ομάδα Κυπαρισσίας.

Η τετάρτη σειρά συναντήσεων θα γίνη την Κυριακήν 23 Απριλίου μεταξύ της νικητριάς ομάδος της τρίτης σειράς και της νικητριάς ομάδος της ύπ' αριθ. 1 της δευτέρας σειράς εις Κρέσταινα.

Η νικήτρια της συναντήσεως της 4ης σειράς θα συναντηθώ μετά της νικητριάς της ύπ' αριθ. 3 της δευτέρας σειράς εις Κυπαρισσίαν την 23ην Απριλίου.

Οι ποτοσφαιρικοί άγώνες των Επαρχιών

Πύργος. — Την 6ην Μαρτίου συνηντήθησαν εις τό γήπεδον του Γυμνασίου Πύργου αϊ ποτοσφαιρικά ομάδες της 100ης και 101ης φάλαγγος της Ε.Ο.Ν. με άποτέλεσμα 15-11 και 15-9.

Επίσης συνηντήθησαν αϊ ομάδες ποτοσφαίρας της 103ης και 104ης φάλαγγος Ε.Ο.Ν. Περιφ. Διοικήσεως Ηλείας εις τό γήπεδον του Γυμνασίου Αμαλιάδος με άποτέλεσμα 15-10 και 15-12.

Γύθειον. — Όμοίως την Κυριακήν 5ην Μαρτίου συνηντήθησαν εν Γυθείω αϊ ποτοσφαιρικά ομάδες θηλέων Ε.Ο.Ν. Περιφ. Διοικήσεως θηλέων Γυθείου και Άρεοπόλεως με άποτέλεσμα 15-2 και 15-4.

Αγρίνιον. — Η συνάντησις των ποτοσφαιρικών ομάδων Περιφερειακών Διοικήσεων Ίωαννίνων και Αιτωλοακαρνανίας εν Αγρινίω έπραγματοποιήθη την Κυριακήν παρά τό άθλιον του καιρού με άποτέλεσμα κατά τό πρώτον ήμιχρόνιον 1-1. Κατόπιν ο άγών διεκόπη άνευ άποτελέσματος.

Οι Σχηματισμοί Πρωτεύουσας

ΑΙ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΕΟΡΤΗΝ

Εξαιρετικώς μεγαλοπρεπής προηνύεται έφέτος ο έορτασμός της έπετειού της Έθνικής Άνεξαρτησίας, εις την οποίαν η Ε.Ο.Ν. λαμβάνει μέρος δια της συμμετοχής της εις πρωτοφανή εις όγκον και παράστασιν παρελάσεως, οργανώσεως θεατρικών παραστάσεων και διαλέξεων.

Ούτω, συμφώνως προς τό καταρτισθέν παρά της Κεντρικής Διοικήσεως της Ε.Ο.Ν. πρόγραμμα, την 22αν Τρέχοντος θα δοθώ υπό την προστασίαν της κ. Λέλας Μεταξά του Άρχηγού συμφωνική συναυλία της Όρχήστρας του Ραδιοφωνικού Σταθμού Αθηνών υπό την διεύθυνσιν του κ. Εϋαγγελάτου υπέρ της στολής του Φαλαγγίτου. Εις την συναυλίαν, ήτις θα δοθώ εις τό θέατρον Κοτοπούλη την 6.30' μ. μ., θα παραστή και ο Άρχηγός. Όλόκληρον τό α' μέρος της συναυλίας κατηρτίσθη έξ ολοκλήρου από έργα των Έλλήνων συνθετών κ. κ. Μ. Βάρδολη, Δ. Λαυράγκαν, Α. Εϋαγγελάτου, Δ. Λεβίδη και Μαν. Καλομοίρη. Τό δέ β' μέρος περιλαμβάνει έργα των Βέμπερ, Σούμπερτ και Βάγνερ.

ΘΕΑΤΡΙΚΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

Η Διοίκησης Άνωτάτων Σχολών οργανώνει εν συνεχεία πανηγυρικήν παράστασιν εις τό θέατρον «Όλύμπια» και ώραν 10 μ. μ. με τό έργον του γνωστού λογιού συγγραφέως κ. Βελισ. Φρέρη «Μπροστά στο θάνατον», ή δράσις του οποίου στρέφεται γύρω από την έποποιία της ολοκαυτώσεως της Μονής του Άρκαδίου, θα έρμηνευθώ δέ άποκλειστικώς από Φαλαγγίτας και Φαλαγγίτσας της Δ. Α. Σ. Θα έπακολουθήσουν Κρητικά διςτιχα (Μαντινάδες) συνοδεία δοκίμου Κρητικής λύρας και εν συνεχεία ο κ. Μπούργος εϋγενώς προσφερθείς θα άπαγγείλη τά ποιήματα: «Άστραπόγιαννος» του Βαλαωρίτου και τό «Μαρτύριον του όσιου Σεραφείμ εις τόν Έλικώνα» του κ. Άγγέλ. Σικελιανού, με μουσικήν υπόκρουσιν άρπας. Εις την εορτήν θα παραστούν ο Άρχηγός και τό Υπουργικόν Συμβούλιον.

Επίσης την 26ην Μαρτίου και ώραν 11 π. μ. εις τό θέατρον Κοτοπούλη (Ρέξ) θα παιχθώ πρωτοβουλία της Διοικήσεως θηλέων Αθηνών τό πατριωτικόν δράμα τά «Σουλιωτόπουλα δέν πέθαναν» του κ. Ν. Τσεκούρα με μουσικήν του κ. Τ. Γλυκοφρύδη. Την παράστασιν θα τιμήση δια της παρουσίας του ο Άρχηγός και τό Υπουργικόν Συμβούλιον.

Την 27ην Μαρτίου θα δοθώ επίσης εις τό θέατρον Κοτοπούλη και ώραν 6.30' μ. μ. τό πατριωτικόν έργον του κ. Μ. Άνύσιου «Ήλθε μιά μέρα», ειδικώς γραφέν δια την Ε.Ο.Ν.

ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΟΝΗΝ

Την παραμονήν του έορτασμού της έπετειού της Έθνικής Άνεξαρτησίας τμήματα της Ε.Ο.Ν. της Περιφερειακής Διοικήσεως Πρωτεύουσας θα στέψουν τούς άνδριάντας των ήρώων της Έλληνικής Έπανάστασεως.

Την ίδίαν ήμέραν η Ε.Ο.Ν. και ώραν 7.30' μ. μ. τελεί εις την αίθουσαν του «Παρνασσού» φιλολογικόν μνημόσυνον των πεσόντων κατά την Έπανάστασιν με όμιλήτην τόν κ. Αποστόλον Δασκαλάκη και με θέμα: «Διδάγματα έκ του Άγώνος της Έλευρεθίας δια τας Έλληνικάς γενεάς», εις τό όποιον θα παραστή ο Άρχηγός και τό Υπουργικόν Συμβούλιον. Μετά την όμιλίαν του κ. Δασκαλάκη θα άνακονιωθούν και τά άποτελέσματα του προκηρυχθέντος ποιητικού διαγωνισμού δια τό έμβατήριον της Ε.Ο.Ν. και θα άπονεμηθούν τά διπλώματα και τά χρηματικά βραβεία εις τούς συγγραφείς των τριών προκριθησέντων έργων.

ΤΗΝ 25ην ΜΑΡΤΙΟΥ

Κατά την ήμέραν του έορτασμού, συμφώνως προς τό καταρτιζόμενον πρόγραμμα, θα λάθω χώραν μεγαλειώδους και πρωτοφανής εις όγκον και μεγαλοπρέπειαν παρέλασις της Ε.Ο.Ν., εις την οποίαν θα λάβουν μέρος 35.000 Φαλαγγίται και Φαλαγγίτισσαι της Περιφερειακής Διοικήσεως Πρωτεύουσας και της Δ. Α. Σ.

Εις την παρέλασιν θα συμμετάσχουν και άντιπροσωπεύει των Περιφερειακών Διοικήσεων Επαρχιών μετά των σημαιών των, οι Παλαιοί Πολεμισταί, τά τάγματα έθελοντών εργασίας και αϊ εργατοϋπαλληλικά οργανώσεις.

Μετά τό πέρας της παρελάσεως αϊ φάλαγγες της Ε.Ο.Ν. θα κατευθυνθούν εις την πλατείαν του Συντάγματος, όπου θα όμιλήσουν ο Κυβερνητικός Έπίτροπος κ. Α. Κανελλόπουλος και οι κ. κ. Περιφερειακοί Διοικηταί.

Τό γενικόν πρόσταγμα της παρελάσεως της Ε.Ο.Ν. και των λοιπών συμμετεχόντων εις αὐτήν θα έχη ο Διευθυντής της Στρατιωτικής Εκπαιδεύσεως της Νεολαίας λοχαγός κ. Α. Θεοτικός.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Την προπερασμένην Πέμπτην, 3ην Τρέχ., έγένετο εις τό άμφιθέατρον της Άνωτάτης Σχολής Οικονομικών και Έμπορικών Έπιστημών, ή τρίτη έκ της καθορισθείσης σειράς διαλέξεις, υπό του καθηγητού της Πολιτικής Οικονομίας κ. Τουρνάκη. Κατ' αὐτήν παρευρέθησαν ο Άρχηγός, ο Υφυπουργός Τύπου και Τουρισμού, ο Κυβερνητικός Έπίτροπος Αλέξ. Κανελλόπουλος, καθηγηταί του Παλτεχνείου, ο Πρύτανης της Δ.Α.Σ.Ο. και Ε.Ε. μετά των καθηγητών της Σχολής και άπαντες οι σπουδασταί αὐτής, καθώς και Φαλαγγίται της Υποδιοικήσεως της Δ.Α.Σ.

Πρό της όμιλίας του κ. καθηγητού, άνελθών επί του βήματος υπό τας ένθουσιώδεις έκδηλώσεις των παριστάμενων ο Κ.Ε.Ν. άνέπτυξε την όλην δημιουργικήν δοξασιν του Νέου Κράτους, και άναφερόμενος εις την ειδικήν φροντίδα της Έθνικής Κυβερνήσεως δια την όχύρωσιν της χώρας, ετόνισεν ότι αὐτή δέν άποτελεί έκδηλωσιν έδαφικών βλέψεων, αλλά σκοπεύ άποκλειστικώς και μόνον την εξασφάλισιν της ειρήνης του Έλληνικού λαού. «Ητις προσπάθεια και φροντίς, βοηθήσεως και της έγκαταστάσεως κοινωνικής δικαιοσύνης, μίαν και μόνην έχει φιλοδοξίαν, πώς θα καταστή τό ψωμί του Έλληνικού λαού, πού τό ποτίζει με τόν ιδρώτα του, γλυκύτερον.

Περί ώραν 7 και 15' κατέφθασεν ο Άρχηγός συνοδευόμενος υπό του Υφυπουργού Τύπου και Τουρισμού, γενόμενος δεκτός υπό των ένθουσιώντων Σπουδαστών δια παρατεταμένων χειροκροτημάτων.

Αφού ο Πρύτανης της Σχολής καθώρισε συνοπτικώτατα τόν σκοπόν και τό πρόγραμμα των διαλέξεων, τας οποίας άνέλαβον οι καθηγηταί της Σχολής και ο Διοικητής της Φάλαγγος Α.Σ.Ο.Ε.Ε. διεβεβαίωσε τόν Άρχηγόν δι' όλίγων, αλλά μεστών λόγων, δια την πίστιν των σπουδαστών προς τό πρόσωπόν του, τόν λόγον έλαβεν ο καθηγητής κ. Τουρνάκης.

Ο κ. Καθηγητής απέκρουσε διάφορους κακοπίστους θεωρίας στρεφόμενας κατά της ζωτικότητας και βιωσιμότητας της Έλληνικής Φυλής, και ίδίως την θεωρίαν του Δημοψιην (όστις ισχυρίζετο ότι η Έλλάς μόνον μικρή Δημοκρατία έμπορική, όπως η Βενετία, θα γίνη όποιανδήποτε και άν καταβάλη προσπάθειαν).

Καταλήγων ο κ. Τουρνάκης, είπε: «Πρωταρχικός δρος δια τούς νέους είναι η πίστις η ηγασία προς ένα ίδανικόν, η πίστις προς τό άκατάλυτον μεγαλείον της Έλλάδος. Τό Νέον Κράτος έκαθάρισε τό έδαφος από τας ζιζάνιας και τά άγκάθια του κομμουνισμού και του κομματισμού, η δέ άκάματος σκαπάνη του προοδευτικού Κυβερνήτου μας άνοίγει πάντοτε λεωφόρους από όπου θα περάσουν οι λεγεώνες των έπερχόμενων γενεών».

Ακολουθώς υπό τας ένθουσιώδεις ζητωκραυγάς των

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οι Σχηματισμοί Πρωτεύουσας

παρισταμένων ο 'Αρχηγός ανέλθων ἐπὶ τοῦ βήματος ὡμίλησε δι' ὀλίγων πρὸς τοὺς σπουδαστάς, ὡς ἑξῆς:

«Ἦρθα εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῆς Σχολῆς σας διὰ νὰ ἐκφράσω εἰς τοὺς καθηγητάς τὴν ἱκανοποίησίν μου διὰ τὰς διαλέξεις αὐτῶν καὶ διὰ νὰ ἀκούσω τὸν κ. Τournākyn. Χαίρω διὰ τὴν ὁμιλίαν του καὶ λυποῦμαι ἂν δὲν μπορέσω νὰ ἀκούσω καὶ τοὺς ἄλλους».

Διεπαιστώθη ἀπολύτως ὅτι οἱ Φαλαγγῖται τῆς 'Ανωτάτης 'Εμπορικῆς Σχολῆς εὐρίσκονται ἀκατάβλητοι στὴν πρώτη γραμμὴ τοῦ ἀγῶνος ποῦ διεξάγει τὸ 'Ελληνικὸν 'Ἔθνος γιὰ τὴν ἀναγέννησίν του, σύμφωνα μὲ τὴν κατευθύνσεις τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ ὅτι τίποτε δὲν δύναται οὔτε θὰ δυνηθῇ νὰ τοὺς ἐκτρέψῃ ἀπὸ τὸν δρόμον αὐτόν.

—Τὴν 9ην τρέχοντος μηνὸς ἐγένετο ἡ ἑβδομαδιαία συγκέντρωσις τῆς Νομικῆς Σχολῆς τῆς Ὑποδιοικήσεως Πανεπιστημίου τῆς Δ.Α.Σ. Κατ' αὐτὴν παρέστη ὁ Κ.Ε.Ν. κ. 'Αλέξ. Κανελλόπουλος, γενόμενος δεκτὸς μὲ ἐνθουσιασμόν ὑπὸ τῶν παρευρισκομένων Φαλαγγιτῶν, ὅτινες κατέκλυζον τὰς αἰθούσας τῆς Δ.Α.Σ. Πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας Φαλαγγίτας, μετὰ τὴν ἀναφορὰν τοῦ ὑπευθύνου, ὡμίλησεν ὁ Κ.Ε.Ν. ἐκφράσας τὴν εὐαρέσκειάν του διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς συγκεντρώσεως. 'Ανεφέρθη μετὰ τοῦ ἄλλων εἰς τὰς κακοδοúlους φήμας διαφόρων ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι στρέφονται ἐναντίον τῆς Νομικῆς Σχολῆς.

«Μοῦ προξενεῖ πικρίαν καὶ συντριβὴν, εἶπεν, ἡ κατηγορία ζηλοφθόνων ὅτι ἐφάνητε ἐπιλήσιμονες τῶν παραδόσεων τῆς Σχολῆς μας, ἥτις ἀνέκαθεν ὑπῆρξε πρωτόπορος εἰς τοὺς 'Εθνικοὺς ἀγῶνας. Εἶναι ἀνάγκη, ἐτόνισε, νὰ ἀντιληφθῶν ὅτι κύριον αὐτοῦ τὴν πραγματικότητά καὶ νὰ ἀποδείξητε ὅτι δὲν ἐξοργίζετε τὰς παραδόσεις, αἱ ὁποῖαι εἰς τὸ πρόσωπόν σας θὰ ἐπαναζήσουν καὶ θὰ διατηρηθῶσιν ἀπαράσφαυτοι». Καθορίσεν δὲ τὸν σκοπὸν τοῦ ἐπιστήμιονος εἰς τὸ πλῆσιον τῶν ἀρχῶν μας, ὑπεστήριξεν ὅτι αὐτὸς εἶναι διάφορος τοῦ δικολαβισμοῦ, καὶ τῆς προσπάθειας ὑπερασπίσεως ἢ κατηγορίας, ἥτις ἐπαγγελματοποιεῖ τὴν ἐπιστήμην, ἀλλὰ εἶναι κοινωνικὴ λειτουργία καὶ πνευματικὴ ἀποστολή.

«Εἶσθε, εἶπεν, οἱ κατ' ἐξοχὴν λειτουργοὶ τοῦ δικαίου, τοῦ 'Ελληνικοῦ, τοῦ 'Εθνικοῦ, τοῦ κοινωνικοῦ δικαίου, τὸ ὁποῖον παρηγκωνίσθη ὑπὸ τῆς καταλυτικῆς κεφαλαιοκρατίας καὶ τοῦ Μαρξισμού. Ἡ ἄσκησις τοῦ λειτουργήματος αὐτοῦ δὲν πληροῦται ἐξ ὀλοκλήρου διὰ τῆς ἀπονομῆς οὐδὲ καὶ τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ δικαίου. 'Ανάγεται εἰς τὴν βαθύτερον καὶ οὐσιαστικώτερον. Εἶσθε φυσικῶς τεταγμένοι διὰ τὴν ἐξέυρεσιν καὶ θεμελίωσιν κανόνων ἐυρύτερων, ὅτινες ὑπαγορεύονται ἀπὸ τὴν κοινωνικὴν ζωὴν, τὰς ἀνάγκας τῆς κατὰ τὴν συνείδησιν τοῦ 'Ἔθνους».

Περαιτέρω ἀποδείξας τὸ ἐπιζήμιον τοῦ Nec Facere τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ Κράτους ὑπέδειξε τὴν κοινωνικὴν, ἔθνην καὶ ἠθικὴν ἀνάγκην καὶ σκοπιμότητα τῆς παρεμβαστικῆς δράσεως τοῦ Νέου Κράτους, χαρακτηριστὴς τὴν ὑπὲρ τοῦ ὅλου πολιτικὴν του ὡς οὐσιαστικὴν ἐλευθερίαν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἀνελευθερίαν τοῦ παρελθόντος.

—Τὴν 10ην τρέχοντος ἐγένετο ἡ ἑβδομαδιαία συγκέντρωσις τῆς 'Ιατρικῆς Σχολῆς τῆς Ὑποδιοικήσεως Πανεπιστημίου. Εἰς τὴν συγκέντρωσιν παρασταθεὶς ὁ Κ.Ε. ὡμίλησε πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας φοιτητάς.

«Ετόνισε κατ' ἀρχὴν τὸ ἐνιαῖον τῆς ἐπιστήμης κατ' ἀντιστοιχίαν πρὸς τὴν καθολικότητα τοῦ πνεύματος, ἀποδείξας τὸ ἀδόκιμον τοῦ ἰσχυρισμοῦ ἐκείνου, ὅτινες υποστηρίζουν ὅτι ἡ κοινωνικὴ καὶ ἔθνην ζωὴ εἶναι δι' ἐκείνους, ὅτινες ἔλαβον ὀρισμένην ἐπιστημονικὴν κατεύθυνσιν.

«Δὲν μπορεῖτε νὰ παραμένετε μακρὰν τῆς κρατικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς τοῦ 'Ἔθνους μας. Ἡ 4η Αὐγούστου ἔγινε διὰ νὰ μὴν ὑπάρχῃ ἐκμετάλλευσις ἀπὸ τάξεως ἢ φατρίας τῆς κρατικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς. Θὰ ὑπάρχῃ πνευματικὴ ἡγεσία ἀξιολογημένη, αὐτὴν πρέπει νὰ κατακτήσετε».

'Αναφερόμενος ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ περιεχόμενον τῆς 'Ιατρικῆς 'Επιστήμης καὶ τὸν στενὸν σύνδεσμον τοῦ ἱατροῦ πρὸς τὴν κοινωνικὴν ζωὴν, ἐχαρακτήρισεν αὐτὴν ὡς δημιουργίαν, διότι δὲν περιορίζεται εἰς τὴν καταστολὴν τοῦ πόνου, ἀλλὰ ἐπιδιώκει καὶ τὴν πρόληψιν τῶν δεινῶν.

Πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν φροντίδα τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου, τὸ ὁποῖον μεριμνᾷ διὰ τὴν ὕλην εὐμερίαν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἠθικὴν ἀνύψωσίν του καὶ δημιουργεῖ ἀληθινὰς προϋποθέσεις.

—Κατόπιν τετραμήνου εἰς τὴν Σχολὴν τῆς Ε.Σ.Σ.Ε. φοιτήσεως καὶ εὐδοκίμου ὑπηρεσίας εἰς τὴν Φάλαγγα τῆς Σχολῆς, ἀνεχώρησαν διὰ τὰς ἔδρας τῶν 150 δόκιμοι ἀξιωματικοὶ τῆς Ε.Ο.Ν.

Πρὸς τοὺς ἀναχωρήσαντας συναγωνιστάς, εἰς τὴν συγκέντρωσιν ἀπάντων τῶν σπουδαστῶν τὴν 9ην μ.μ. τῆς 10ης τρ. μηνός, ὡμίλησεν ὁ Κ.Ε. τῆς Ε.Ο.Ν. κ. 'Αλέξ. Κανελλόπουλος.

Κατὰ τὴν συγκέντρωσιν παρέστησαν ὁ Πρύτανης τῆς Α.Σ.Ο.Ε.Ε., οἱ καθηγηταὶ τῆς Ε.Σ.Σ.Ε. καὶ Τ.Τ.Τ. καὶ τὸ ἐπιτελεῖον τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως καὶ Δ.Α.Σ. καὶ μεγάλος ἀριθμὸς Φαλαγγιτῶν τῶν Ὑποδιοικήσεων Ἀνωτάτων Σχολῶν.

Φαλαγγῖται τῆς Ε.Σ.Σ.Ε. καὶ Τ.Τ.Τ., παρατεταγμένοι ἀπὸ τῆς ὁδοῦ μέχρι τῆς αἰθούσης, ἀπέδωσαν τιμὰς εἰς τοὺς ἐπισήμους.

Ὁ Κ.Ε., ἐπιθεωρήσας τὸ παρατεταγμένον τμήμα, εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἶθουσαν τῆς συγκεντρώσεως. 'Ενταῦθα οἱ κατακλύζοντες τὴν αἶθουσαν Φαλαγγῖται ἐπεφύλασσον εἰς τὸν κ. 'Επίτροπον ἐξαιρετικὴν ὑποδοχὴν. Μετὰ τὴν ἀναφορὰν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ε.Σ.Σ.Ε. παρέμειναν ὄρθιοι χειροκροτοῦντες τὸν Κ.Ε. ἐπὶ δεκάλεπτον.

Τὸν Κ.Ε. προσεφώνησεν ἐκ μέρους τῶν Φαλαγγιτῶν ὁ Διοικητὴς τῆς Φάλαγγος, ἐκφράσας τὴν χαρὰν καὶ τὴν συγκίνησιν τῶν συναγωνιστῶν του διὰ τὴν τιμὴν τῆς ἐκεί ἐπισκέψεώς του.

Ἐν συνεχείᾳ ἐτόνισε τὴν πίστιν εἰς τὸ ἔργον τῶν Συνεταριστῶν, καταλήξας:

«Ὅ,τι ἀπὸ μᾶς ἐξαρτᾶται θὰ τὸ πράξωμεν γιὰ νὰ Σὲ βοηθήσωμεν εἰς τὸ βαρὺ καὶ ἐπίπονον ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβες ἐναντί τοῦ 'Ἔθνους, ἐναντί τοῦ Βασιλέως καὶ ἐναντί τοῦ 'Αρχηγοῦ».

'Ακολουθῶς ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Κυβερνητικὸς 'Επίτροπος, εἰπὼν:

«Ἐχω, συναγωνισταί, ἕνα περίεργον συναίσθημα ἀπευθυνόμενος πρὸς σᾶς. Συναίσθημα εὐγνωμοσύνης γιὰ τὰ λόγια, τὰ ὁποῖα ἐξεφράσατε διὰ τοῦ Διοικητοῦ σας, ποὺ εἶναι ἐκ τῶν παλαιότερων συναγωνιστῶν μου καὶ λυτῆς, διότι πρόκειται αὔριο νὰ σᾶς ἀποχωρισθῶ καὶ χαρὰς, διότι δι' ὑμῶν ἐξεργασμένων ὡς βαθμοφόρων ἡ Ε.Ο.Ν. θὰ ὠφεληθῇ τὰ μέγιστα». Ἐτόνισε τέλος τὴν σημασίαν τῆς ἐνισχύσεως τῶν τάξεών μας διὰ τῶν ἀναχωρούντων στελεχῶν, εἰπὼν: «Ἐνας καινούργιος ἀνεμὸς ἀναδημιουργίας θὰ ριπίσῃ τὰς σημαίας τῆς Ε.Ο.Ν.».

'Υπεγράμμισε τὴν ἀποστολὴν τοῦ Συνεταριστοῦ καὶ τὰς ἐλπίδας τὰς ὁποίας στηρίζει τὸ 'Ἔθνος ἐπὶ τῆς ἐργασίας του. Ἐτόνισε ὅτι ἡ γῆ καὶ τὸ πνεῦμα, δηλαδὴ ἡ Ε.Ο.Ν. εἶναι τὸ μέλλον τῆς 'Ελλάδος. Ὑπεγράμμισεν ὅτι ἕνας εἶναι ὁ 'Αρχηγός, ὁ Ι. Μεταξάς, καὶ ἕνας ὁ ἀγὼν, ὁποῖνος εἴμεθα ὅλοι μαχηταί, ὁ Ἀγὼν τῆς 4ης Αὐγούστου, ὅτι μίαν εἶναι ἡ ἰδεολογία μας, ὁ 'Ελληνισμός. Καὶ κατέληξε: «Πορευθῆτε πρὸς τὴν γῆν, ἐργασθῆτε ἀγαπῶντες καὶ ἐργαζόμενοι ἀγαπήσατε τὸ μέλλον τῆς 'Ελλάδος».

—Τὴν 10ην τρέχοντος μηνὸς ἐγένετο ἡ ἑβδομαδιαία συγκέντρωσις τῆς δυνάμεως τῆς Ὑποδιοικήσεως Πανεπιστημίου Σχολῆς, εἰς τὴν μεγάλῃν αἶθουσαν αὐτῆς. Κατὰ τὴν συγκέντρωσιν ταύτην ἐγένετο ἡ 4η διάλεξις μὲ θέμα: «Τὰ αἷτια ἄτνια ἐδημιούργησαν τὴν κατάστασιν τῆς Νεολαίας μας πρὸς τὴν 4ην Αὐγούστου» ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ΙΙΙ Γραφείου τῆς Ὑποδιοικήσεως. Παρέστησαν ὁ Κυβερνητικὸς 'Επίτροπος κ. 'Αλέξ. Κανελλόπουλος καὶ οἱ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς διαλέξεως ὁ Κ.Ε.Ν. ἀνέπτυξεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὴν σημασίαν τῶν τοιοῦτων συγκεντρώσεων καὶ συνεπλήρωσεν εἰς ὀρισμένα σημεῖα τὰ ὑπὸ τοῦ διηγητοῦ ἀναπτύσσεντα.

—Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Ε.Μ.Π. ἐγένετο τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα μάθημα ἀσυρμάτου τηλεπικοινωνίας. Ἐπίσης ἡ 4η διάλεξις τῆς σειρᾶς καὶ προπαίδευσιν ἀπάσης τῆς δυνάμεως, καθὼς καὶ τοῦ οὐλαμοῦ.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οι Σχηματισμοί Πρωτεύουσας

—'Επίσης εἰς τὴν Μαράσλειον Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν ἐγένετο προκαταρκτικὴ παρέλασις διὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Τμήματος κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου.

—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἡ Ὑποδιοίκησις Πανεπιστημίου τῆς Δ.Α.Σ. καὶ ἡ Ὑποδιοίκησις τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν Θηλέων διωργάνωσαν ἀπὸ κοινοῦ ἐκδρομὴν εἰς Μαραθῶνα.

Φαλαγγῖται καὶ Φαλαγγίτισσαι μὲ τοὺς βαθμοφόρους τῶν ἐπὶ κεφαλῆς, παρὰ τὸν ἐλλεινὸν καιρὸν, μετέβησαν εἰς Μαραθῶνα, ὅπου ἐπεσκέφθησαν τὰ ἐκεῖ ἔργα ὑδρεύσεως. Μετὰ μικρὰν ἀνάπαυσιν συνέχισαν τὴν ἐκδρομὴν τῶν εἰς Μπογιάτι. Τὴν ἡμέραν τῶν διηλθον οἱ ἐκδρομεῖς ἐν πνεύματι συναδελφώσεως, χορεύοντες ἑλληνικοὺς χοροὺς καὶ τραγουδῶντες πατριωτικὰ ἄσματα.

Οἱ ἐπὶ κεφαλῆς βαθμοφόροι ὡμίλησαν πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ Φαλαγγίτισσας ἀναπτύξαντες τὴν ἀποστολὴν τῆς Ε.Ο.Ν. διὰ τοὺς σπουδαστάς, ὡς φυτῶν μελλούσης πνευματικῆς ἡγεσίας καὶ τὰ καθήκοντα τῶν μελῶν τῆς ἐναντι τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τοῦ 'Αρχηγοῦ, ὅστις μετὰ τῆς πατρικῆς στοργῆς περιβάλλει τὴν Νεολαίαν, ἥτις εἶναι προσωπικὸν τοῦ δημιουργήματός.

Μὲ ἀκράτητον ἐνθουσιασμόν καὶ ζωηροτάτας ἐκδηλώσεις ἐψάλη ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν ὁ ὕμνος τῆς Νεολαίας.

Οἱ ἐκδρομεῖς τὴν ἑσπέραν ἐπέστρεψαν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀφοῦ διηλθον μίαν ὑπέροχον ἡμέραν πλήρη ἐθνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ.

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Διὰ διαταγῆς τοῦ 'Αρχηγοῦ ὀνομάσθη Συνεργάτης τῆς Ε.Ο.Ν. Α' τάξεως (Χρυσὸν Σῆμα) ὁ κ. Πέτρος Κανελλόπουλος.

ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Γενικὴ συγκέντρωσις καὶ προετοιμασία εἰς ὅλας τὰς Ὑποδιοικήσεις καὶ τοὺς Ὑποτομείς διὰ τὴν παρέλασιν τῆς 25ης Μαρτίου. Ἐπίσης πυρετωδῶς προετοιμαζόνται διὰ τὴν παράστασιν τοῦ ἔργου «Τὰ Σουλιωτόπουλα δὲν πέθαναν» τὸ ὁποῖον θὰ δοθῇ τὴν 26ην Μαρτίου εἰς τὸ εὐγενὲς παραχωρηθὲν θέατρον «Ρέξ» (Κοτοπούλη).

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 25ης Μαρτίου ἡ χορὸς τῆς Διοικήσεως θὰ τραγουδῇ ἀπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν ἔθνην τραγούδια ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς κ. Τ. Γλυκοφρύδης.

—Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Θηλέων Ἀνωτάτων Σχολῶν τακτικώτατα γίνονται αἱ συγκεντρώσεις τῶν Φαλαγγιτισσῶν ὡς καὶ τὰ μαθήματα. Τὴν Κυριακὴν 12ην τοῦ μηνὸς ἐγένετο ἐκδρομὴ Φαλαγγιτισσῶν εἰς Μαραθῶνα μὲ πλοῦσιον πρόγραμμα. Προκειμένου τὴν 1ην Ἀπριλίου νὰ λειτουργήσῃ ὁ Οἶκος Φοιτητρίας, ἤρχισεν ἤδη νὰ ἐτοιμάζεται ὁ κατάλογος τῶν Φοιτητῶν αἵτινες θὰ στεγασθοῦν εἰς τὸν «Οἶκον».

Εἰς τὸν προκνουχθέντα διαγωνισμόν τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Θηλέων Πρωτεύουσας μὲ θέμα: «Ἡ θέσις τῆς Ἑλληνίδος εἰς τὴν Ε.Ο.Ν.», τὸ βραβεῖον ἔλαβεν ἡ Φαλαγγίτισσα τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Ἀνωτάτων Σχολῶν Ἀντιγόνη Βρυώνη, τῆς ὁποίας ἡ βραβευθεῖσα ἔκθεσις θὰ δημοσιευθῇ προσεχῶς εἰς τὴν «Νεολαίαν».

—Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Θηλέων Ἀθηνῶν ζωηροτάτη ἡ κίνησις εἰς τοὺς Ὑποτομείς τῆς. Τὰ μαθήματα καὶ αἱ συγκεντρώσεις συνεχίζονται, συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα. Τακτικὰ ἐπίσης ἐξακολουθεῖ ὁ ἐκκλησιασμός τῶν Φαλαγγιτισσῶν εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Θηλέων Βορρᾶ, ὅπως καὶ αἱ ἐκπαιδευτικαὶ καὶ ψυχολογικαὶ συγκεντρώσεις.

—Ὁ Δῆμος Ἀθηναίων παρεχώρησεν εἰδικὰ ψαλιδία κλαδεύματος, μὲ τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ προβοῦν εἰς τὴν περιποίησιν μικρῶν δασυλλίων οἱ Ὑποτομείς τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Βορρᾶ καὶ τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Νότου.

—Μὲ προθυμίαν μεγάλῃν ἐνεγράφησαν νέα μέλη εἰς τὸ Καλαμάκι. Οὕτω ἀποτελέσθη ὁμάς, ἥτις ὑπάγεται εἰς τὸν Ὑποτομέα Παλαιοῦ Φαλήρου.

—Τακτικώταται ἔγιναν καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα αἱ συγκεντρώσεις τῶν Ὑποτομῶν.

—Εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐξακολουθοῦν αἱ συγκεντρώσεις. Ἡ Διοικήτρια τῆς Ὑποδιοικήσεως, ἐπισκεφθεῖσα τοὺς Ὑποτομείς, ἐμεινεν ἀπολύτως ἱκανοποιημένη διὰ τὸν ἀκράτητον ἐνθουσιασμόν καὶ τὴν προθυμίαν, τὴν ὁποίαν ἐπιδεικνύουσιν αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσαι.

ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Κατόπιν τῆς σχετικῆς διαταγῆς καὶ μετὰ τὴν σύσκεψιν τῶν ὑπευθύνων Προνοίας ὁργανοῦνται τὰ κατὰ Ὑποδιοίκησιν Τμήματα, διὰ τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος Προνοίας καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν Πρωτεύουσας.

—Ἡ ὑπὸ τὸν κ. Γλυκοφρύδην μεγάλη ὀρχήστρα τῆς περιφέρειας καταρτίζεται λίαν συντόμως, οὕτως ὥστε τμήμα αὐτῆς νὰ συμμετάσχη εἰς τὴν θεατρικὴν παράστασιν τῆς 27ης Μαρτίου.

—Ἐξ ἄλλου ἐγένετο προμήθεια 250 ἐπιτραπέζιων παιχνιδίων, ἅντια καὶ θὰ διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς διαφόρους Ὑποτομείς τῆς περιφέρειας, πρὸς ψυχαγωγίαν τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων. Ἐπίσης ἐκτός τῶν ἄνω παιχνιδίων παρηγγέθησαν καὶ 100 σκάκια πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, τὴν ἐκμάθησιν τοῦ ὁποῖου ἀνέλαβον νὰ διδάξωσι μέλη τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων σκακιστῶν, εὐγενὲς προσφερθέντα. Σχετικῶς τὸ ἀρμόδιον τμήμα τῆς Διοικήσεως Ψυχαγωγίας μετὰ παρέλευσιν ἀρκετοῦ χρόνου θὰ προκηρῇ καὶ σχετικὸν διαγωνισμόν.

—Ἐπὶ τῇ προεγγύσει τῆς 25ης Μαρτίου, παρατηρεῖται ἀληθὲς ὁργασμός εἰς ἅπαντα τὰ τμήματα τῆς περιφέρειας. Αἱ στρατιωτικαὶ ἀσκήσεις ἐξακολουθοῦν τακτικώταται, τῇ ἐπιβλέψει ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατεύματος, διὰ τὴν μεγάλῃν παρέλασιν τῆς 25ης Μαρτίου.

Κατόπιν διαταγῆς τοῦ κ. Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, τὴν Διοίκησιν Ὑποδιοικήσεως Νότου ἀνέλαβεν ὁ κ. Μπάτας, ὅστις καὶ παρευρέθη εἰς τὴν σεμνὴν τελετὴν τῆς ἱσοπεδώσεως τοῦ χώρου τοῦ Γυμνασίου Καλλιθέας. Ὁ χώρος οὗτος θὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν στρατιωτικὴν καὶ ἀθλητικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν Φαλαγγιτῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως. Εἰς τὴν τελετὴν παρευρέθησαν ὁ Δήμαρχος Καλλιθέας, ὁ κ. Γυμνασιάρχης καὶ καθηγηταὶ τοῦ Γυμνασίου, ὡς καὶ τὸ Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου Γονέων. Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς ὡμίλησεν ὁ κ. Γυμνασιάρχης, ἐξάρας τὴν δημιουργικὴν προσπάθειαν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἑθνικῆς Κυβερνήσεως τῆς 4ης Αὐγούστου πρὸς ἐξύψωσιν τῆς Νεολαίας. Ἀκολουθῶς ὡμίλησεν ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Γονέων ἀναπτύξας τὴν σημασίαν τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς καὶ τὴν ἐπίδρασιν ταύτης εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος τῶν νέων.

ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚ. ΘΗΛΕΩΝ ΑΤΤΙΚΟΒΟΙΩΤΙΑΣ

Ἡ Διοικήτρια τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Θηλέων Ἀττικοβοιωτίας, συνοδευομένη ὑπὸ τῆς Ὑπαπιστρίως αὐτῆς, μετέβη πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν Σχηματισμῶν Μεσογείων. Ἐπὶ εὐκαιρίᾳ ἡ Περιφερειακὴ Διοικήτρια ἔδωκε διαφόρους ὁδηγίας πρὸς τὰς βαθμοφόρους διὰ τὴν ἐν γένει λειτουργίαν καὶ ἐμφάνισιν τῶν Σχηματισμῶν.

—Αἱ Σκαπάνισσαι τοῦ Τμήματος Παιανίας παρηκολούθησαν διάλεξιν περὶ τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος τοῦ Χριστιανοῦ καὶ ἰδία τοῦ Ἑλλήνος.

—Ὡσαύτως διάλεξις ἐδόθη εἰς τὸ Κορωπὶ περὶ «Πατριδὸς καὶ περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀγωγῆς τοῦ Λυκοῦργου εἰς τὰς Σπαρτιάτιδας».

—Εἰς τὴν Κερατέαν ἐπίσης τακτικῶς γίνονται διαλέξεις θρησκευτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ περιεχομένου, τὰς ὁποίας μετὰ προθυμίας καὶ ἐνθουσιασμοῦ παρακολουθοῦν αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσαι.

—Μεγάλῃ προετοιμασίᾳ γίνεται εἰς τὸν Σχηματισμὸν

Καλυθίων διὰ τὸν μεγαλοπρεπέστερον ἑορτασμόν τῆς Ἑθνικῆς μας Ἑορτῆς.

—Ἐν γένει ἡ κίνησις τῶν Σχηματισμῶν Μεσογείων εἶναι λίαν ἱκανοποιητική.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ.—Αἱ συγκεντρώσεις ἐξακολουθοῦν μὲ τὸ αὐτὸ πάντοτε ἐνδιαφέρον εἰς ὅλας τὰς Ὑποδιοικήσεις καὶ Σχηματισμοὺς τοῦ Νομοῦ.

Κατ' αὐτὰς δίδονται διάφοροι ὁμιλίας ὑπὸ ἀνωτέρων βαθμοφῶρων καὶ ἐκπαιδευτικῶν ὑπαλλήλων.

—Εἰς τὴν πόλιν μας κατηρτίσθη καλλιτεχνικὸν τμήμα, τὸ ὁποῖον θὰ κάμῃ τὴν ἐπίσημον ἐμφάνισίν του κατὰ τὸν ἑορτασμόν τῆς Ἑθνικῆς μας Παλιγγενεσίας, διὰ τὸν ἐπιβλητικὸν καὶ πανηγυρικὸν ἑορτασμόν τῆς ὁποίας καταβάλλονται ἰδιαίτεροι προσπάθειαι.

—Μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ περατωθῇ ἡ ἐργασία τοῦ νεοδημοτικῆς οἰκίματος, τὸ ὁποῖον θὰ χρησιμεύσῃ ὡς Κέντρον τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων καὶ τὸ ὁποῖον θὰ συγκεντρῶνῃ πλεῖστα ψυχολογικά μέσα.

—Εἰς τὴν Ἀνω Χώραν ἐγένετο κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐπιθεώρησις τῶν τμημάτων ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς ἐκεῖ Τετραρχίας.

—Ὡσαύτως εἰς τὴν ἰδίαν Κοινότητα, παρισταμένων τῶν Ἀρχῶν, ἐγένοντο καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Κέντρου τῶν Φαλαγγιτῶν.

—Ἀξία ἰδιαίτερας ἐξάρσεως εἶναι ἡ συμβολὴ τῶν Φαλαγγιτῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Μεσολογγίου εἰς τὴν ἀπολύμανσιν τῶν οἰκίων Μεσολογγίου.

Οἱ Φαλαγγίται ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ Νομιάτρου τῆς πόλεως παρέσχον πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὰ ἀναλαβόντα τὴν ἀπολύμανσιν ὑγειονομικὰ συνεργεῖα.

ΛΑΡΙΣΑ.—Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐγένοντο δύο συγκεντρώσεις τῶν Φαλαγγιτῶν εἰς τὸ δὸν Δημοτικὸν Σχολεῖον. Εἰς τὰς συγκεντρώσεις αὐτὰς οἱ βαθμοφόροι τῆς Ὁργανώσεως ἀνέπτυξαν διάφορα ἠθικοπλαστικά θέματα.

—Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὅλοι οἱ νέοι τῆς πόλεως τείνουσιν νὰ ἐγγραφῶν εἰς τὴν Ὁργάνωσιν.

—Ἀπαντες οἱ ὑπάλληλοι καὶ οἱ ἐργάται ἐνθουσιωδῶς προσέρχονται εἰς τὰς Φάλαγγας τῆς Ε.Ο.Ν.

—Ὑπὲρ τὰς 200 ἐργάτριαι διαφόρων ἐργοστασίων ἐνεγράφησαν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα.

—Ἡ Περιφερειακὴ Διοικητρία, ἀφοῦ ἐπισκέφθη τὰ ἐργοστάσια, συνεχάρη θερμότατα τὰς ἐργατρίδας διὰ τὴν προθυμίαν των καὶ τὴν ἀγάπην των πρὸς τὴν Ὁργάνωσιν καὶ τοὺς ἐξήγησε τὸν ἀνώτερον σκοπὸν αὐτῆς.

—Τὴν Κυριακὴν τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ὁ Διοικητὴς τῆς Α. 192 Φάλαγγος μετέβη εἰς τὸ χωρίον Ἀρμένιον, ἐνθα εἶχον συγκεντρωθῇ ἅπαντες οἱ Φαλαγγίται τῶν Σχηματισμῶν Κυψέλης, Μελίας, Μ. Μοναστηρίου καὶ Νίκης. Πρὸς αὐτοὺς ὡμίλησεν ἐνθουσιωδῶς ἀναπτύξας τὰς ἀρχὰς καὶ ἐπιδιώξεις τῆς Ἑθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας, συστήσας οὕτως πειθαρχίαν καὶ σεβασμὸν πρὸς τοὺς ἀνωτέρους, ἀγάπην δὲ καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ Ἑθνικὸν Κῆρυξ.

—Ἀπαντες οἱ Ἀξιωματικοὶ τῆς Περιφ. Διοικήσεως ἐξέδραμον εἰς Μετέωρα. Ἡ ἐκδρομὴ αὕτη, ἐκτὸς τοῦ ψυχολογικοῦ χαρακτήρος, εἶχε καὶ σκοπὸν μορφωτικόν, δεδομένου ὅτι οἱ ἐκδρομεῖς ἐπισκέφθησαν ὅλας τὰς ἱστορικὰς Μονὰς.

Κατὰ τὴν λήξασαν ἐβδομάδα ὁ Διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας μετέβη μετὰ τοῦ Φαλαγγάρχου τῆς Α. 192 Φάλαγγος πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν Τμημάτων Ραφάνης, ἐνθα ἐγένετο ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς ἀπὸ τοὺς Φαλαγγίτας καὶ τὰς Κοινοτικάς Ἀρχάς.

Πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας Φαλαγγίτας καὶ κατοίκους ὡμίλησεν ὁ Διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας περὶ τῶν μεγάλων σκοπῶν τῆς Ὁργανώσεως καὶ τῆς ἐπελθούσης μετὰ τὴν 4ην Αὐγούστου μεταβολῆς τοῦ Κράτους.

ΒΟΛΟΣ.—Αἱ ὁμιλίαι καὶ αἱ συγκεντρώσεις ἐξακολουθοῦν μετὰ τοῦ αὐτοῦ πάντοτε ἐνθουσιασμοῦ καὶ ζήλου.

—Κατὰ τὴν τελευταίαν συγκέντρωσιν ἀνεπτύχθη πρὸς

τοὺς Φαλαγγίτας τὸ θέμα «Περὶ πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς σημασίας τῆς Μεταβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου».

—Τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος τούτου παρηκολούθησαν ἐκτὸς τῶν μελῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ πλῆθος κόσμου.

—Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἑπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἑπιμελητηρίου τῆς πόλεως μας συνέστησε δύο Λόχους Φαλαγγιτῶν ἐκ μαθητῶν τῶν Σχολῶν «Νυκτερινῆς Ἑπαγγελματικῆς» καὶ «Ἑσπερινῆς Ἑμποροὑπαλλήλων».

—Εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Ἑργατικοῦ Κέντρου ἐγένετο κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα συγκεντρώσεις τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Ἑργατοὑπαλλήλικῶν Ὁργανώσεων Βόλου, εἰς τὴν ὁποίαν παρευρέθησαν περὶ τὰ 200 ἄτομα.

—Εἰς τοὺς συγκεντρωθέντας ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Βόλου ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τοὺς σκοποὺς τῆς Ἑθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας, ἐξιστορήσας συγχρόνως τὴν μέχρι τοῦδε λαμπράν καὶ ἐθνικὴν δρᾶσιν τῆς Ὁργανώσεως.

ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΝ.—Ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπαπιστοῦ του, μετέβη πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν Φαλαγγιτῶν τοῦ Λόχου Περιβλέπτου. Πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας ὡμίλησεν ὁ Διοικητὴς, ἀκολουθῶν δὲ ἅπαντα τὰ Τμήματα παρήλασαν πρὸ τοῦ Διοικητοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἀνωτέρων βαθμοφῶρων. Ὡσαύτως εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Βελεστίνου λειτουργεῖ ἀπὸ καιροῦ Σχολὴ Βαθμοφῶρων, εἰς τὴν ὁποίαν διδάσκουν πολλοὶ ἐπιστήμονες καὶ ἀνώτεροι Δημοσιοὶ ὑπάλληλοι. Τὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς παρακολουθεῖ ἐκτὸς τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ πλῆθος κόσμου.

—Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα Φαλαγγίται τῆς Ὑποδιοικήσεως, συνεχίζοντες τὰ κοινωφελῆ ἔργα των, ἐφύττευσαν τρεῖς χιλιάδες δενδρύλλια ἐξωθεν τῆς πόλεως καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν περιοχὴν ἐνθα εἶναι ἡ προτομὴ τοῦ ἐθνικοῦ ἥρωος Ρήγα Βελεστινλή.

—Ὁ Διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας, συνεχίζων τὴν ἐπιθεώρησιν του, ἐπισκέφθη τὸν Σχηματισμὸν τοῦ χωρίου Πυργετοῦ.

ΑΤΑΛΑΝΤΗ.—Μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐδόθη εἰς τὴν πόλιν μας ὁ πρῶτος ἐτήσιος χορὸς, αἱ εἰσπράξεις τοῦ ὁποῖου διετέθησαν ἅπασαι ὑπὲρ τῆς Ε.Ο.Ν. Εἰς τοῦτον παρέστησαν πλὴν τῶν Φαλαγγιτῶν, αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ πλῆθος ἐκλεκτοῦ κόσμου.

ΚΑΣΤΟΡΙΑ.—Αἱ συγκεντρώσεις καὶ αἱ διαλέξεις συνεχίζονται πάντοτε μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Οὕτω κατὰ τὴν 21ην παρελθόντος μηνός, ἐπέτειον τῆς ἀλώσεως τοῦ Μπιζανίου, ὁ ἐπὶ τῆς Διαφωτίσεως ὡμίλησε πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας Φαλαγγίτας διὰ τὸ ἱστορικὸν τοῦτο γεγονός, ἐξάρας τὸ ἔργον τοῦ ἀειμνήστου Στρατηλάτου Βασιλέως Κωνσταντίνου.

—Ὡσαύτως τὰ μαθήματα τῆς Ἀεραμύνης ἐξακολουθοῦν εἰς τοὺς διαφόρους Σχηματισμοὺς κατ' ἐκάστην Κυριακὴν.

—Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὁ Ὑποδιοικητὴς μετέβη εἰς τὸ χωρίον Κεφαλάρι, ὅπου ἐπεθεώρησε τὸν ἐκεῖ Λόχον, ὡμίλησε δὲ πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ τὸν συγκεντρωθέν πλῆθος «Περὶ τῶν ἐπιδιώξεων τῆς Ε.Ο.Ν.».

ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ.—Ἀπαντα τὰ τμήματα τῆς Διοικήσεως ἐκπαιδεύονται τακτικῶς.

—Προβλεπόμενου συντόμως νὰ ἐφοδιασθῶν διὰ μουσικῶν ὀργάνων, συγκροτοῦνται εἰδικὰ τμήματα εἰς τὴν Ἡγουμένισσαν, Παραμυθίαν καὶ Πάργαν.

—Προβλεπεται πανηγυρικὸς ὁ ἑορτασμός τῆς 25ης Μαρτίου ἀπὸ τὴν Διοίκησιν.

—Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς Θεσπρωτίας τῆς Ε.Ο.Ν. ἀνεχώρησεν εἰς περιοδεῖαν προκειμένου νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰ τμήματα τῆς Φάλαγγος Πάργας.

—Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς ἐπεθεώρησε τὰ τμήματα Μαζαρακιάς, Καρτερίου, Κατάβοθρας καὶ Μαργαριτίου, μείνας ἀπόλυτως ἱκανοποιημένους.

—Οἱ Διοικηταὶ τῶν τμημάτων τούτων προσφωνήσαντες τὸν Περιφερειακὸν Διοικητὴν, ἐξέφρασαν τὸν ἐνθουσιασμόν των, διότι ἀνήκουν εἰς μίαν κατ' ἐξοχὴν ἐθνικὴν ὀργάνωσιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ τὴν ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸν Ἀρχηγόν.

—Τὴν ἐπομένην ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς ἐπεθεώρησε τὴν Φάλαγγα τῆς ἱστορικῆς Πάργας, ἐν μέσῳ ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων.

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ.—Τὴν προπαραλθούσαν Κυριακὴν περιοδεύσας ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς τῆς Ε.Ο.Ν. ἐπεθεώρησε τὸ τμήμα Ἀγίου Προκοπίου, ὅπου ὡμίλησε πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας, μὲ θέμα: «Σωματικὴ υγεία, πνευματικὴ μόρφωσις, ἠθικὸς χαρακτήρ».

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐπισκέφθη τὴν Γαλάτισσαν, ὡμίλησας εἰς μεγάλην συγκέντρωσιν Φαλαγγιτῶν καὶ κατοίκων, μὲ θέμα: «Κοινοβουλευτικὸν καὶ Ἑθνικὸν Κράτος».

Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς συνεχίζων τὴν περιοδεῖαν του ἐπισκέφθη τὴν Κυριακὴν, 6 Μαρτίου, τὸ τμήμα Ν. Ἀπολλωνίας, συνεργασθεὶς μετὰ τῶν βαθμοφῶρων τοῦ τμήματος.

Ἐκεῖθεν ἀνεχώρησε διὰ Μελισσοῦργον, ὅπου ὡμίλησε διὰ μακρῶν εἰς τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας κατοίκους περὶ τῶν κατεχουσέων τῆς Ε.Ο.Ν. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐπεθεώρησε τὰ τμήματα Ἀπολλωνίας, Κοκκαλοῦς καὶ Σταυροῦ, ἐνθα ἀνέπτυξε τὸ συμπληρωτικὸν ἔργον τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς Ἑθνικῆς ἐνότητος. Ἐπίσης ἐπισκέφθη τὴν Ν. Μάδυτον ὅπου ὡμίλησε μὲ θέμα: «Οἱ Φαλαγγίται φορεῖς πίστεως».

ΣΕΡΡΑΙ.—Αἱ ἐργασίαι τῶν σχολείων, οὐλαμοῦ βαθμοφῶρων καὶ ἀνωτέρων στελεχῶν, προχωροῦν κανονικῶς. Ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος πρόκειται νὰ λήξουν τὰ μαθήματα τοῦ οὐλαμοῦ καὶ νὰ ὀνομασθῶν οἱ ἐνωμοτάρχαι καὶ ὁμαδάρχαι. Τὰ μαθήματα τοῦ σχολείου ἀνωτέρων στελεχῶν λήγουν τὴν 5ην Ἀπριλίου.

—Τὴν τελευταίαν Κυριακὴν ἐγένετο μεγαλειώδης συγκέντρωσις εἰς τὸ γυμναστήριον τοῦ Δήμου.

Τὰς ἀσκήσεις καὶ τὴν παρέλασιν ὑπὸ τοὺς ἥχους τῆς Στρατιωτικῆς Μουσικῆς, εὐγενῶς προσφερθεῖς ὑπὸ τῆς Μεραρχίας, παρηκολούθησαν ὁ Νομάρχης καὶ ὁ Γενικός Ἐπόπτης, ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς καὶ πλῆθος συγκεντρωθέντος κόσμου.

—Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς ἐπισκεφθεὶς τὸ Γάζωρον, ὡμίλησε διὰ μακρῶν πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας Φαλαγγίτας, Σκαπανεῖς καὶ Φαλαγγιτίσας, μὲ θέμα: «Ὁ σκοπὸς τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ ἡ ὑποχρέωσις συμμετοχῆς εἰς ταύτην ὅλων τῶν νέων καὶ νεανίδων».

ΚΟΖΑΝΗ.—Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εἰς τὴν Περιφ. Διοίκησιν ἔλαβε χώραν ἡ Α' Διάσκεψις ἀνωτέρων βαθμοφῶρων τῆς Περιφερ. Διοικήσεως Νομοῦ Κοζάνης, κατὰ τὴν ὁποίαν συνεζήτηθησαν θέματα σχετικῶς μὲ τὴν Ἑθνικὴν Ὁργάνωσιν Νεολαίας. Πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας βαθμοφῶρους ὡμίλησαν ὁ Νομάρχης, ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς καὶ ἡ Περιφερειακὴ Διοικητρία.

—Κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐγένετο εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Γυμναστηρίου τῆς πόλεως συγκέντρωσις Φαλαγγιτῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Κοζάνης, κατ' ἣν ὡμίλησε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ὑποδιοικητὴς.

—Κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐδόθη θεατρικὴ παράστασις, ἥτις ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Κατ' αὐτὴν ἐπαίχθη τὸ πατριωτικὸν ἔργον «Ὑπηρετεῖν», τὸ ὁποῖον παρηκολούθησαν χίλιοι καὶ πλεον Φαλαγγίται.

—Ὡσαύτως εἰς τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν Κοζάνης ἰδρύθησαν τμήματα Χορῶν καὶ Μανδολινάτας.

Εἰς τὰ τμήματα θὰ ἐγγραφῶσιν πάντες οἱ ἔχοντες σχετικὰς γνώσεις μουσικῆς.

ΧΑΝΙΑ.—Τὴν Κυριακὴν τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐτελέσθησαν μετὰ πάσης ἐπισημότητος τὰ ἐγκαίνια τῆς Σχολῆς Βαθμοφῶρων.

Εἰς τὴν γενομένην τελετὴν παρέστησαν ὁ Ὑπουργὸς Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Διοικήσεως, ὁ Δήμαρχος, ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ἀνώτεροι ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ καὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ πλῆθος ἐκλεκτοῦ κόσμου.

Ἐν ἀρχῇ ἐψάλλη Ἀγίασμός ὑπὸ τοῦ Θ. Ἐπισκόπου, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὁποῖου ὁ Γυμνασιάρχης καὶ Περιφερειακὸς Διοικητὴς τῆς Διοικήσεως Ἀρρένων Χανίων ὡμίλησεν, ἀναπτύξας δι' ὀλίγων τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς Ὁργανώσεως.

Μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης κηρύττων τὴν ἐναρξιν τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς Βαθμοφῶρων.

—Εἰς τοὺς Φαλαγγίτας, οἵτινες πρόκειται νὰ ἐκπαιδευθοῦν, ἀνεπτύχθη τὸ πρῶτον μάθημα: «Περὶ τῆς θέσεως τοῦ ἀτόμου ἐν τῇ κοινωνίᾳ».

Τὰ μαθήματα θὰ γίνωνται τακτικώτατα δις τῆς ἐβδομάδος.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (Κρήτης).—Μὲ ἐνθουσιασμόν συνεχίζεται ἡ ἐξόρμησις τῆς Ἑθνικῆς Νεολαίας ὑπὲρ τοῦ πρασίνου.

Οὕτω πρὸ ἡμερῶν οἱ Σχηματισμοὶ Ἀρρένων καὶ Θηλέων προέβησαν εἰς νέας δενδροφυτεύσεις, τὰς φυτευθέντας δὲ μέχρι σήμερον δενδρύλλια ἀνέρχονται εἰς 3.000 περίπου.

—Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος καθιερώθησαν διὰ τοὺς Σκαπανεῖς εἰδικαὶ κινηματογραφικαὶ παραστάσεις, αἱ ὁποῖαι δίδονται εἰς τὸ ἐντευκτήριον τῶν Γραφείων τῆς Διοικήσεως.

—Ἡ Διεύθυνσις Ψυχολογίας συνεκρότησεν ὁρχήστρας αἱ ὁποῖαι περιερχόμεναι τοὺς χώρους τῶν ἐκπαιδευτικῶν συγκεντρώσεων ἐκτελοῦν κατὰ τὰ διαλείμματα διάφορα πατριωτικὰ ὅσματα καὶ ἐμβατήρια.

—Ὡς ἐξαιρετικὰ προσπάθειαι καταβάλλονται διὰ τὸν ἐπιβλητικὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς ἑορτασμόν τῆς 25ης Μαρτίου. Τὴν ἑσπέραν τῆς 24ης Μαρτίου θὰ δοθῇ, σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ μεγάλη θεατρικὴ ἑορτὴ χάριν τῶν Τμημάτων τῶν ἐπαρχιῶν, τὰ ὁποῖα θὰ κατέλθουν εἰς τὴν πόλιν διὰ νὰ μετᾶσχουν τοῦ ἑορτασμοῦ.

ΣΗΤΕΙΑ.—Ἦρχισαν πρὸ πολλοῦ αἱ ἀσκήσεις ἀτομικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν Φαλαγγιτῶν. Αἱ συγκεντρώσεις ἐξακολουθοῦν, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ διαλέξεις.

—Οὕτω κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐγένοντο αἱ ἐξῆς ὁμιλίαι, πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ Σκαπανεῖς: 1) «Περὶ τοῦ ἔργου τῆς Κυβερνήσεως», 2) «Περὶ πειθαρχίας», 3) «Περὶ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ» καὶ 4) «Περὶ ἱεραρχίας καὶ καλῆς συμπεριφορᾶς».

—Εἰς τὴν πόλιν μας συνεκροτήθη μουσικὸν τμήμα, ἀποτελεσθὲν ἀπὸ Φαλαγγίτας, οἵτινες πολὺ σύντομα θὰ ἀρχίσουν μαθήματα μουσικῆς. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον καὶ διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ἀπαραίτητων ὀργάνων διετέθη ὑπὸ τῆς Κοινότητος καὶ ὑπὸ διαφόρων Νομικῶν Προσώπων τὸ ποσὸν τῶν 75.000 δραχμῶν.

—Ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτίσῶν τοῦ ἐδῶ Σχηματισμοῦ ἐδόθη χοροεσπερίς, ἥτις ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν 4.500 δραχμῶν διετέθη διὰ τὴν ἐπίπλωσιν τῆς Λέσχης τοῦ Φαλαγγίτου.

ΣΥΚΙΑ (Κορινθίας).—Συνεχίζονται τὰ μαθήματα τῶν Φαλαγγιτῶν περὶ καθηκόντων, πειθαρχίας κλπ.

—Φαλαγγίται καὶ Σκαπανεῖς ἐκαθάρισαν ἀρκετὴν ἑκτασὶν πεύκων ἀπὸ τῆς κάμψης.

ΖΟΥΓΡΑ.—Οἱ Φαλαγγίται καὶ Σκαπανεῖς ἐδιδάχθησαν θεωρητικὰ μαθήματα περὶ Πατρίδος καὶ Ὀρκου. Λόχος Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων ἠσυχολήθη μὲ τὴν φύτευσιν καλλωπιστικῶν δένδρων εἰς τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς.

Είς τούς παραπονουμένους ότι δεν δημοσιεύονται αι φωτογραφίαι που αποστέλλουν, τινύζομεν διά πολλοστήν φοράν ότι ἐφ' ὅσον αἱ φωτογραφίαι δὲν εἶναι ἀπολύτως ἐπιτυχεῖς τεχνικῶς καὶ μὲ κατὰλληλον φωτισμόν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποδοθῶν εἰς κλισέ. Ἐπίσης δὲν δημοσιεύονται φωτογραφίαι ἀτομικαὶ ἢ μὴ ἀφορῶσαι δράσιν τῶν Σχηματισμῶν τῆς Ε.Ο.Ν. Ἀπορρίπτονται ἐπίσης αἱ φωτογραφίαι ἐκείναι αἵτινες παρουσιάζουν ἀντικανονικότητα στολῆς, στάσεως κλπ. Αἱ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ, ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΙΣΑΙ ἢ ΜΗ, ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ, ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ ΚΑΡΠΟΥΖΗΝ. Μὴ λυπᾶσθε... Τὸ κόμημα πολλὰς φορές δὲν χαλάει. Διορθῶμεν. Εἶσαι νέος με τάλαντο καὶ νὰ τὸ καταλάβῃς καλὰ αὐτό. Ὅλα τὰ ποιήματα εἶναι πρὸς δημοσίευσιν. Ἄλλα φροντίτε νὰ κἀνῃς καὶ σὺ μικρότερα ποιήματα... «Οὐκ ἐν τῷ πολὺ τῷ εὖ». Ἔτσι; — ΝΙΚΟΝ ΛΥΡΙΤΖΗΝ. Ἐλήθη τὸ ποιήμα σου. Εἶναι πολὺ καλὸ. — Πάντως θὰ κρίνῃ καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν. — ΚΩΣΤΑΝ ΠΑΠΑΘΕΟΔΟΣΙΟΥ. Πολὺ καλὰ. — ΚΟΥΛΑΝ ΚΟΥΚΑ. Μὰς γράφετε: «Εὐχομαι ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ πολλὰ χρόνια εἰς τὴν Ἀ.Μ. τὸν Βασίλεα μας Γεώργιον Β' καὶ τὸν Ἐθνικὸν Κυβερνήτην καὶ Ἀρχηγὸν κ. Μεταξά γιὰ νὰ συνεχίσουν τὸ βαρὺ ἔργον ποὺ ἀνέλαβον». — Η. ΤΣΑΚΑΛΑΝ. Ἐλήθη ἡ ὠραία ἐπιστολή σου. Στσαυρόλεξα παρεδόθησαν εἰς ἀρμόδιον συντάκτην. — ΧΡ. ΜΠΟΝΑΝ. Ἐλήθη καὶ παρεδόθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν. — Ν. ΚΟΥΛΟΥΡΗΝ. Τὸ ἀποσταλὲν πολὺ καλὸ, ἔχει ὅμως ἱστορικὰς ἀνακριθείας καὶ συνεπὰς δὲν δύναται νὰ δημοσιευθῇ. — ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΝ. Ἀρδεάν. Πολὺ καλὸ. Θὰ δημοσιευθῇ, ἀφοῦ ὅμως περικοπῇ κάποιες, γιὰτὶ εἶναι πολὺ μεγάλο. — ΣΠΥΡ. ΜΑΣΤΟΡΙΔΗΝ. Ἐκεῖνο ποὺ δὲν κατατάξαμε εἶναι γιὰτὶ βαπτίζεται τὰ ποιήματά σας τὸ ἑνα «λυρικό» καὶ τὸ ἄλλο «ἐπικολυρικό». Δὲν στεροῦνται κάποιες ἀξίας μὰ... πετάχθησαν σὲ καλὰθι, γιὰτὶ ἐπιμένετε καὶ εἰς νὰ τὰ γράφετε στίς δύο θύεις τοῦ χαρτιοῦ. Μὰ δὲν εἴπατε τόσες φορές; Μόνο σὲ μὴ δὴ τοῦ χαρτοῦ νὰ γράφετε. — ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΝ ΚΑΝΑΚΑΡΗΝ. Διαβάσαμε μὲ προσοχὴ τὰ ἐνθουσιαστικά σας λόγια γιὰ τὸν Ἀρχηγόν. Διατήρησε ἀσθετοὶ τὸν ἐνθουσιασμό σου. — ΚΑΛΛΙΟΠΗΝ ΛΙΑΚΑΚΗ. Πολὺ καλὰ. Ἐλήθησαν. — Ε. ΜΑΝΗΝ. Ἀμάρυνθον. Ἀρβρο σας πολὺ καλὸ ὡς ἰδέα, ὅχι ὅμως ἀρτίον πρὸς δημοσίευσιν ἈΝΤΩΝΙΟΝ Π. ΚΟΜΝΗΝΟΝ. Συμπαθητικὸ τὸ ποιηματάκι σας, ὅχι ὅμως καὶ ἀρτίον τεχνικῶς. Προσπαθήστε. Εἰμεθα βέβαιοι πὼς θὰ γράψετε καλύτερα. — ΠΕΤΡΟΝ Ε. ΓΕΩΡΓΟΒΡΕΤΤΑΚΟΝ. Σὰν φίλοι ποὺ εἴμεθα θὰ σοῦ δώσουμε μὴ καλὴ συμβουλὴ. Ἡ σφραγίδα ποὺ βάθετε σὲ γράμμα σας δὲν ἔχει καμμίαν θέσιν σὲ ἰδιωτικὴ καθάρως ἀλληλογραφία. Καὶ τώρα «μὰ σὲ καρὶ μὰ σὲ πέταλλο»; Λοιπὸν τὸ ποιήμα σας εἶναι μάλλον καλὸ! Ἔτσι δὲν μπορούμε νὰ ποῦμε πὼς κακομεταχειρίσθε τὴν... ὅδωλιν τὴν ποίησιν, ὅπως ἄλλοι ποὺ τὴν παραίζουν... — ΛΟΧΟΝ ΣΚΑΠΑΝΕΩΝ ΠΥΡΣΟΓΙΑΝΝΗΝ. Δὲν γίνεται κλισέ ἡ φωτογραφία. Ἔτσι δὲν εἶναι δημοσιεύσιμος. — ΘΕΟΔΟΣ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΝ. Ἡ ἀπάντησίς μας ἦταν σαφής. Δὲν εἶναι κατὰλληλα. Καὶ θὰ γράψετε καλὰ ὅταν θὰ διαβάσετε. Τώρα μὰς λέτε πὼς ἔχετε ἐτοιμα «δράματα»... Πὼς μπορούμε νὰ σὰς ποῦμε τὴ γνώμη μας χωρὶς νὰ τὰ δοῦμε; Ἀλλὰ ἐκ τῶν προτέρων μπορούμε νὰ σὰς ποῦμε; Μὴ βιάζεσθε. — ΝΙΚΗΦΟΡΟΝ ΜΥΛΩΝΑΚΟΝ. Τὰ ποιήματά σας συμπαθητικά. Ἐδόθησαν πρὸς δημοσίευσιν. — ΕΜΜ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. Τὶ λογιωτατικά εἶναι αὐτά; Γιὰ διαβάστε καὶ σὲς ὅπως γράμμα μὲ γράμμα ἀντιγράφουμε τὴν ἐπιστολή σας: «Τὸ παρὸν φύλλον παραδοθεῖτω τῷ κ. Πρωτοποργῷ Ἰωάννῃ Μεταξᾷ ὅπως ἐγκριθῇ παρ' αὐτοῦ καὶ δι' εἰς τὸν ὅπον μετὰ ταῦτα παραδοθεῖτω» εἰδ' ἄλλως τὰ πάντα ἐπιστραφεῖτω». Καὶ τὰ ἄλλα: «Νομίζω ὅτι ἡ Νεολαία προορίζεται ἵνα πρὸς τὴν ἡδὴ καὶ τερπνὴν παράσχη καὶ τὸ ὀφέλημα, ἀποστέλλω οὖν ἀπάνθισμα ποικίλης καὶ ἐκλεκτῆς ὕλης τοῦ Λογίου Ἑρμοῦ κλπ...». Λοιπὸν: Ἐκείνα μὴν ἐπιμελμένην ἐργασίαν καὶ τὴν δώσατε ἑνα σχολαστικὸν χαρακτήρα. Γιὰτὶ δὲν γράφετε σὲ τὴν ζωντανὴν γλῶσσαν; Τώρα ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας μὴ σὲν ἀρχὴν ποὺ ἐπικρατεῖ ὅλως τὴς ἐφημερίδας καὶ τὰ περιοδικά: «Χειρόγραφα δημοσιεύμενα καὶ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται». Τῆς ἀρχῆς αὐτῆς δὲν μπορούμε νὰ κάμωμε καμμίαν παρέκκλιση. ΦΡ. ΚΟΛΟΒΟΝ. Πολὺ καλὸ! Θὰ δημοσιευθῇ

ἀσφαλῶς ἀφοῦ περάσῃ ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν. — Β. ΠΕΘΑΙΝΟΝ. Δὲν ἐννοοῦμεν τί θέλετε σὲ σχετικὰ μὲ τὴν ἀτέλειαν. Ἐξηγήθητε σαφέστερον. Ποίεις εἶναι οἱ πηγὲς σας γι' αὐτὸ ποὺ μὰς στέλνετε; Ἀπὸ βιβλίο τὸ παίρνετε; Ἀπὸ παράδοσι; Ἀπὸ παλαιὰς ἐφημερίδας; Ἀπὸ ἀρχαία; Γράφατέ μας καὶ ἂν εἶναι δυνατόν ἐναστέλατέ το. — ΚΩΝ. ΓΙΑΝΝΗΝ ΜΑΡΚΟΜΙΧΕΛΑΚΗΝ. Ἀρχάνες Κρήτης. Ἐλάθεμεν ὅλα τὰ ἀποσταλμένα. Σὰς συγχάριμεν θερμότητα διὰ τὴν ὅλην πατριωτικὴν δράσιν σας. Ἀσφαλῶς εἶσατε ἕνας κατ' ὅλα ἀξίος Φαλαγγίτης. Ἡ πρωτοβουλία σας εἰς τὴν ἰδρύσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Μορφωτικοῦ Συλλόγου Ἀρχαίων ἐπιδείχθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ. Εἰμεθα εἰς τὴν διάθεσιν σας διὰ δημοσιεύσεις τῆς κινήσεως τοῦ σωματείου σας. — Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΝ. μαθητὴν Γυμνασίου. Δὲν θὰ δημοσιεύσωμεν ὅτε καὶ τὰ δύο σας αὐτὰ ποιήματα. Ὅχι γιὰτὶ δὲν εἶναι καλὰ. Ἐάν μὰς τὰ ἔστέλετε κάποιος ἄλλος ποὺ δὲν θὰ φανόνταν νὰ ἔχη τάλαντο θὰ τὰ δημοσιεύαμε. Ἔσεῖς ὅμως ἔχετε ἀναμφισβήτητον τάλαντο. Ἔσεῖς θὰ γράφατε μὴ μέρη πολὺ καλὰ πράγματα. Ἀς μὴ δημοσιεύσωμεν λοιπὸν σήμερὰ τὰ μὲτρία ποιήματά σας. Διαβάστε ποιητὰς Ἕλληνας καὶ δοῦλετε τὸ στίχον σας καλύτερα, προσεκτικώτερα. Μὴ βιάζεσθε. Τὸ χρονο ποὺ διαθέτετε γιὰ νὰ γράφετε 100 στίχους, ἀφιερῶσατέ τον γιὰ νὰ γράφετε μόνον 10. Εἶναι ἡ μὴνίς μας συμβουλὴ. — ΠΡΟΔΡΟΜΟΝ ΣΕΦΑΛΙΔΗΝ. Θεσσαλονίκη. Τὰ συγχαρητήριά μας γιὰ τὴν ὠραία ἐμφάνισιν τῶν νεαρῶν Σκαπανέων. Ἀλλὰ ἡ φωτογραφία, φωτογραφία στιγμιαία, ἀκατάλληλη γιὰ κλισέ. — ΤΟΥΛΑΝ ΜΠΙΤΣΑΚΟΥ. Γῶθειον. Ἀριστον τὸ κομμάτι σας, δὲν εἶναι ὅμως γιὰ τὸ βῆμα τῶν Νέων. Πολὺ καλὰ αἱ ἰδέαι σας. Συγχαρητήρια. Σεῖς οἱ νέες, ποὺ ἡ «χθὲς» σας ἀφῆσε ἀπροσάφηντες καὶ ποὺ ἔρχεται ἡ «σήμερον», ὁ Ἰωάννης Μεταξᾷς, γιὰ νὰ σὰς χειραγωγῇ καὶ νὰ σὰς δδηγήσῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εὐτυχίας σας, πρέπει νὰ εἰσαθε ἰδιαίτερως ὑπερήφανες γιὰτὶ εἰσαθε νέες σὲ τὴν σημερινὴν περίοδον καὶ δὲν ἐξήσατε τίς μαῦρες ἡμέρας τῆς ἰδικῆς μας νεότητος, ποὺ τὸ καλύτερον ποὺ θὰ κάμωμεν εἶναι νὰ τίς λησμονήσωμεν. — ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΠΑΡΖΗΝ. Μπράβο. Ἐχεις ὅλην στὴν μὴδαν ἔτσι. Αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικὴ ἀλήθεια, ὅτι δηλαδὴ μόνον μετὰ τὴν 4ην Ἀυγούστου ἡ Ἑλλάς βρῆκε τὸν δρόμον τῆς ἐνότητος καὶ τῆς σωτηρίας τῆς. Μπράβο, ἀλλὰ μὴ φορᾷ. — ΑΛΕΞ. ΖΟΥΡΑΡΗΝ. Δὲν εἶναι καλὸ τὸ ποιήμα σου. Μόνο ποὺ δείχνει τὸν ἐνθουσιασμό σου καὶ γι' αὐτὸ καὶ μόνο σὲ συγχάριμεν. — Ι. Χ. ΚΟΚΜΩΤΟΝ. Ἐδόθη πρὸς κρίσιν. — ΧΡ. ΜΑΚΡΗΝ. Δὲν εἶναι πολὺ καλὴ ἡ φωτογραφία. Θὰ προσπαθῶμε νὰ τὴν δημοσιεύσωμεν. — ΙΩΑΝΝΗΝ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΝ. Ἐλήθη. — Δ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΝ. Πολὺ καλὴ καὶ εὐθύμη ἡ ἱστοριοῦλά σου, ἀλλὰ μὲλλον ἀκατάλληλη γιὰ τὸ περιοδικὸ μὲ τὸς «ἔξω ἀπὸ δῶ» κλπ. — ΑΛΙΗΝ Κ. ΚΟΥΣΙΝΑ. Ἀρίστη. Σ' εὐχαριστοῦμε γιὰ γιὰ τὰ τόσο καλὰ λόγια σου. — ΚΩΣΤΑΝ ΠΑΠΑΘΕΟΔΟΣΙΟΥ. Στείλει μας ὅτι θέλεις. Ἀρκεῖ νὰ εἶναι καλὸ. — ΣΩΤΗΡΙΟΝ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΝ, Φιλιατρά Μεσογαίας. Δὲν εἶναι καλὸ τὸ ποιήμα. Ριμάρεις «βάρη» «κἀλλη». Ἐπειτα δὲν εἶναι στίχος: «Μὴ ἄλλης ζωῆς τὰ κἀλλη»... «Μιάς ἄλλης» δὲν θέλεις νὰ πῇς; Ἀλλὰ τότε τὸ -ας δὲν μπορεῖ νὰ ἐξαφανισθῇ. Θὰ μοῦ πῇτε: Ποιητικὴ ἀδεία. Ὅχι πρὸς Θεοῦ! Τέτοιες ποιητικὲς ἀδείες νὰ τίς ἀποφεύγωμε, γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ!... — ΓΙΩΡΓΟΝ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ. Μανούσου Αὐγύπου. Μὰς γράφετε: «Μὲ στήθεια γιομάτ' ἀπ' ἐνθουσιασμό, γιὰ τὸ μέλλον ποὺ φαντάζει ἐνδοξόν γιὰ τὴν πατρίδα μας, σοῦ στέλνω αὐτὸ τὸ γράμμα. Δὲν μπορῶ νὰ σοῦ ἐκφράσω τὴν συγκίνησίν μου!! Ἀπὸ καιρὸ παρακολουθεῖ τὸ ἔργον σου καὶ σὲ ζηλεύω, γιὰτὶ σὰ ξενιτεμένους ποῦμαι δὲν μπορῶ νὰ λάβω κι' ἐγὼ μέρος σ' αὐτό. Καλὰ θάτανε νὰ γινότανε κι' ἐδῶ σὲ τὴν πόλιν μας τὴμα Φαλαγγιτῶν, πράμα ποὺ θὰ μὰς συνέδεε περισσότερο μὲ τὴν πατρίδα καὶ θὰ μὰς ἀνάθε τον ἐνθουσιασμό ποὺ τόσο θὰ τῆς χρειασθῇ μὴ μέρη. Θάταν ἕνας στερεὸς κρίκος, ποὺ θὰ βοηθοῦσε τὸν Αἰγυπτίωτῃ Ἑλληνισμό νὰ συνεργασθῇ μὲ τὴν μητέρα Ἑλλάδα καὶ νὰ τὴν βοηθήσῃ σὲ δύσκολο τῆς ἔργον ποῦχει βάλει μπρός, γιὰ νὰ φθάσῃ σ' ἑνα ἀνότερον σημεῖο δόξης καὶ πολιτισμοῦ ἀνωτάτου τῆς μέχρι τώρα». Συγχαρητήρια γιὰ τὰ εὐγενικά σου καὶ ἐθνικά αἰσθήματα. — ΙΩΑΝ. ΚΩΤΙΤΣΑΝ. Ἀγιὸν Γεώργιον. Σ' εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια. Μὰ δὲν μπορούμε νὰ ἐγκρίνομε ἑνα ἱστορικὸν σημείωμα χωρὶς νὰ τὸ ἔχομε ὅλο ἀπὸ τὴν ἀρχή. Συναγράφετε κι' αὐτὰ ποὺ στείλατε μὲ ὀλοκλήρην ἐν τῇ διηγήσει σας. Μεταχειρισθῆτε ἢ καλύτερον ὅπως ἡ προτίμησις τοῦ ὕψους ποὺ ἔχει ἡ παράδοσις. Ὅπως, δηλαδὴ, τὴν διηγούμεθα οἱ παλαιότεροι. — ΝΙΚΗΦΟΡΟΝ ΜΥΛΩΝΑΚΗΝ. Πολὺ καλὰ τὰ σταλμένα. — ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΝ. Νὰ τὰ στείλετε. Ἀλλὰ γιὰτὶ τόσο μεγάλο; Τὰ ἄλλα θὰ τεθῶν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς ἐπιτροπῆς. — ΕΥΑΓΓΕΛΟΝ ΜΑΝΕΚΑΝ. Ἐννοιοῦμεν πολὺ.

ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ
ΑΠ' ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ
(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 754)
στοὺς τοίχους, γιὰτὶ δὲν ἀποτελοῦν ἕνα σῶμα μὲ τὸν σοφά.
Καὶ στοὺς Καλαρρύτες τῆς Ἡπείρου, ποὺ ἦσαν ὅλοι χρυσοῖ, ἔλεγαν: «Ἡμασταν πεντακόσια καλέμια». Τὸ πατρογονικὸ ἐπάγγελμα ἔδωσε πρὶν ἀπὸ χιλιάδες χρόνια εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν ὑπέρτατον τεχνικὸ πολιτισμὸ τῆς Κρήτης, τῶν Μυκηναίων, τῶν Μινύων, τὸν κλασσικὸν ἑλληνικὸ πολιτισμὸ καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸν Βυζαντινόν. Στὴν οἰκοδομὴ, τὴν τέχνην τοῦ μεταλλοῦ, στὴν τέχνην τοῦ ξύλου, σὲ πελὲκημα τοῦ μαρμάρου, στὴν ἀγγειοπλαστική, στὴν βαφικὴ καὶ στὴν ζωγραφικὴ, παντοῦ ἐδημιουργήθησαν αἰώνια ἀριστουργήματα.
Στὸ βιβλίο τοῦ «Γέρω Στάθη» εἶναι γραμμένο αὐτὸ τὸ ποίημα γι' αὐτοὺς ποὺ ἀφίνουν τὸ πατρικὸν ἐπάγγελμα: «Ἄφρων υἱὸς ὅστις αὐτὸ ἀπὸ τὴν ρίζαν κόψῃ, ἄλλο φυτεῦν ἂντ' αὐτοῦ ἐλπίζει νὰ προκόψῃ».
Κ. Φαλατῆς
ΤΑ ΑΠΑΝΤΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ
ΣΥΝΕΠΛΗΡΩΘΗΣΑΝ 50 ΤΟΜΟΙ ΚΛΑΣ-
ΣΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ
Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἡ Ἐπιστημονικὴ Ἑταιρία τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων «Πάπυρος», ἡ ὁποία ἀπὸ διετίας σχεδὸν ἤρχισε τὴν ἐκδόσιν τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνῶν Συγγραφέων μὲ τὸ κείμενον καὶ παραλλήλως αὐτοῦ μετάφρασιν, μὲ σημειώσεις, εἰσαγωγὰς κλπ., συνεπλήρωσε τὴν ἐκδόσιν 50 πολυτελεστάτων τόμων τῶν μεγαλυτέρων καὶ καλύτερων συγγραφέων τῆς κλασσικῆς μας ἀρχαιότητος, ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἐκ καθήκοντων τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐπιφανῶν φιλόλογων καὶ διανοουμένων συντακτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ «Πάπυρος». Μεταξὺ τῶν κυκλοφορούντων τόμων εἶναι οἱ «Πέρσαι», ὁ «Ἀγαμέμνων» καὶ αἱ «Χοηφόροι» τοῦ Αἰσχύλου, τὸ «Συμπόσιον», ἡ «Πολιτεία», ὁ «Ἀλκιβιάδης» ὁ «Εὐθύφρων» καὶ ὁ «Μενέξενος» τοῦ Πλάτωνος, τὰ «Κορινθιακά» τοῦ Πλουτάρχου καὶ τὰ «Ἠθικά» τοῦ, τὰ «Χρυσὰ Ἐπη» τοῦ Πυθαγόρου, ἡ «Ἀκαδεμαϊκὴν» καὶ ἡ «Ἀθηναίων Πολιτεία» τοῦ Ξενοφώντος, τὸ «Συμπόσιον», τὰ «Ἀπομνημονεύματα», ὁ «Οἰκονομικός» καὶ ὁ «Κύρου Ἀνάβασις» τοῦ Ἰδίου συγγραφέως, τὰ «Ἀπαντα» τοῦ Ἰπποκράτους, «Ἀλεξάνδρου Ἀνάβασις» τοῦ Ἀρριανοῦ, «Ρητορικὴ», «Ἀθηναίων Πολιτεία» καὶ τὰ «Μικρὰ Φυσικά» τοῦ Ἀριστοτέλους, τὰ «Γεωγραφικά» τοῦ Στράβωνος, τὰ «Ἑλληνικά Γράμματα» τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, ἡ «Ἀλεξιάς» τῆς Ἄννης Κομνηνῆς, οἱ «Βάτραχοι» καὶ ὁ «Πλούτος» τοῦ Ἀριστοφάνους, ἡ «Θεογονία» τοῦ Ἡσίοδου, τὰ «Ἀθισπικά» τοῦ Ἡλίουδρου, τὰ «Ἀπαντα» τῆς Σαπφούς, ὁ «Ἀπολλώνιος Τυανεύς» τοῦ Φιλοστράτου, ἡ ἱστορία τοῦ Θουκυδίδου, οἱ Λόγοι τοῦ Ἰωάννου Χρυσόστομου, οἱ «Φιλιππικοὶ» τοῦ Δημοσθένους, ὁ «Κατὰ Λεωκράτους» λόγος τοῦ Λυκούργου κ.τ.λ. Ἡ μετάφρασις, γενομένη ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν ἐπιφανῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ φιλόλογων, ἀποτελεῖ ἐγγύησιν ὅτι ἀπεδόθησαν πιστὰς τὰ κείμενα, ἡ ὅλη δὲ προσπάθεια αὕτη εἶναι ἀναμφισβήτητος ἐθνικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ὑποστηρίξῃ κυρίως ἀπὸ τὴν νέαν ἑλληνικὴν γενεάν, ἡ ὁποία καθοδηγούμενη ἀπὸ τὴν Ε.Ο.Ν. καὶ ἀπὸ τοὺς γονεῖς καὶ διδασκάλους, θὰ εὐρῇ εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀρχαίων μας συγγραφέων πολὺτιμα στοιχεῖα τὸν ὅσον τὸ ἐθνικὸν φρονήματος πρὸς πραγματοποίησιν ἔργων ἀνταξίων τῶν ἀρχαίων προγόνων μας.
Συνδρομητὰ εἰς τὸν «Πάπυρον» διὰ τὰ Ἀπαντα τῶν Ἀρχαίων Συγγραφέων ἐγγράφονται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑταιρίας Πανεπιστημίου 36, εἰς τὰς Ἐπαρχίας δὲ εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀντιστάτους τῆς ἡ ταχυδρομικῆς εἰς τὴν Διεύθυνσιν αὐτῆς.
Τύποις: «ΠΥΡ ΣΟΥ» Α. Ε.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΑΧ. 1.205.000.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (τῇ 30 Ἰουνίου 1938), 10.471.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Προεβόλῃσι συναλλαγμάτων καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν. τοκομεριδίων καὶ ἄλλων οὐρανῶν καὶ βιομηχανικῶν τίτλων. — Ἀγορὰ καὶ πώλησις ἐξωτερικῶν συναλλάγματ'ος. — Δάνεια καὶ πιστώσεις δι' ἀνοικτοῦ ληομοῦ ἐπὶ ἐνεργῶν δημοσίων γρεογράφων, μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν ἑταιριῶν, ἐμπορευμάτων καὶ ἐνεχυρογράφων. — Προκαταβολαὶ ἐπὶ φορτωτικῶν καὶ πιστώσεις πρὸς παραλαβὴν φορτωτικῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ ἀλλοδαπῇ. — Δάνεια πάσης φύσεως πρὸς συνεταρισμούς, κτηματίας καὶ παραγωγούς. — Καταθέσεις ὅπως, προθεσμίας καὶ διαρκείας. — Καταθέσεις Ταμειυτηρίου. — Τηλεγραφικαὶ καὶ ταχυδρομικαὶ ἐντολαὶ πληρωμῆς ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. — Ἐκδόσεις πιστωτικῶν ἐπιστολῶν. — Ἐκδόσεις ἐπιταγῶν ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. — Εἰσπραεῖς συναλλαγμάτων, γραμματίων εἰς διαταγὴν, ἐπιταγῶν φορτωτικῶν καὶ ἄλλων ἀξιών. — Ἀγορὰ καὶ πώλησις μετοχῶν καὶ χρεογράφων ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διὰ λογαριασμοῦν τρίτων. — Φύλαξις χρηματογράφων παντὸς εἴδους καὶ κινωτίων ἀδήλου περιεχομένου. — Ἐκμίσθωσις χρηματοκιβωτίων πρὸς φύλαξιν τίτλων καὶ τιμαλφῶν ἀντικειμένων. — Παροχὴ ἐγγυήσεων ὑπὲρ τρίτων. — Γενικῶς ἐκτελέσεις τραπεζικῶν ἐργασιῶν πάσης φύσεως.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ Α. Ε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΟΦΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Λειτουργεῖ συνεχῶς ἀπὸ τῆς 9ης π. μ. μέχρι τῆς 7ης μ. μ.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΕΣ ΟΡΟΙ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: Κολοκοτρώνη 13
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ: Στὸς Σπυριδίου (Μέγαρον Μ.Τ.Σ.)
Λεωφόρος Ἀλεξάνδρας καὶ Σπυριδωνος Τρικούπη

ΤΟ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ ΔΕΧΕΤΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ:
ΣΩΝΗΣ, ΠΥΡΟΣ, ΘΑΛΑΣΣΗΣ, ΑΤΥΧΗΜΑΤΙΩΝ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΙΡΓΑΤΙΚΩΝ

ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΜΦΕΡΩΤΕΡΟΥΣ ΟΡΟΥΣ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ἀπὸ τὰ Γραφεῖα μας ἢ ἀπὸ τὸν εἰς τὴν πόλιν σας Πράκτορά μας νὰ σὰς ἀναπτύξουν πάντα συνδυασμὸν ἀσφαλείας.
ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΓΟ Μ.Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ, ὅπερ διακανονίζει ταχέως καὶ ἀπ' εὐθείας πᾶσαν ζημίαν σας.
ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΝΤΕΣ ΤΟ Μ.Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ ἐξυπηρετεῖτε τὴν Ἑθνικὴν Οἰκονομίαν καὶ τὰ ἴδια σας συμφέροντα.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀθῆναι, Κολοκοτρώνη 13.
Τηλ. 21-144, 29-331.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΡΙΟΥΡΓΙΑ Α. Ε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΧ. 100.000.000

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ

ΕΡΙΟΥΡΓΙΑΣ ΕΝ ΠΑΤΗΣΙΟΙΣ. ΜΕΤΑΕΟΥΡΓΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ Ν. ΙΩΝΙΑΝ, ΒΑΜΒΑΚΟΥΡΓΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ Ν. ΙΩΝΙΑΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΙΩΝΙΑΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ: ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 13, 13Α

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΓΡΑΦΕΙΩΝ & ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ: 80-851 & 80-852, ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ 30-394

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΜΕΤΑΛΛΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ & ΓΑΛΒΑΝΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ

Σ. ΑΣΠΡΟΓΕΡΓΚΑ & Σ. ΚΑΡΑΒΟΤΑ

ΟΔΟΣ ΑΧΑΡΝΩΝ 205 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 81-093

Κατασκευάζονται πάσης φύσεως καλλιτεχνικά ἐμβλήματα τῆς Ε.Ο.Ν., ἴτοι: δικώχου, ἀρίστης σκαλιστικῆς τέχνης, κομ-βιοδόχης μὲ κορφίτσα ἢ μετὰλλινον στήριγμα ἀρίστης τέχνης καὶ ὅλα τὰ εἶδη ἀστέρων εἰς ὅλα τὰ μεγέθη, ἀριθμοὶ λατινικοὶ καὶ Ἀραβικοὶ, ψηφία ὅλων τῶν εἰδῶν καὶ πόρται ζωῶν Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν, καλλιτεχνικὰ μετὰλλια δι' ἀθλητικοὺς ἀγῶνας πάσης φύσεως, κομβία καλλιτεχνικὰ σκαλισμένα Ε.Ο.Ν., ζῶναι Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν, γοτθικὰ, ὅλων τῶν εἰδῶν γκέτες, πηλῆκια καὶ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν Ε.Ο.Ν.

Ζητήσατε τιμοκατάλογον καὶ δείγματα.

Τιμαὶ ἐξαιρετικά. Ἔργασία ἀρίστη.

ΣΤΟΛΑΙ

Διὰ τὴν 25^{ην} Μαρτίου

Ὁ γνωστὸς Ἐμποροπρακτικὸς Οἶκος Β. Ζαχαροπούλου καὶ Π. Μπαστά, γωνία Αἰόλου καὶ Ἀγίου Μάρκου 29, γνωρίζει εἰς τοὺς κ. κ. Ἀξιωματικούς τῆς Ε.Ο.Ν. ὅτι ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν τὸν τὸ προβλεπόμενον παρὰ τῆς Ὀργανώσεως ὕψισμα διὰ στολᾶς, βραχεῖας χλαίνας καὶ βραχεῖας περισκελίδας (κυλόττας).

Ἡ λεπτιὰ καὶ ἐπιμελμένη ἐργασία, ἡ πιστὴ καὶ καλλιτεχνικὴ προσαρμογὴ εἰς τὸν «Κανονισμὸν Στολῆς» τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ ἡ ταχεῖα παραδοσις τῶν παραγγελιῶν ἐξασφάλισαν εἰς τὸ κατὰστάμα μας τὴν κατασκευὴν ὅλων σχεδὸν τῶν στολῶν τῶν βαθμοφόρων τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως καὶ πλείστων Περιφερειακῶν τοιούτων.

Δώσατε τὰς παραγγελίας σας διὰ τὴν 25^{ην} Μαρτίου.

Β. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ & Π. ΜΠΑΣΤΑΣ

Αἰόλου & Αγίου Μάρκου 29 — Τηλεφῶνον 29-356

